עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 24

מיום ראשון, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 3.4.2016

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 24 מישיבת המועצה

מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 3.4.2016

משתתפים:	עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
	מר עידן למדן	- סגן ומ"מ ראש העירייה
	מר יעקב קורצקי	- סגן ראש העירייה
	גב' דוברת וייזר	- סגנית ראש העירייה
	גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
	גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
	מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
	גב' שירה אבין	- חברת מועצה
	מר רפאל בראל	- חבר מועצה
	ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
	מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
	מר עידו כחלון	- חבר מועצה
	מר טל עזגד	- חבר מועצה
	מר גיא קלנר	- חבר מועצה
חסרים:	פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
נוכחים:	שירלי פאר	- מנכ"לית העירייה
	עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
	גידי טביב	- גזבר העירייה
	פרץ פינקו	- מנהל אגף משאבי אנוש
	עינב בן יעקב	- מנהל S.I.G ומנהל נכסי העירייה
	ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
	שרי חובב	- מנהלת מחלקת רישוי עסקים ושילוט
	אביעם גפני	
	אורי ארבל גנץ	- מנהל אגף החינוך

ורד שני היבש	- עוזרת ראש העירייה
רועי דביר אבידור	
ערן קפלן	- נציג חברת חברת א.צ.י.כ.
אדריכל ארז טל	- אדריכל העיר
עמית סבן	

סדר היום :

- אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מספר 23.

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר אהרון אלמוג.
2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר מר אהרון אלמוג.
3. אישור החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב לשילוט - "שילוט בתי עסק", יוצג על ידי ערן קפלן חברת א.צ.י.כ.
4. עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015 (אישרור פרוטוקול ועדת הכספים מיום 15/12/2015).
5. אישור מר דביר אבידור רועי ת.ז.040346744 כעוזר מנכ"לית העירייה שירלי פאר יגרמן בשכר של 35% משכר מנכ"ל (11,315.50 ₪).
6. אישור תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 להיקף של 127 משרות (מצ"ב)
7. מינוי עובדי הרשות בועד המנהל של בית יד לבנים
   - אבי גרובר-יו"ר
   - שירלי פאר יגרמן-חברה
   - אלי שגיא-חבר
8. מינוי 2 חברי מועצת עיר כחברים בועד הנהלת המוזיאון הגיאולוגי
   - עידן למדן-חבר
   - גיא קלנר-חבר
9. מינוי ממלאי מקום בועדת מכרזים כח אדם – כממלא מקום של רפי בראל ישמש

אחד מארבעת חברי המועצה מהאופוזיציה (ייקבע ע"י האופוזיציה) כממלא מקום לנציג הציבור מוטי בר-דגן ישמש אהרל'ה גליל.

10. אישור פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל בע"מ לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס בשנים 2016 – 2018 כולל, יובהר כי לכל פרויקט כאמור ייפתח חשבון בנק נפרד בבנק דקסיה ישראל בע"מ."

11. שונות.

מר אבי גרובר: ערב טוב. אני מתכבד לפתוח את ישיבת מועצה מספר 24.

- אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מספר 23

מר אבי גרובר: קודם כל אנחנו נדרשים, אני לא זוכר שהיינו עושים את זה בישיבות קודמות, אבל לאשר את הפרוטוקול של הישיבה הקודמת. ככה הבנתי, אנחנו נדרשים לאשר את הפרוטוקול של הפעם הקודמת, נכון?

מר אהרון אלמוג אסולין: קודם צריך לקבל אותו כדי לאשר אותו.

מר אבי גרובר: אהרון, הופץ, נשלח בדואר, נשלח במייל.

עו"ד מיכה בלום: גרובר, אם לא מגיע הפרוטוקול 7 ימים לפני הישיבה, כלומר 7 ימים אחרי שמקבלים את הפרוטוקולים, לא מגיע הערות, אין צורך לאשר, זה מאושר אוטומטית, אלא אם כן מישהו מעלה איזושהי הסתייגות,.

מר אבי גרובר: הבנתי, הפצתם את זה, מתי?

ד"ר איריס קלקא: השאלה אם קיבלנו את הפרוטוקול לפני הישיבה.

מר אבי גרובר: הפצנו, אז אם יש למישהו הערות לפרוטוקול, להעביר, אני יודע שהופץ לכל חברי המועצה.

עו"ד מיכה בלום: לא הופץ.

מר אבי גרובר: משפטית, זה מה שנאמר לי. הבנו, אנחנו נוודא שכל ישיבה, אחרי הישיבה הבאה, איך שזה מגיע זה יופץ, אם יהיו לכם הערות, תחזירו אלינו, אם יהיה. בתוך התמלול, זה אני יכול להגיד לך גם מניסיון של כמה תמלילים שראיתי פה, אנחנו לפעמים קצת מתחילים לצעוק אחד על השני, והמתמללת שיושבת, והיא לא יושבת פה, קצת מתחילה ללכת לאיבוד, מי נכנס ומי לא נכנס ואחרת, וזה לא תמיד בדיוק יוצא 100%. אז אנחנו נפיץ את התמלילים, ואם למישהו יהיה הערות שישלח לנו ואנחנו נתקן בהתאם.

<u>החלטה מס' 154</u>: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 23.

1. שאילתה של חבר מועצת העיר מר אהרון אלמוג

<u>מר אבי גרובר:</u> סעיף ראשון על סדר היום, אהרון, אתה הגשת עם שאילתא, גם הצעה לסדר.

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: בעקבות הפרוטוקול יש לי שאלה.

<u>מר אבי גרובר:</u> כן.

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: כי היה לנו את הנושא של הפרוגרמה ליחסי ציבור.

<u>מר אבי גרובר:</u> שטחי ציבור. יחסי ציבור?

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: כן, שקיבלנו הסבר למה העניין הזה צריך להידחות, נכון? ואני שאלתי על איזה עמותות מדובר במובן של יש איזשהו משהו עם ההקצאות שלהם. שאלתי את זה, זה רשום בתמלול, אבל לא קיבלתי תשובה.

<u>מר אבי גרובר:</u> אוקי, אז תגישי, אם יש דברים כאלה, לשלוח לי את זה כתוב, אני בודק וחוזר אליך עם תשובה.

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: גם לא קיבלנו את זה לפני 7 ימים.

<u>דוברת</u>: 31 במרץ.

<u>מר אבי גרובר:</u> בסדר, לא קיבלתם, אז יש לכם 7 ימים להעיר אם למישהו יש הערה. מה שאת מבקשת, זה לא הערה לתמלול, זה לא שיש לך בעיה עם התמלול, זה שיש לך בעיה עם היישום למעשה.

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: כן.

מר אבי גרובר: אז תשלחי לי את זה מסודר ואני אדאג להשיג לך את זה.

ד"ר איריס קלקא: אוקי.

מר אבי גרובר: טוב, אהרון, העברת גם שאילתא וגם הצעה לסדר. אתה אוהב להיות מאוד בן אדם של פרוצדורה, אז אני רק אזכיר לך ששאילתא אמורים להעביר 7 ימים קודם למועד הישיבה, והצעה לסדר 72 שעות קודם למועד הישיבה, ושלחת את זה בשעה 20:14 בערב יום חמישי, אני עדיין פה עם החומר, ואני אענה לך הפעם, אבל באמת, בוא ננסה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הצעה לסדר, זה 72 זה נכנס.

מר אבי גרובר: לא, פספסת בשעה ו-14 דקות, אבל אני בן אדם חנון ורחום.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אין בעיה, אפשר לדחות את זה לפעם הבאה.

מר אבי גרובר: לא, לא, הכל בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מחפש את רחמי כבוד השופט. אם זה מעמיס עליכם נורא.

מר אבי גרובר: זה פשוט עכשיו קצת התחלנו מחדש, קצת אתה יודע, אווירת סוף קורס, אז אנחנו עכשיו מחדשים את זה. אבל באמת, בוא, יש היגיון למה שאילתא מוגשת 72 שעות קודם, כי הרבה פעמים צריך להשיג חומר ולברר דברים וכאלה.

מר טל עזגד: אז תדחה את זה לפעם הבאה.

מר אבי גרובר: לא רוצה לדחות, שאלת שאלה, אני אענה. לגבי השאילתא. לגבי השאילתא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין שום דחיפות ואני באמת מכבד פרוצדורות, אתה מכיר אותי לא מהיום. אין לי שום בעיה שהשאילתות האלה יידונו, ביום ראשון הבא יש ישיבה מן המניין, אם אתה מרשה,

מר אבי גרובר: שבוע הבא זה ישיבה שלא מן המניין שעוסקת בנושא של דו"חות הביקורת וזה נושא מספיק עמוס ומספיק טעון שלא נתחיל גם שמה. בוא לא נערב שמחה בשמחה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין בעיה.

מר אבי גרובר: שאלת לעניין, אני אקרא את זה "לאחרונה אנו עדים למינוי עוזרים שונים לבכירים בעירייה במקסימום,"

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לשאול את השאילתא.

מר אבי גרובר: בבקשה.

מר טל עזגד: הוא רגיל לשאול, פשוט.

מר אבי גרובר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני תוסך לו. אנחנו עדים בזמן האחרון למינוי עוזרים שונים לגורמים בכירים בעירייה מראש העירייה ומטה. כאשר תמיד זה במקסימום שכר, ולאחרונה נוספו מינויים ותוספות כמו ראש לשכה, בנוסף לעוזרת ולמנהלת לשכה לראש העירייה, כולל רכב צמוד. עוזר למנכ"ל ויצא גם מכרז לסמנכ"ל תפעול. השאלות שעולות הן כאלה, ואני אשמח לקבל גם את ההתייחסות שלך וגם את ההתייחסות של הגזבר. כמה זה עולה לנו? האם זה לא מעמסה על התקציב המדולל של העירייה בכל מקרה? האם זה הדבר הנכון לעשות כשהעירייה חסרה בכסף וטרם אושר התקציב? האם גזבר העירייה נתן את דעתו לעניין הזה? האם אין טעם נפגם שמתקיימת נדיבות בשכר לעוזרים של גורמים בכירים בעירייה, כשמנגד, אלי מגיעות, בכל אופן, טענות ואווירה של פחד מפיטורים בבניין העירייה? אני אשמח לשמוע את התייחסותך והתייחסות הגזבר.

מר אבי גרובר: בבקשה. אז קודם כל, יש לך טעות, אני אתחיל מתיקון טעות קטן, זה לא שיש גם מנהלת לשכה וגם ראש לשכה. בלשכת ראש העיר יש בדיוק את

אותם תפקידים שהיו קודם, זאת אומרת, יש ראש לשכה, יש עוזר ויש 2 מזכירות. בלשכת המנכ"ל, אני רוצה להיות מדויק לראות שאני לא טועה, תקן גם לראש לשכה, גם לעוזר וגם למזכירה, זה בדיוק מה שהיה קודם.

מר אהרון אלמוג אסולין: התקשרה אלי מישהי לתאם לו"ז והזדהתה כמנהלת הלשכה. אז אני.

מר אבי גרובר: אז יכול להיות שהיא לא דקדקה בתואר, אבל אין פשוט 2 אנשים, שזה אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מדקדק במה שמדקדקים איתי.

מר אבי גרובר: רגע, אהרון, אהרון, התקנים הם תקנים. יש את דגנית, שהיא מתפקדת כראש הלשכה, יש את 2 המזכירות, איריס ובר ויש את עוזרת ראש העיר, ורד שני. אנחנו נמצאים עכשיו במהלך של איוש לשכת המנכ"ל.

מר טל עזגד: זה עדיין מזכירה אחת יותר ממה שהיה קודם, אם אתה רוצה לדייק.

מר אבי גרובר: אם אני זוכר נכון מה שהיה אצל איציק, ואני לא מדבר על התקופה הזמנית, מה שהיה אצל איציק, אז אצל איציק היו 2 מזכירות, הייתה ראש לשכה והיה עוזר. אני, דרך אגב, אם אתה זוכר נכון, שהרבה מהקדנציה לא היה עוזר ואני חושב שזה פגע בשירות שקיבלו פה תושבים.

גב' שירה אבין: איפה לא היה עוזר?

מר אבי גרובר: אצל איציק, תקופה מסוימת לא היה עוזר, ואז איציק הביא את דויד אלון כעוזר, או שאני לא יודע, שיחקתם פה עם כל מיני תקנים.

גב' שירה אבין: שעשה עבודה יוצאת מן הכלל.

מר אבי גרובר: בסדר, אז זה עניין של זה, אתם הייתם חלק מהקואליציה ואתם הבאתם את האנשים שהבאתם.

גב' שירה אבין: לא, לא, אבי, זה לא קשור, אבל.

מר אבי גרובר: זה עניין שלכם.

גב' שירה אבין: אם לדייק, אז גם כשהייתה הלשכה אצל איציק, היו 2 מזכירות, אחת מהן הייתה מנהלת לשכה והייתה עוד אחת, זה מה שהיה. היה עוזר בתקופה שהיה, בזה נגמר העניין.

מר אבי גרובר: אוקי.

גב' שירה אבין: אם אנחנו מדייקים, אז לדייק.

מר אבי גרובר: מה שאני מכיר, זה היה אותו דבר. אוקי. כמו שבטח אהרון, אתה יכול לראות מחלון ביתך, אנחנו עובדים פה שעות רבות, אנחנו נדרשים לעבודה רבה ואלה התקנים שאני מצאתי לנכון שנכון שיהיה בלשכת ראש עיר שעובד וצריך את העבודה הזאת. יש פה באמת היקף מאוד גדול של עבודה. אנחנו עובדים פה שעות ארוכות לתוך הלילה.

מר רפאל בראל: מה שמקודם לא היה.

מר אבי גרובר: איך?

מר רפאל בראל: קודם לא הייתה עבודה?

מר אבי גרובר: אני לא יודע איך ניהלו את העבודה.

מר יעקב קורצקי: הייתה עבודה, פשוט אנשים עובדים עד שעות מאוחרות.

גב' שירה אבין: מה זה עכשיו הגיע?

מר יעקב קורצקי: הוא דיבר איתך? הוא דיבר איתה, הוא לא דיבר איתך.

מר אבי גרובר: יעקב, אני מסתדר.

מר יעקב קורצקי: מותר לך להגיד, גם אני מותר לי להגיד, רפי, עם כל הכבוד.

מר אבי גרובר: יעקב, יעקב.

מר רפאל בראל: אז תגיד.

מר יעקב קורצקי: אז אני עונה לך.

מר אבי גרובר: רפי, תראה.

מר יעקב קורצקי: גם שירה לא צריכה עוזר.

מר אבי גרובר: רפי, אני לא רוצה עכשיו להיגרר לקמפיין בחירות, אנחנו גמרנו אותו, האם העבודה קודם הייתה טובה או לא הייתה טובה.

מר רפאל בראל: לא דיברנו על זה, אם הייתה עבודה או לא הייתה עבודה.

מר אבי גרובר: כמה העבודה הייתה טובה או לא הייתה טובה. אני אגיד פה בצורה הכי ברורה, כל התקנים הובאו לאישור כאן. השכר נאמר בצורה הכי מפורשת שיש, בישיבות, והיית בכל הישיבות, זה מופיע בסדר היום. גם לישיבה היום שאנחנו מביאים עוזר ללשכת המנכ"ל, הפצנו היום בדיוק את השכר שלו. השכר נמצא בצורה מלאה, מפורסם בסדרי היום שהופצו לכל תושבי רמת השרון במדיות השונות, וכמו שאתה יודע, בעמוד הפייסבוק של העירייה מפורסם סדר היום.

מר טל עזגד: אז מה אתה רוצה, שהציבור יצביע ל-5% לפה או לשם? נו, באמת.

מר אבי גרובר: המידע ששאלת,

מר אהרון אלמוג אסולין: זה נתון, זה נתון.

מר אבי גרובר: המידע ששאלת הוא לא מסתתר בתוך סעיפים. אהרון שאל על הנתון, אז אני שולח אותך לראות בסדרי היום שמתפרסמים לכל הציבור הרמת שרוני, זאת אומרת, זה לא איזה, אתה יודע, כשאתה מסתכל לפעמים על תקציב עירייה אז יש כזה ילשכת ראש עיר' ואז יש איזה מספר גדול כזה שאתה לא יודע למה לשייך את מה. אז במקרה הזה, בסדרי היום של העירייה, שהוצאנו זימון לישיבות מופיע בדיוק על כל אחד מהם כמה הוא מקבל. זה הופץ בצורה מסודרת, כל המידע נמצא בחוץ. האם זה

מייצר מעמסה על התקציב המדוללז לשכת ראש עיר, לשכות סגנים, לשכות מנכ"ל שעובדים כמו שצריך הם רק עוזרים לתפקוד של העירייה והם לא מעמיסים על תפקוד העירייה, ככה אני סבור. יהיו בחירות עוד שנתיים וחצי, הציבור ימדוד אותנו אם אנחנו עובדים טוב או לא עובדים טוב. האם העירייה חסרה בכסף? וכל הסופרלטיבים שנתת? אני מניח שהחברי'ה שיושבים איתך היום באופוזיציה יודעים בדיוק את מצבה של העירייה. דרך אגב, אם היא כל כך מדולדלת וכל כך זה, אז אתה יודע, גם השאלה מי אחראי למצבה הנוכחי. אנחנו כרגע לומדים את מצבה הכספי של העירייה, אנחנו עובדים מאוד חזק בנושא של באמת לבוא ולראות האם באמת המצב הוא כל כך, זה ברור ששנת 2015 הסתיימה בגירעון מסוים. אנחנו כרגע עובדים בצורה מאוד חזקה כדי ללמוד בדיוק עד כמה, את המספר עצמו אנחנו פחות או יותר מכירים, אבל לקראת השנה הבאה. הרי אתה לא רק מתמודד עם התקציב של שנה שעברה, אתה יושב מול בקשות לתקציב של שנה הבאה, לאור הצרכים ודברים אחרים. אנחנו עובדים מאוד חזק כדי לנתח את התקציב ואנחנו עובדים מאוד חזק כדי לייצר מקורות הכנסה אחרים. בוא, זה ניהול של עיר, זה ניהול של תקציב, אנחנו עובדים עליו. תכף גידי יתייחס לשאלה שלך האם הוא חושב שאנחנו יכולים לעמוד בזה? אני בטוח שאנחנו נעמוד בזה, אני בטוח שאנחנו ניתן את השירות הכי טוב לתושבי רמת השרון. הצוות הזה עובד מאוד קשה כדי לקחת את העיר הזאת קדימה, בכל הנושאים, בכל הדברים. אנחנו לאט לאט נתחיל להביא לפה את הדברים. יהיה דיון על התקציב, זה נראה לי יותר עניין של דיון בתוך התקציב. עכשיו, על אווירת הפתח מפיטורים בבניין העירייה, אני חושב שמהרגע שנכנסתי, גם אספתי את העובדים, אני חושב שגם חלק מהמינויים שעשיתי, והחלטות שקיבלתי, דווקא הראו שאני לא בא ממקום של נקמנות, אני לא בא לחפש עובדים שהיו חלק, ואני עושה בכוונה עם האצבעות פה, לא רואים את זה בפרוטוקול, עם הידיים ככה במירכאות, חברי'ה שהיו חלק מהשלטון הקודם. אני נותן לכל העובדים של העירייה, אני לא חושב שנכנסתי עד עכשיו, שעובד אחד שבאתי ואמרתי לו 'תארוז ותעוף מפה'. זה לא הסגנון שלי, זה לא השיטה שלי. עובדי העירייה, אני מקבל את העירייה, הם הנכס של

העירייה הזאת, האנשים האלה עשו הרבה דברים מאוד טובים לרמת השרון. בחלק מהמקומות, לדעתי, הם קצת הלכו לאיבוד בהיעדר אסטרטגיה ודברים כאלה שלא היו פה. אנחנו ננהל נכון את העסק, אני רואה בהם שותפים שלי, הם לא צריכים לפחד משום דבר. מן הסתם, בגוף שמתכנן את צעדיו קדימה, יכול להיות שיהיו פה ושם עובדים שבמבנה החדש יהיו פחות רלוונטיים. אני חושב שמדובר בבודדים, אם בכלל. אנחנו נעשה עבודה כמו שצריך כשמנהלים עסק ונמצא. דרך אגב, יש לא מעט פה, אנחנו ירשנו לא מעט עובדים עם כותרת שהם פוליטיים, זאת אומרת, זה ברור שהם נכנסו לפה על הדגל הפוליטי, ואני לא מתבייש להגיד את זה פה. ואנחנו בכל זאת מחפשים דרכים איך אנחנו יכולים למצוא להם מקום במבנה העתידי ואנחנו לא נחזיק סתם עובדים. אז כל העובדים שמדברים על פחד, אין להם מה לפחד. זה בקשר לשאילתא. אתה יכול עוד שאלה, אם אתה רוצה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> כן, אני חושב, א', אני אשמח לשמוע את גידי, כי,

<u>מר אבי גרובר:</u> כן, סליחה, גידי.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אני חושב שיש פה, זה יהיה הערה, לא מעבר לזה. אני חושב שכשאתה אומר שאתם עוד לומדים את התקציב וכבר מפוצצים את מלוא התקנים במלוא השכר של המשרות הבכירות, יש טעם נפגם של דוגמא אישית. מכאן שאני לא מתחבר לקוד האתי שאתה רוצה לחדש, מכאן הסירוב שלי להשתתף בו. ואני חושב שכאשר אלי מגיעות טענות על פחד, ההמלצה היחידה שאני יכול להגיד לך, זה תפעיל את כל הסיסמוגרפים שיש לך כדי לקבל תמונה קצת יותר מדויקת, כי אולי העוזרים שלך בולמים לך דברים שלא מגיעים עד אליך. אני אשמח לשמוע את גידי.

<u>מר אבי גרובר:</u> קיבלתי.

<u>מר גידי טביב</u>: אין לי מה להוסיף על דבריו המפורטים של אבי. אני רק יכול להגיד שכפי שהוא כבר אמר, רציתי גם אני להגיד את זה, שכל המינויים האלה באים לאישור שלכם במליאת הרשות, עם כל הפרטים, כל האחוזים. וזה חלק מהצוות שיוציא

לפועל ויממש את הפוטנציאל של רמת השרון. נושא התקנים והמספרים המדויקים יובא לאישור מפורט ביחד עם אישור תקציב 2016 שיהיה במהרה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יודע להגיד כמה זה עולה לנו המשרות האלה?

מר גידי טביב: להגיד לך עכשיו בעל פה, אני לא רוצה להגיד לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, זה היה שאילתא שנתתי קצת פחות מ-7 ימים, אבל.

מר גידי טביב: אני לא רוצה להתחייב על מספר. אם תרצה, אתה מוזמן להיפגש איתי,

מר אבי גרובר: אבל עוד פעם, זה מופיע, שנייה. זה מופיע בצורה מלאה בזה, הכותרת של כל תקן כזה, אנחנו פרסמנו פה את הנתון.

מר גידי טביב: כן, באחוזים משכר מנכ"ל.

מר אבי גרובר: להוסיף על זה את העלויות עובד מעביד וכל הדברים האלה, זה דבר שאפשר לעשות אותו. אבל אהרון, אני רוצה לנצל את ההזדמנות לפנות אליך בכל זאת. אמרת לעניין הקוד האתי. יכול להיות שאתה לא מסכים עם חלק מהדברים שאני עושה פה בניהול העיר. אני מקבל את זה, אתה אופוזיציה, אני קואליציה, אתה לא משלים עם הרכב הקואליציה, אני יכול להבין את זה בצורה מלאה ולכבד את זה לגמרי. אני חושב שהקוד האתי הוא קצת מעל זה, ואני כן הייתי מבקש ממך לשקול מחדש כן לבוא להשתתף. אני חושב שרותי, שמובילה את זה, אפשר להגיד הרבה דברים, אבל באמת, אישה הכי ישרה שיש, שבאה לעשות את העבודה הכי מכל הלב שיש. אני בטוח שיש לך מה לתרום לעניין הזה, הקוד האתי מסדיר דברים, אני חושב שאנחנו מביאים פה כל תקן בצורה הכי מפורטת, הכי גלויה, לא משחקים פה שום משחקים וכאילו מי שיושב על תקן אחד ועושה דבר אחר, אני חושב שבאנו הכי גלוי ואני כן אשמח אם אתה תשקול מחדש ותצטרף לצוות הזה ותעזור מהידע ומהניסיון שלך ותפישת העולם שלך ואני אשמח אם תחליט כן להיות שותף בעניין הזה.

גב' דוברת וייזר: מה זה הקוד האתי? מישהו יכול להגיד לי?

מר אבי גרובר: את רוצה להגיד בכמה מילים מה זה קוד אתי, רותי?

גב' רות גרונסקי: בתקופה של שירה, אהרון העלה בקשה בעצם למסד איזשהו קוד אתי לארגון. ארגונים נוהגים לכתוב קוד אתי לכל העובדים שלהם. ואנחנו עכשיו יושבים, כשזה יהיה רלוונטי אנחנו נשתף.

מר אבי גרובר: זה איך מגישים דברים ונהלים לכל דבר, איך עושים אותם? למי פונים? איך פונים?

גב' רות גרונסקי: זה משירות לתושב, עד שקיפות דרך,

גב' דוברת וייזר: זה לא ספר נהלים שפעם אישרנו?

גב' רות גרונסקי: לא, זה לא נהלים.

מר טל עזגד: יש הבדל משמעותי בין ISO לבין קוד אתי. קוד אתי הוא יותר ערכי, וזה משהו שצריך לבוא ממך ומאנשיך ולחבריך לקואליציה. אנחנו צריכים לשבת בשקט ולקבל את זה באהבה, להסכים עם חלק, לא להסכים, להצביע בסוף.

מר אבי גרובר: אני חושב שעוד פעם, אני אומר, בדבר הזה, אני חושב שעוד פעם, הדלת פתוחה, ואמרתי.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר מר אהרון אלמוג

מר אבי גרובר: לעניין ההצעה לסדר בעניין קבוצת הכדורגל. אז עוד פעם, תראה, אתה חולק פה המון, אתה אומר פה כל מיני אמירות. השורה התחתונה שהקבוצה קיבלה ביום 20.3 אישור ניהול תקין, אנחנו לא היינו מוכנים להעביר אף לא שקל אחד לקבוצה קודם שהקבוצה קיבלה את האישור הזה. רק אחרי שהתקבל האישור,

בהתאם לכל הנהלים, רק אז הועבר ה-1/12 של התמיכה ל-3 החודשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא רלוונטי להצעה שלי.

מר אבי גרובר: שנייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מחזיק,

מר אבי גרובר: אהרון, עוד לא סיימתי, תן לי עוד שנייה לסיים ואחרי זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: עוד לא העליתי את ההצעה לסדר, אז אני לא.

מר אבי גרובר: החברים מכירים, אוקי, בשביל האורחים שלנו תעשה את זה, בבקשה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, תראה, יש לי פה נייר של בנק ישראל.

מר אבי גרובר: אני.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני קורא, ב-20.3.2016 "העמותה הנדון," תסמכו עלי שזה מכבי רמת השרון.

מר אבי גרובר: ב-20.3 או 20.2?

מר אהרון אלמוג אסולין: 20.3.2016.

מר אבי גרובר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: בנק ישראל אומר "העמותה הנדון, שמספרה 580348480 הוכרזה על ידי בנק ישראל כלקוח מוגבל חמור וזאת עד לתאריך 9.2.2018. משמעות ההגבלה היא כי לנ"ל,"

מר אבי גרובר: עד תאריך איזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: עד לבחירות.

מר אבי גרובר: אז איך זה נתנה ב-20?

מר אהרון אלמוג אסולין: עד ה-9.2.2018.

מר אבי גרובר: 18'.

מר אהרון אלמוג אסולין: "משמעות ההגבלה כי לנ"ל לא ניתן לפתוח חשבונות בנק חדשים וכי לא ניתן למשוך צ'קים מכל חשבון." אלה הדברים של בנק ישראל לפני פחות משבועיים. אני שואל, לא הגיע הזמן להודות שהעירייה לא יכולה לעד לתמוך בקבוצה הכושלת הזאת? שמתנהלת בצורה כושלת. אתה ודוברת וייזר בניתם איזושהי תוכנית הבראה שאושרה במועצה הקודמת.

מר יעקב קורצקי: גם אני הייתי בתוכנית, אהרון, למה אתה משמיט אותי?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שזה היה,

מר יעקב קורצקי: תן לי את הכבוד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני מתנצל, אני חייב להוסיף את שמו של,

מר יעקב קורצקי: נכון, אני הכנסתי את הוועדה.

מר אהרון אלמוג אסולין: טוב, בסדר, יעקב, אני.

מר יעקב קורצקי: אני כינסתי את הוועדה, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: יעקב, אני מתנצל, אני בטוח שתקבל את ההתנצלות.

מר יעקב קורצקי: אז תכניס אותי. אתה מעליב אותי.

מר אהרון אלמוג אסולין: ויעקב קורצקי. הוכחה ככישלון. עכשיו תשקול אם אתה רוצה לחזור בך או לא.

מר יעקב קורצקי: לא, אני עומד אחרי הדברים שלי, אהרון היקר.

מר אהרון אלמוג אסולין: והשאלות שלי הן,

מר יעקב קורצקי: אני אגיד לך עם מה,

מר אהרון אלמוג אסולין: האם אנחנו ממשיכים להזרים כספים לקבוצה הזאת? האם מה שקורה במכבי נתניה, הם קבוצת כדורגל שמורידה את העירייה שמה לברכיים עם 12 מיליון שקל, זה לא אות אזהרה מספיק כדי שנפסיק את הפארסה הזאת? כל מה שאני מבקש, אני מבקש להצביע על זה שמועצת העיר מבקשת לקבל תמונת מצב על מצבה הפיננסי של הקבוצה ותוכנית ההבראה מפיהם של שני המלווים שלה, עורך דין מוטי בר לב, ויסלח לי רואה החשבון גזית, שלא זכרתי את שמו הפרטי.

מר יעקב קורצקי: בעז.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעז גזית. שמלווים את הקבוצה בחודשים האחרונים ובסיכומה לשמוע את עמדתך, מה עושים הלאה עם הקבוצה הזאת? אני חושב שזה לא דגל אדום, זה כרטיס צהוב, לא צהוב, זה כרטיס אדום של בנק ישראל לקבוצה הזאת. אז אחרי שהשקיעו בה 40 מיליון בתקופת ראש העיר הקודם ואחרי שריסנו קצת בשנתיים האחרונות, זה לא עובד הדבר הזה.

מר אבי גרובר: זה לא ריסנו קצת, זה, שנייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא עובד הדבר הזה, זה לא עובד. הבנק אומר לך 'הם לא יכולים לכבד צ'קים'.

מר אבי גרובר: אפשר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא יודע אם לעירייה יש חובות כלפיהם. גם זה בטח אבוד.

מר אבי גרובר: אהרון, אפשר?

מר אהרון אלמוג אסולין: בבקשה.

מר אבי גרובר: אוקיי. אז אני מחזיק פה אישור מה-20.3.2016, שאני מבין שזה באותו יום, ממדינת ישראל, משרד המשפטים, רשות התאגידים, רשם העמותות. שזה נראה לי גוף מספיק רציני במדינת ישראל, שנותן אישור ניהול תקין לאותה עמותה.

מר רפאל בראל: אבל זה לא קשור אחד לשני.

מר אבי גרובר: אתה,

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לזה שום משמעות.

מר רפאל בראל: אין שום קשר אחד לשני.

מר אבי גרובר: זה מה שאומר,

מר יעקב קורצקי: עוד פעם אתה מתפרץ, רפי?

מר רפאל בראל: סליחה, אני,

מר יעקב קורצקי: אז למה אתה מצטרף?

מר רפאל בראל: אם אתה מקיים דיון עם כולם,

מר אבי גרובר: אני יכול לסיים?

מר יעקב קורצקי: אתה צודק, אבל חכה, יבוא הזמן שלך, חכה.

מר אבי גרובר: אני יכול שנייה לסיים את דבריי? אני יכול לסיים את דבריי?

מר יעקב קורצקי: חכה.

מר אבי גרובר: יש איך נותנים תמיכה, וקיבלו אישור ניהול תקין, זה מה שצריך על פי חוק כדי

מר רפאל בראל: אבל הוא מוגבל.

מר יעקב קורצקי: אבל למה אתה קופץ, רפי?

מר רפאל בראל: הוא יכול לתת אישור על ניהול תקין אבל...

מר יעקב קורצקי: רפי, חכה רגע, נשמה, אתה כל הזמן מתפרץ.

מר אבי גרובר: אני בטוח שכשרשם העמותות נותן את מה שהוא נותן, אז הוא בודק את מה שהוא בודק, ומה שצריך על פי חוק.

מר רפאל בראל: רשם העמותות לא בודק מצב כספי.

מר אבי גרובר: אז מה רשם העמותות עושה?

מר רפאל בראל: זה בנק ישראל הוא שקובע את זה.

מר אבי גרובר: יש פיקוח, ראיתי, אני מכיר, מיכה, נכון, מבחינה משפטית קיבלנו את אישור הניהול הכספי התקין? זה מה שאותנו, מבחינת התמיכות, זה מה שמעניין, זה אחד. שנייה, חברי'ה. שתיים, כמה כסף אנחנו צריכים או לא צריכים לתת לקבוצת הכדורגל. עוד פעם, יש דיון על תקציב עירייה, נבוא לדיון על תקציב העירייה ונדון על הנושא הזה. אתה בטח יודע שאני במהלך לא מעט שנים פה, היה זה שצעק בעניין הזה. כשאתה מדבר על 12 מיליון שקל ששמה עיריית נתניה, ואין לי מושג בדיוק כמה שמה עיריית נתניה, אבל כשעיריית רמת השרון שמה 5, 6, 7, או לא בדיוק ברור הסכומים, כי קצת קשה לפעמים לעקוב.

דובר: פלוס ההלוואות.

מר אבי גרובר: פלוס ההלוואות, פלוס ככה ופלוס ככה. הובלתי,

מר אהרון אלמוג אסולין: נתניה 12 מיליון גירעון, זה לא מה שהם השקיעו.

מר אבי גרובר: הובלתי מהלך שאמר שצמצום משמעותי של ההזרמות לקבוצת הכדורגל. אנחנו גם הכנסנו דבר שלא היה קודם, אני חושב שהוא היה מהלך משמעותי, שהכנסנו רואה חשבון ועורך דין שמלווים אותם, זה עולה להם לא מעט כסף ובתוך המהלך, הם כמובן הסכימו. לא באמת שאלנו אותם אם הם מסכימים או לא, אבל זה היה התנאי לזה שאנחנו ממשיכים לתת איזושהי תמיכה, ואנחנו מדברים היום על 1.6 מיליון ₪. זה לא צריך להיות פה איזשהו סוד, לפי המפתחות. זה הסכום שאנחנו כרגע נותנים. האם זה נכון או לא נכון להמשיך לתקצב? בשביל זה יש דיון על תקציב עירייה, בדיון על תקציב העירייה אני צריך לשבת עם חבריי לקואליציה, אם הם יחליטו שזה משהו שהם רוצים להמשיך לתקצב, אז זה יהיה בפנים. יחליטו שלא, אתם תצליחו

לשכנע שלא, אז לא נתקצב את זה. אבל זה לא המקום הנכון לדון על הדבר הזה, לדעתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני, אבל חושב שאם שמנו שומרי סף.

מר אבי גרובר: עוד משפט. אתה, כיושב ראש וועדת הביקורת יודע שהנושא של תמיכות לגופים נתמכים זה אחד הדברים שנבדקים, נכון? מתקבלים דו"חות על זה בוועדת הביקורת. כיושב ראש הוועדה אתה בהחלט מוזמן לכנס דיון בנושא הזה, תדונו, תקבלו את הדו"חות מהמבקרים, גזית ובר לב. לדעתי גזית מבקר את כל הגופים הנתמכים על ידי העירייה.

עו"ד מיכה בלום: נכון.

מר אבי גרובר: בוועדה בראשותך, תבקשו לקבל דו"חות מפורטים, תדונו בנושא, ככל שיידרש פה להביא אחר כך דו"חות, תקבל החלטות, אני כמובן אביא, כמו שאנחנו דנים בשבוע הבא. לדעתי כרגע זה אחלה כותרת, גם אני יכול להגיד את זה פעם. זה אחלה כותרת לעיתון, זה לא, בישיבה היום זה לא רציני לקיים על זה דיון. הכדורגל כן, לאן ולאן?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני לא רוצה לקיים דיון על זה, אני רוצה,

מר טל עזגד: אבל הם לא ביקשו דיון, אבי, אתה מתבלבל ואתה מסתבך.

מר אבי גרובר: אני לא מסתבך ולא כלום.

מר טל עזגד: סך הכל ביקשו לקבל חוות דעת של היועצים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שמת 2 שומרי סף.

מר טל עזגד: יכול להיות שהכל בסדר.

מר אבי גרובר: מיכה, יש בעיה, בדרך שבה אנחנו מתנהלים כרגע עם ההקצבה, מבחינה משפטית, יש איזושהי בעיה?

עו"ד מיכה בלום: כרגע, לא.

מר אבי גרובר: תודה רבה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הנושא הוא,

מר אבי גרובר: אני מבקש להוריד את הנושא מסדר היום.

דובר: אם היועץ המשפטי אומר שבנק ישראל לא קשור לעניין הזה, אז בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, יש פה נושא מאוד פשוט.

מר אבי גרובר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: שמנו שני שומרי סף על העמותה הזאת.

מר אבי גרובר: נו.

מר אהרון אלמוג אסולין: עוברים X חודשים, העמותה מקבלת כרטיס אדום מבנק ישראל. לא הגיוני, לא טבעי לבקש הסברים משני האדונים האלה על מצבה של האגודה הזאת? זה נראה לך בסדר, כאילו? לקחנו 2 שומרי סף, הם נתנו לכולם דיווח ואנחנו בסדר.

מר אבי גרובר: אני סומך על משרד המשפטים,

מר אהרון אלמוג אסולין: לא צריך לעשות שום דבר.

מר אבי גרובר: אני סומך על משרד המשפטים ומדינת ישראל ורשם העמותות שהם בודקים. אם הגוף הזה היה בעיה איתו, הוא לא היה נותן לו אישור מנהל כספי תקין.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל בנק ישראל אומר לך שהוא מוגבל עד 18'.

מר אבי גרובר: אז תשאל את מדינת ישראל למה היא נתנה אישור מנהל תקין, שזה מה שאנחנו נדרשים לפי חוק כדי להעביר את התמיכות.

מר רפאל בראל: לי יש רק שאלה אחת, והיא פשוטה מאוד. אני גם שואל את

מר מיכה בלום. קבוצת הכדורגל תקבל את הכסף, איך היא תנהל אותו? היא לא יכולה לנהל חשבון בנק, היא לא יכולה למשוך צ'ק, היא לא יכולה להעביר כסף.

מר יעקב קורצקי: יותר טוב, רפי.

מר רפאל בראל: סליחה, תן לי.

מר יעקב קורצקי: יותר טוב. שאלת, עניתי לך שלא יחלקו צ'קים.

מר רפאל בראל: איך היא תנהל את הכסף הזה? היא תלך למשוך את הכסף ולחלק אותו במזומן?

מר יעקב קורצקי: יותר טוב.

מר אבי גרובר: יש לה רואה חשבון ועורך דין שאחראיים לבדוק שזה עובד כמו שצריך. זה תפקידם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא נשמע מה מצב האגודה הזאת. למה הגענו,

מר אבי גרובר: אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: למה,

מר אבי גרובר: אתה יושב ראש של וועדה שאחראית לבדוק את הדברים האלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה כראש עיר, לא אכפת לך למה קיבלנו,

מר אבי גרובר: מאוד אכפת לי, ואני בדקתי,

מר אהרון אלמוג אסולין: אז למה אתה לא רוצה להביא את זה לדיון?

מר אבי גרובר: אני מאוד, זה לא הפורום לנהל את הדיון הזה. יש לך וועדת ביקורת. תבדוק בוועדת הביקורת האם מנגנוני הבקרה טובים או לא טובים ותחזור לפה עם מסקנות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש להעלות את ההצעה,

מר אבי גרובר: אני קיבלתי את התשובות, אני אומר לך אמיתית, אני קיבלתי את התשובות .

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש להצביע על ההצעה.

מר אבי גרובר: אני קיבלתי את התשובות שאני קיבלתי על בעיות מסוימות שהיו שם, נכון, היה בעיה מסוימת של התנהלות, ואני אומר לך בכוונה, כשיש פה פרוטוקול, וזה לא היה אחריות הקבוצה, אני אגיד לך כך. הבעיה הייתה לא בקבוצה. הייתה בעיה עם התנהלות מסוימת של ציקים והיא לא הייתה בתוך הקבוצה עצמה, הייתה בעיה, זה סודר וקיבלו את האישור.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אישור ניהול תקין.

מר אבי גרובר: זה מה שאני יודע. זה פרוטוקול שמתפרסם אחרי זה, כל אחד במדינת ישראל יכול אחרי זה לקרוא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מבקש להצביע על ההצעה שלי לסדר.

מר אבי גרובר: אני מעמיד להצבעה להוריד את זה מסדר היום, זה מה שאני מבקש מהחברים. מי בעד להוריד את זה מסדר היום? אוקי. מי נגד? ירד מסדר היום. תודה. 10 בעד.

החלטה מס' 155: הוחלט ברוב קולות להוריד מסדר היום את הצעתו של מר אהרון אלמוג אסולין.

3. אישור החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב לשילוט- "שילוט בתי עסק" יוצג על ידי ערן קפלן חברת א.צ.י.כ.

מר אבי גרובר: סעיף הבא, אישור החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב

לשילוט, שילוט בתי עסק, ערן קפלן, בבקשה.

<u>מר ערן קפלן</u>: תודה רבה, ערב טוב. בסוף שנת 2014 אושרו שני החלקים הראשונים של תוכנית אב לשילוט שהוכנו על ידינו עבור העירייה. אנחנו כרגע מעלים כאן לאישור את החלק השלישי, המחייב שילוט בבתי העסק. רמת השרון, בהיבטים של שילוט העיר, מאוד מיוחדת, היא נחנית, או סובלת, תלוי איך מסתכלים על זה, מביקושים ערים לשילוט, יש בה צירי תנועה חזקים, יש בה אוכלוסייה שמעניינת את המפרסמים, זאת עיר מרכזית ומעודכנת, שיש בה ערכים שהיא מנסה לשמור עליהם, של איכות חיים, קהילתיות ועיר עם צביון של מושבה בהיבטים מסוימים. כמו שאמרתי, היא מתאפיינת בצירי תנועה ראשיים, אזורי מסחר ערים וסואנים ובהם מספר מתחמים מיוחדים, כך שהנחיות השילוט צריכות להתייחס לאופי השונה של אזורי העיר השונים. מדיניות השילוט העירונית מטרתה, קביעת עקרונות להסדרת משק השילוט בעיר, קביעת מדיניות עירונית בנוגע לשילוט לסוגיו במרחב הציבורי והפרטי. הסדרת הליך הבקרה והשליטה על השילוט במרחב הפרטי, כאשר יזמי השילוט יהיו בעלי עסקים, מפרסמים ואחרים. ולמקסם את היתרונות לעיר ולתושביה מהשווי המסחרי של זכויות פרסום החוצות במרחב הציבורי שלה. התוכנית משתלבת במערך התכנוני הכולל של העיר, ההתייחסות לנושא השילוט הוליסטית ושלמה, היא לא סגמנטלית ומופרדת. יש לה בסיס כלכלי ומסחרי, מכיוון שתחום השילוט עניינו מסחר, מעולם עוד לא הוקם שלט שלא לצורכי הגדלת הכנסות וראייה עסקית. היא מרוכזת ועובדת במקביל ומרכזת צרכים אל מול המגזר העסקי ושומרת על יעילות תפעולית ויישומית. כאמור, כמו קודם, יש לה שלושה, או ארבעה נדבכים. שני העליונים, פרסום החוצות במרחב הציבורי ופרסום החוצות במרחב הפרטי הוסדרו בסוף 2014 באישור המועצה, אנחנו דנים כיום ונציג בפניכם כרגע בתמצית את ההנחיות לשילוט בתי העסק. הכוונה היא למנגנון הבקרה והאכיפה שמשלטים, בעלי עסקים, באזורי העיר השונים, שמעוניינים לשלט את בתי העסק שלהם בצורות שונות, מה שמנוהל בשוטף תחת חוק העזר לשילוט, וועדת השילוט, מחלקת השילוט בעירייה ומועצת העיר, במקרים מיוחדים, כפי שאנחנו

נדרשים כרגע. יש תשריט, תוכנית כוללת למתחמי השילוט ברמת השרון, אולי ארז ירחיב במספר מילים בהקשר הזה.

<u>מר ארז טל</u>: כן, כן. מה שאתם רואים כאן, בעצם, אני רוצה רגע להתחבר למה שאמר ערן. כשאנחנו אישרנו פה במועצת העיר את תוכנית האב לשילוט, את שני החלקים הראשונים, את פרסום חוצות במרחב הפרטי והציבורי, אנחנו אישרנו את העקרונות של התוכנית, אבל היה חסר תשריט לתוכנית הזאת. מה שקרה, שכשהתחלנו לנהל דיאלוג עם חברות שילוט, זה הייתה ישיבה ששרי ומוטי בר לב הזמינו לכאן את כל החברות הגדולות, עלו כאן טענות מאוד מאוד קשות כלפי תוכנית האב שלנו. בגדול, מה שהם אמרו, זה שהחלוקה הזאת לשילוט חוצות במרחב הפרטי ובמרחב הציבורי, היה חלוקה מלאכותית וזה היה למעשה פיקציה כדי לייצר את הקונסטלציה המתאימה, שאנחנו ניקח את המשלט שלנו בזיכיון ואת כל השאר נדיר לחלוטין מהיכולת לפרסם ברמת השרון. הנושא הזה התחבר למהלך שעושים כרגע להסדרה של למעלה מ-100 שלטי פרסום חוצות מפוזרים בכל חור בעיר, ואנחנו באנו ואמרנו להם 'תסדירו את השלטים', אז הם אמרו לנו 'רגע, מה בדיוק המוטיבציה שיש לנו להסדיר את השלטים? הרי אתם בעצם השתמשתם בתוכנית אב שלכם בתור פלטפורמה להעיף אותנו. איפה בדיוק המוטיבציה שלנו להסדיר את הדבר הזה? נלך אתכם לבתי משפט, נתראה עוד 20 שנה'. ואז אמרנו להם 'על מה אתם מדברים? קבענו קריטריונים ברורים גם לשלט במרחב הפרטי'. אמרו '100%, בואו תגידו לנו איפה, תראו לנו על מפה איפה אנחנו יכולים לשלט'. אנחנו הרבה דברים ממה שהם אמרו לא קיבלנו, אבל במהות, הם צדקו מהבחינה הזאת, הם אמרו בעצם 'תראו לנו איפה אנחנו יכולים לשלט במרחב הפרטי' וזה בקשה לגיטימית וזה בקשה שבסופו של דבר גם לנו היא תורמת, בגלל שאת המהלך הזה אנחנו בעצם חיברנו גם להנחיות המרחביות שלנו, אתם תפגשו את התשריט הזה בעוד שבועיים עוד פעם, בכובע של וועדה מקומית. בעצם מה שעשינו, מיפינו את אזורי המסחר והתעסוקה של העיר, מיפינו איפה יש שלטים ואנחנו מעוניינים שיהיו שלטים, איפה אנחנו לא רוצים שיהיו שלטים ואיפה אנחנו מוכנים שיהיה שלטים באופן זמני

וחילקנו את זה לאותה חלוקה שהראה ערן, שזה שלטי חוצות במרחב הפרטי, שלטי חוצות במרחב הציבורי ושלטים של בתי עסק, וזה בעצם התשריט שאתם רואים כאן. הכחולים זה שילוט של בתי עסק, למעשה זה הרוב, הקווים והנקודות האדומות זה שילוט של הזכיין שלנו במרחב הציבורי. כשמדברים על המרחב הציבורי, אגב, מדברים על קרקע שהיא בבעלות העירייה, קרי, דרכים ודברים אחרים שהם ייעוד של הרשות. אני לא אגיד שצ"פים, כי אנחנו לא שמים שלטים בשצ"פים. הסגולים זה שילוט במרחב הפרטי, למשל, אם אתם מסתכלים כאן על האזור של מחלף הקו הירוק, אז הדרך עצמה של משה סנה, זה שלטים במרחב הציבורי, זה שילוט חוצות במרחב הציבורי, אבל יש שם גם גדרות לצד, גם בכפר הירוק וגם מהצד השני שלו, של הכביש, וזה נראה לנו סביר שהאזור הזה כן בהחלט אפשר לשלט בו באופן שבו הוא תואם לתוכנית האב שלנו. ואני אגיד על הדבר הזה עוד דבר. ערן וחברת א. צ. י. כ. עשו כאן עבודה מאוד טובה וממוקדת בלהגדיר, הרי בסופו של דבר, בוא נגיד שאנחנו מאשרים נקודה מסוימת שאפשר לשלט בה, אוקי, איזה גודל של שלט? 150 מטר רבוע שלט? 2.5 מטר רבוע שלט? איפשהו באמצע? הם עשו את המיפוי, וזה מה שהוצג לכם, אנחנו לא נחזור על זה, כי אין לנו הרבה זמן. אבל הם עשו את המיפוי והם בנו את המשטחים שעליהם אפשר לפרסם, מבחינת גודל, צורה, המפגש שלו עם הרחוב והדרך ואת ההוראות האלה שאושרו כאן במועצת העיר, מי שמכם ייכנס לאתר האינטרנט של רמת השרון, או של הוועדה המקומית, יש לינקים לדבר הזה והיום משלטים יכולים להוריד את החומר, לקרוא אותו ולדעת בדיוק מה הם צריכים לעשות כשהם מגיעים. היום גם הסדרנו את הנושא הזה והיום אין חיה כזאת יותר שמגיעים לוועדת שילוט, בלי שוועדת שילוט שולחת אותם במקביל לרשות הרישוי, או לוועדת המשנה להסדרים כדי להסדיר את השלט, גם מבחינת היתר בנייה. התשריט הזה בעצם הוא תשריט שכולל את כל סוגי השילוט השונים והמשונים.

<u>גב' נורית אבנר</u>: לא הבנתי לגבי הפרטי.

<u>מר ארז טל</u>: סליחה?

גב' נורית אבנר: לא הבנתי לגבי הפרטי.

מר ארז טל: כשאנחנו מדברים, למשל, אותה דוגמא לגבי משה סנה.

גב' נורית אבנר: אבל שם, בתוך רמת השרון, אתה רואה כמה סגולים כאלה, מה זה?

מר ארז טל: ברמת השרון יש, למעשה, בתוך רמת השרון יש רק את המקטע הזה. זה האזור שמלווה את הגדר בכניסה ממשה סנה עד צומת ראשונים. זה האזור איפה שיש את הפרסום חוצות,

מר אבי גרובר: זה לא שילוט בתי עסק, ארז. אנחנו מדברים פה על שילוט בתי עסק, עכשיו אתה מרחיב פה.

מר ארז טל: לא, אבל חשוב.

גב' נורית אבנר: לא, אתה דיברת על פרטי, אני לא הבנתי מה זה פרטי.

מר ארז טל: התשריט הזה.

מר אבי גרובר: בוא נתמקד בשילוט בתי עסק, ארז, בוא.

מר ארז טל: רגע, אני מבין. אני רק אומר, התשריט הזה הוא תשריט של כל סוגי השילוט השונים והמשונים, אנחנו חייבים שאתם תאשרו אותו, בגלל שהיום אני לא יכול להכניס את זה גם למפרסמים של שילוט החוצות בלי שיש לי את התשריט הזה.

מר אבי גרובר: אבל זה לא,

מר גיא קלנר: היה שינויים בהנחיות לשטחים הפרטיים?

מר ארז טל: לא.

מר גיא קלנר: אז את זה אישרנו.

מר ארז טל: זה פשוט,

מר אבי גרובר: אז למה אנחנו פותחים את זה עכשיו?

מר ארז טל: לא פותחים, אני מראה לכם את התשריט הזה, לא ראיתם אותו לפני זה.

מר גיא קלנר: מה זה? המפה הזאת?

מר אבי גרובר: זה לא הופיע בחומר שהפצנו.

מר ערן קפלן: בעצם המצגת שלנו היום, החלק שבו אנחנו דנים היום עוסק בעצם בקווים הכחולים, באזורים שבהם מותר לבעלי עסקים ואיך מותר להם לשלט את בתי העסק. למען שלמות התמונה, מוצגים באותו תשריט גם האזורים בהם מותר לבעלי נכסים להציב פרסום חוצות בשטחים הפרטיים, אלה הקווים הסגולים, ואזורי הזיכיון, שבהם העירייה החליטה שהזכיין שלה יכול להציב שלטים, כמובן בתמורה לתשלום דמי זיכיון, הסדרה של כל העניין. גדלים, כפי שתיאר פה ארז, גדלים, בקרה, מרחקים וכיוצא באלה. כל זה אושר כבר, כאן אתם רואים פשוט את התמונה הכוללת של מפת השילוט ברמת השרון מסודר. כאן בעצם נגמרת הרלוונטיות של נושא פרסום החוצות. פרסום המרחב הפרטי, הכוונה היא נכסים פרטיים, מבנים פרטיים שנצפים מהמרחב הציבורי ולכן לרשות יש מה לומר לגבי מה מותר ומה אסור.

מר אבי גרובר: גם שדות, למשל, משה סנה, היה שלט על הדרך הציבורית, מה שקרה, אמרו להם 'תורידו את השלט', הם לקחו אותו מטר אחורה, כי הם אמרו 'זה בתוך השטח הפרטי', וזה לא חל עלי כי זה בתוך השטח הפרטי'.

גב' נורית אבנר: וזה נכון?

מר אבי גרובר: בסדר, בשביל זה עשינו את ההנחיות כמו שעשינו אותם ואמרנו שלא.

גב' נורית אבנר: אפשר?

מר ערן קפלן: בכפוף לאזורים מסוימים ותנאים מסוימים שאושרו בהנחיות, מותר, רק שאז הם נדרשים, כמובן, לתשלום אגרת השילוט, בעוד שבמרחב הציבורי

הזכיינים משלמים דמי שימוש עבור הזכות להציב שלטים במרחב הציבורי, הם זוכים במכרז.

<u>מר גיא קלנר</u>: צריך לציין שזה שלטים באיכויות אחרות לגמרי, שלטי זכיין ושלטים פרטיים.

<u>מר אבי גרובר:</u> ערן, בוא נתמקד.

<u>מר ערן קפלן</u>: לענייננו, הנחיות השילוט לבתי העסק. מה שהופץ לעיונכם מבעוד מועד, לפני הפגישה הזו, וברשותכם לא נעבור עכשיו על כל סעיף וסעיף, למרות שאנחנו פתוחים לשאלות, מתחיל בפרק הכללי, מטרות הנחיות השילוט. "קביעת קריטריונים וכללים ברורים להצבת ותחזוקת," לא פחות חשוב, "השלטים בעיר. יצירת חזות אסתטית ומסודרת לחזיתות המסחריות. בהתייחס לאזורי העיר השונים והאופי שלהם. קביעת כללי בטיחות להתקנת ותחזוקת השילוט." שילוט כרוך בחשמל, קונסטרוקציה, זה הרבה פעמים מבנים שנדרשת בקרה על התחזוקה ועל הבטיחות שלהם וכמובן שמירה על איכות הסביבה, על המרחב הציבורי, על מגבלות הנגישות ומגבלות אחרות שחלות עלינו. הפרקים, הם ההנחיות הכלליות, כל ההנחיות הנוגעות לעניין הקמת השלט, הרישוי של, התחזוקה, אחריות בעל העסק לשלט שהוא הקים. יש לנו פרק שעוסק בשילוט מיוחד, מסודר. שילוט על בניינים לשימור, שילוט על בניינים בעלי איכויות אדריכליות יתרות וכיוצא באלה. שילוט שהצגתו אסורה, מכיוון שיש סוגים שונים של שילוט באזורים מסוימים שבהם לא נתיר שילוט. זה נוגע למשל בכל מיני דברים שקשורים לשילוט אלקטרוני, שילוט מתחלף, שילוט עם אפקטים וכיוצא באלה. והנחיות לעיצוב השלטים וההתקנה שלהם. ההנחיות הפרטניות לגבי כל סוג של שלט, פשוט מפרטות את השילוט לסוגיו, ואז יש לנו סט שלם של הנחיות לשלט הרגיל בחזית בית העסק. סט של הנחיות לשילוט ניצב, במקרה שבעל העסק רוצה להציב שלט שניצב מחזית בית העסק לרחוב, שילוט על מבנה לשימור, שילוט של בעלי מקצועות חופשיים, הן כאלה הפועלים ממשרדים, הן כאלה הפועלים מבתים פרטיים והן כאלה

המפעילים גני ילדים, שזה איזושהי קבוצה מיוחדת בתוך העסקים הפרטיים. הנחיות לשילוט בתי עסק עורפיים, שתמיד מחפשים את הפתרון. סוגים שונים וכיוצא באלה עד לשילוט זמני, שילוט על סוככים, כלי רכב וכל, בעצם כל מופע של שילוט בעיר מקבל כאן מענה מבחינת ההנחיות, מה מותר, מה אסור, הגדלים, האחידות. אתם מוזמנים לעיין בחומר שהופץ.

<u>מר אבי גרובר:</u> במצגת המפורטת ששלחנו יש ברמת הסנטימטר, מה הגודל של כל שלט.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> רק שאלה, ערן, שאלת הבהרה.

<u>מר אבי גרובר:</u> אני פשוט לא רוצה להעלות פה את כל הזה, בדיוק כמה סנטימטר כל דבר.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> רק שאלה אחת, ערן, האם כמו שיש הנחיות לשילוט, בעיקר לבתי עסק, יש גם הנחיות להסרת שילוט והחזרת מצב לקדמותו?

<u>מר ערן קפלן</u>: חד משמעית, כן. האחריות של בעל העסק מתחילה מהגשת הבקשה, ונגמרת ביום שהעסק נסגר, או השלט יורד ויש הנחיות ברורות לגבי השבת המצב לקדמות, הורדת השלט, פינוי וכל היבט אחר שקשור.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> זה קיים?

<u>מר ערן קפלן</u>: כן. בנוסף להנחיות הכלליות שמתייחסות לסוגים שונים של שילוט ונכונים לאזורי העיר בכללותם, ברחובות אוסישקין וסוקולוב, לאור הרגישות והמרכזיות שלהן, ההנחיות נכנסות מעט יותר לפירוט, וכאן, עוד פעם, בלי להיכנס לעומקם של דברים, יחולו כל הנחיות השילוט התקפות ובנוסף הנחיות ספציפיות. בשל האחידות ולאור המבנה המיוחד של חזיתות עם קולונדות, מתייחסות ההנחיות לאיך משלטים בניין שיש בו נאמר 7 או 8 חנויות ביחד, ההתייחסות היא אחידה לבניין השלם. יותר מזה, זה כבר לא כל כך ריאלי, אבל כל בניין מקבל התייחסות אחידה. כלומר,

השלט הראשון שכפוף להנחיות יחייב את האחרים מבחינת המיקום, הגודל, הגובה וכיוצא באלה. בקשות הרישוי יבחנו גם את הסביבה של השלט הזה בתוך הקונטקסט, היתרים, כמובן, גובה בקולונדות מוגדר לצורך מגבלות הבטיחות, ובאופן כללי "השילוט יוצב בתיאום עיצובי בין כלל בתי העסק הפועלים בבניין. בכל בניין השילוט יוצב בשורה בגובה זהה, בגודל התואם את הרווח בין העמודים ורוחב המפתח. אופי חזית הקולונדה לא ישונה." כלומר, השלטים לא יסתירו את העמודים ולא יפגעו בפרופילציה הזאת של הקולונדה. "עמודי הקולונדה אינם חלק מהשילוט. וועדת השילוט רשאית לאשר חריגות מסוימות, וכמו כן, היא רשאית להתנות את התקנת השלט בשיפוץ עמודי הקולונדה, ובכל מקרה השילוט אף פעם לא יחרוג ממימדי וחזית גבולות הבניין. מרחק תחת השלט מפני המדרכה לא יפחת מ-2.20 מטר" כאן זה עניין גובה ראש. אפשר לראות כאן דוגמא לאיזושהי אחידות. כמובן שצריך להשאיר חופש עיצובי לבעלי העסקים השונים, כל עסק ואופיו, אבל מבחינת המיקום, המרחק, הגובה, המרווחים שזה משאיר והכבוד שזה נותן לארכיטקטורה, אתם רואים כאן דוגמא, פחות או יותר מוצלחת בעניין הזה. "השלטים והקולונדה יהיו בנסיגה." יש הנחיות מאוד מאוד ברורות, וכמו שאמרנו "וועדת השילוט רשאית להתנות ולהוסיף תנאים והגבלות על פי העניין." רק תרשים להתרשמות, השלט יושב בתוך הקולונדה. כמובן שזה לא סותר את שלט חזית בית העסק שמצוי בחזית בית העסק עצמו. המרכיב האחרון, שהוא חורג מהנחיות השילוט, אבל הוא כאן הוצג לפורום, הוא איך מיישמים ומטמיעים את הנחיות השילוט האלה. מרגע שאושרו ההנחיות ומרגע שקיימנו, או לא קיימנו איזשהו דיאלוג עם הסוחרים בעניין הזה, אנחנו בעצם, הדרך להפיכת ההנחיות למציאות עוברת דרך הפקת חוברת הנחיות, בדומה לחוברת שמופקת על הוצאת סחורה והיבטים אחרים של שילוט.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> מה קורה איתה באמת?

<u>גב' שרי חובב</u>: עדיין לא הפצנו אותה.

<u>מר ערן קפלן</u>: היא עדיין לא הופצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: למה?

גב' שרי חובב: צריכים לקבל אישור.

מר אבי גרובר: נערכה איזושהי פרוצדורה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל החוברת היא מאחוריהם, היא לא לפניהם.

מר אבי גרובר: החוברת מוכנה, מונחת על שולחן, הוגשה לעירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: סתם בזבזנו כסף?

גב' שרי חובב: לא.

מר אבי גרובר: מה זאת אומרת? התנאי להפצת החוברת זה המשך החתקשרות? לא ברור הקטע הזה, זה פעם ראשונה שאני שומע.

גב' שרי חובב: החוברת עדיין אצלנו, היא לא הופצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה אצלנו? אצלנו כבר 4 חודשים.

גב' שרי חובב: במחלקה, לא, זה לא 4 חודשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: מנובמבר היא נמצאת, מה לא?

מר אבי גרובר: החוברת נמצאת. אני לא יודע ממתי היא נמצאת, אני יודע שהיא נמצאת.

דובר: מה הקשר אבל להעסקה של החברה?

מר אבי גרובר: אין לי מושג, אהרון, אמיתי, זה פעם ראשונה שאני שומע את התנאי הזה.

גב' שירה אבין: את אולי ידעת, אף אחד לא ידע על קיומה.

גב' שירלי פאר: אני ידעתי היום ב-16:00 על קיומה של החוברת.

גב' שירה אבין: כולם ראו את זה עוד לפני הבחירות, זה היה ממש, רגע לפני

הבחירות זה כבר היה מוכן, אחרי שישבנו על זה כל כך הרבה.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> מי עוצר את זה, אבי?

<u>גב' שירה אבין</u>: נשמע הזוי, אבל בסדר.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אבי, מי עוצר את זה?

<u>מר אבי גרובר:</u> אני הייתי פה כשישבנו בוועדה, אבל לא הייתי צוות הפקת החוברת, עם כל הכבוד.

<u>גב' שירה אבין</u>: צוות הפקת החוברת? החוברת, אבל, הייתה מוכנה מזמן וכולם ידעו.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> מי עוצר את זה? באמת, הטיעון הזה,

<u>גב' שירה אבין</u>: לא טיפלו, אבל זה היה ידוע, לא להגיד שפתאום היום פעם ראשונה שרואים את החוברת.

<u>מר אבי גרובר:</u> אנחנו היום, כולל היום, נפגשנו גם עם הסוחרים וגם עם התושבים ואנחנו, הפצת החוברת תהיה חלק ממהלך שלם. אנחנו כרגע משלימים את אותו מהלך שלם כמו שאנחנו רואים אותו לנכון וחלק מזה יהיה גם החוברת. אני לא הכרתי שום תנאי כזה אני צריך זה, וזה לא קשור בכלל.

<u>גב' שרי חובב</u>: לא, אין שום תנאי.

<u>מר אבי גרובר:</u> זה לא, בואו. זה לא קשור לזה, אנחנו נחליט בדיוק באיזה פורמט אנחנו הולכים בנושא של סוקולוב ואוסישקין, בכלל, מבחינת כל ההוצאה של הסחורה והחוצה, ואז בהתאם, אם החוברת באמת תתאים למדיניות שאנחנו מאמינים בה אז היא תופץ, ואם היא לא תתאים, אז יצטרכו להתאים אותה.

<u>מר ערן קפלן</u>: בכל מקרה, חוברת הנחיות השילוט שתוכן בהמשך לאישור הוועדה כאן, בעצם מהווה מוצר משלים לאותה חוברת מדוברת, ובעצם שתיהן יחד מהוות את הכללים להתנהגות בית העסק אל המרחב הציבורי וכלפי חזות העיר.

המוצרים המשלימים הם לא תלויים אחד בשני ללא הפרדה, אבל הם בהחלט משלימים ומהווים יחידה שלמה, בוודאי לפן של אותו בעל בית עסק שנדרש עכשיו לשינוי מסוים באופן שבו הוא התנהל. אז אנחנו צריכים לקבוע לעניין הזה איזושהי תחולה. רישיונות השילוט מסתיימים, על פי החוק, ב-31.12 של שנה קלנדרית, צריך לראות איך בדיוק מחילים את התוקף של ההנחיות האלה, כן זמן התארגנות? לא זמן התארגנות? יש משמעויות כספיות, לכל בעל בית עסק בבואו להתכנס לתוך ההנחיות, צריך לראות מה עושים עם הדבר הזה. יש איזשהו מהלך הסברתי, של הפצת המידע, השיתוף שלו ובהמשך ליווי הליך השינוי וההטמעה, מתואם, כמו שאמרתי, עם מועדי פקיעת תוקף הרישיונות, השלמת הרפורמה ומאותו יום ואילך אכיפת ההיתר. כן.

ד"ר איריס קלקא: זה זמן כבר להעיר? אני מבחינה בין שתי גישות מרכזיות להתייחס לנושא הזה של השילוט, אחת, כתושב. איזה חזית מציע כלל השילוט בעיר, ואיזה תרומה או פגע יוצר השילוט. אז מבחינה זאת, אבחנה כמו בין שטח פרטי שזה נמצא מול הגדר בכפר הירוק, ושזה שטח פרטי וזה נמצא 1.5 מטר לפני שזה שטח ציבורי. מבחינת העין של האזרח, אני לא מבחינה בין הדברים האלה ואני אומרת את זה מסיבה קונקרטית מאוד.

מר אבי גרובר: איריס, אנחנו מדברים על שילוט לבתי עסק.

ד"ר איריס קלקא: אנחנו מדברים על שלטים.

מר אבי גרובר: אנחנו מדברים על שילוט לבתי עסק, שלטים היה שני דיונים, ישיבות, אישרנו. היה גם את התשריט, אנחנו עכשיו מדברים על שילוט לבתי עסק. יש חנויות, איך יהיה השלט של החנויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש פה שני יו"רים שמאיימים עלי.

מר אבי גרובר: שני יו"רים שמה?

מר אהרון אלמוג אסולין: שני יו"רים של קבוצת הכדורגל שאתה מגן עליה, שמאיימים

עלי ומאשימים אותי בעבריינות.

מר אבי גרובר: אוקי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אנא ממך, תדאג שהדברים האלה שאתה טורח כל כך להגן עליהם, שיירגעו קצת.

ליאור: למה אתה אומר שמאיימים עליך?

מר אהרון אלמוג אסולין: כי איימת.

מר אבי גרובר: ליאור, צא החוצה, עזוב, צא החוצה. לא יודע מי מאיים על מי, אני יודע בדיוק איך הדברים.

ליאור: רק בקשר למה שהוא אמר, הוא שבועיים,

מר אבי גרובר: ליאור, ליאור, ליאור. הוא חבר מועצה, ליאור, הוא חבר מועצה והוא יכול להיות פה ואתה לא. ליאור.

ליאור: שיהיה יום טוב לכולם.

מר אבי גרובר: תודה רבה.

ד"ר איריס קלקא: אני רוצה להוסיף הערה בהקשר הזה בכל זאת.

מר אבי גרובר: בבקשה.

ד"ר איריס קלקא: אני חושבת שכעירייה, אנחנו צריכים להשית על עצמנו איזה שהם כללים, שלא ייווצרו איזה שהם מופעים, כמו נאמר, בכניסה. כמובן אפשר להתווכח על הצד האסתטי. קח את הלו"ז של העיקרון הזה, שלא יהיו מצבים של סלאמס בומביי כזה, או בני ברק.

מר יעקב קורצקי: מה רע בבני ברק, איריס? אני מוחה.

ד"ר איריס קלקא: אתה מוחה? אז אני אביא לך תמונות ואתה תראה. אתה תוכל להבחין, אני אגיד לך מה זה בני ברק,

מר אבי גרובר: לא הבנתי מה הקשר לעירייה? שמה העירייה?

ד"ר איריס קלקא: אם יש לך מאסה של שלטים אחד אחרי השני, ככה.

מר יעקב קורצקי: זה גם ניו יורק.

מר אבי גרובר: רגע, שנייה, יעקב.

ד"ר איריס קלקא: אני אתן לך לדבר, באמת.

מר אבי גרובר: איריס, שנייה. אנחנו אישרנו,

ד"ר איריס קלקא: אני מתכוונת שלשילוט.

מר אבי גרובר: איריס, אנחנו אישרנו בישיבות הקודמות כללים מאוד ברורים לעניין השילוט במרחב הציבורי והפרטי. אנחנו, היום העירייה מקדמת מהלך לאכוף את מה שאנחנו פה קיבלנו. אם את זוכרת, זה כלל מרחקים בין שלט לשלט והכל. תתפלאי שזה לא עובד כל כך קל. בן אדם שיש לו שלט,

ד"ר איריס קלקא: ממש לא.

מר אבי גרובר: לא צריך לאכוף על העירייה כלום, העירייה לא תולה את השלטים בעצמה. אנחנו עושים כל מיני מהלכים, כולל פיקוח על הבנייה, כולל הפעלת המערך המשפטי שלנו, והכל, כדי באמת להחיל את הכללים שהכנסנו פה, על כל השילוט שנמצא, כי בסופו של דבר, זה פוגע בהכנסות שלנו כעירייה מהדבר הזה. הנפגעים העיקריים הם תושבי רמת השרון, שהכנסה שהייתה יכולה להגיע אליהם לא מגיעה אליהם, זה אחד. ושתיים, באמת, המצב הזה שאתה נוסע במשה סנה ואיך שהוא נראה והכל, זה לא יפה, זה לא אסתטי, זה ככה לא צריך להיות ואנחנו פועלים בעניין. בואו ננסה להתמקד שנייה ולא עכשיו לדון עוד פעם על כל הדברים וזה. כרגע יש דיון על הנושא של השילוט בבתי העסק.

ד"ר איריס קלקא: אני, כחברת מועצה רוצה לדעת להבין, מבחינת רמת האכיפה, האם באמת מתבצעת, של הכללים עד כה, האם,

מר אבי גרובר: כן, כמיטב יכולתנו מתבצעת, ברור.

ד"ר איריס קלקא: נתתם כללים? נתתם קנסות? מה ההיקף של זה? האם זה קורה? זה משהו עם שינויים?

מר ערן קפלן: יש הליכים מנהליים ומשפטיים שפועלים,

ד"ר איריס קלקא: וודאי שיש הליכים מנהליים ומשפטיים.

מר יעקב קורצקי: אז מה את רוצה שנעשה, מעל החוק?

מר ערן קפלן: הסרת השלטים חלקה כבר התבצעה, חלקה בהליכים של ביצוע. הכוונה היא,

ד"ר איריס קלקא: אפשר לקבל נתונים מדויקים בעניין הזה?

מר אבי גרובר: את בוועדת שילוט, לא? איריס. חברך לסיעה חבר בוועדת השילוט, אפשר את כל הדברים האלה לבוא ולעשות שמה.

ד"ר איריס קלקא: אין לי מה לעשות עם חלקה.

מר אבי גרובר: מה זה עם חלקה?

ד"ר איריס קלקא: אם יש לי מספר, אז אני יודעת איך זה מתקדם על פני זמן, אז אני יכולה עוד חצי שנה להגיד יעכשיו הסרנו 5י.

מר אבי גרובר: אני לא מצליח להבין את השאלה. את עכשיו רוצה את דו"ח הפיקוח?

מר טל עזגד: סליחה, נעשתה פה, לא נולדנו, תקשיבי, לא נולדנו כולנו לפני, מתי נבחרת? חודשיים, שלושה. לא פתאום העולם נגמר, בראשית ברא אלוהים את השמים והארץ. לפני הבחירות קרה פה משהו והיו פה דברים ואפשר לבדוק אותם. נעשתה אכיפה, נעשתה אכיפה בנושא תכנון ובנייה בנושא שילוט, נעשתה אכיפה בנושא שילוט בכלל. עידן למדן, חברך, הרים את כל הדגלים שרק אפשר בנושא האכיפה.

ד"ר איריס קלקא: זה לא מכוון למה שאני אמרתי, טל.

מר טל עזגד: יש דו"חות,

ד"ר איריס קלקא: אני חושבת שאתה אומר דברים חשובים, אבל אין להם שום קשר למה שביקשתי.

מר אבי גרובר: איריס.

מר טל עזגד: לא, כי זה עולה פה עכשיו, אנחנו מבזבזים את זמננו.

מר אבי גרובר: איריס, איריס.

ד"ר איריס קלקא: חלקה זה לא תשובה בשבילי.

מר אבי גרובר: איריס, התשובה היא כן.

ד"ר איריס קלקא: חלקה זה,

מר טל עזגד: את לא חייבת לקבל שום תשובה. את לא חייבת לקבל שום תשובה, אבל אני קורא לך,

ד"ר איריס קלקא: אתה לא אמור לענות לי בכלל.

מר טל עזגד: אני אמור, מותר לי להגיד מה שאני רוצה, דוקטור איריס קלקא, את תשבי ותקשיבי כשאני מדבר. אם אני רוצה, אם את רוצה או לא רוצה.

ד"ר איריס קלקא: את התשובה שאני רוצה אין לך לתת לי, זה הכל.

מר טל עזגד: אל תבלבלי את המוח. לכי ותלמדי את החומר קודם ואז תבואי לפה. אל תעשי פה דברים פה במועצה.

מר אבי גרובר: איריס, עם כל הכבוד, איריס, עם כל הכבוד, לא מגיעים לישיבת מועצה ועכשיו אני אתחיל לתת לך פה פירוט מלא שביום ה-27.2 בשעה 13:22 הגשנו בקשה, בשעה 18:00 התקבלה תשובה לבקשה.

ד"ר איריס קלקא: אבל למה אני לא יכולה לקבל תשובה?

מר אבי גרובר: שנייה, זה לא עובד ככה. אין על חלקה, איריס, זה לא רציני.

ד"ר איריס קלקא: מה היקף האכיפה?

מר אבי גרובר: היקף האכיפה הוא גלי עד גבה גלי, עם רוח קלה מתונה. באמת, נו, זה לא רציני, איריס.

ד"ר איריס קלקא: סליחה, לא, אתה לא רציני.

מר אבי גרובר: עיריית רמת השרון פועלת כדי לאכוף את החוק, נקודה. אנחנו עושים המון פעולות. את רוצה לקבל בצורה מסודרת? אז יפה. אם את רוצה, אז אני אבקש מהאגף המשפטי להיפגש איתך ולהציג לך את זה בצורה יותר מסודרת. זה לא קורה פה בישיבת מועצה ככה.

ד"ר איריס קלקא: אז בוא, אתה מציע הצעה קונקרטית.

מר אבי גרובר: בבקשה, אז את תבואי לישיבה במחלקה המשפטית והם יתנו לך סקירה על הפעולות שנעשות. עכשיו שפה יתחילו להגיד לך 'פה עשינו ככה וככה', זה לא רציני. בואו, זה לא רציני, חברי'ה, למישהו יש הערות להנחיות כפי שהועברו אלינו?

מר עידן למדן: כן.

מר אבי גרובר: כן, בבקשה.

מר עידן למדן: אני רוצה להוסיף, היות שאני הייתי מאלה שבאמת הובילו את העניין הזה ודחפו לקידומו, ועברנו אותו שלב שלב, וגם בוועדות היה לנו לא פעם את השיחות על איך זה אמור להיראות ואני שמח מאוד שהרבה מאוד דברים הוטמעו. אפשר היה עוד פעם לדון,

גב' שירה אבין: את ההובלה של מה?

מר עידן למדן: אפשר היה לדון, מה?

גב' שירה אבין: לא שמעתי, את ההובלה שלי?

מר עידן למדן: של הנושא, של הקידום הזה של קביעת המדיניות, של הקצאת הפקח למחלקת השילוט, של הדיונים בתוך הוועדה, שבעקבות הדיון לאכיפה, שהתחילו לשלוח מכתבים עם מוטי בר לב. הרבה מאוד דברים, שירה, כן.

גב' שירה אבין: זה אתה הובלת את זה?

מר עידן למדן: כן, אני חושב שאני דחפתי להם, הרבה מאוד.

גב' שירה אבין: מעניין.

מר עידן למדן: הרבה מאוד, ולצערי, אפרופו לשאלה של איריס,

גב' שירה אבין: אתה יכול להגיד שהיית שותף, אבל,

מר עידן למדן: אפרופו השאלה של איריס, יש הרבה מאוד שלטים שניתנו הוראות לא לאכוף אותם. אז אם רוצים לפתוח, אפשר לפתוח את זה. אבל זה בסדר. אחד הדברים שכן מפריעים לי פה בעניין הזה.

מר טל עזגד: שרי, איזה שלטים ניתנה הוראה לא לאכוף?

גב' שרי חובב: אנחנו מדברים על שילוט של בתי עסק, ואתם קצת מתפזרים. בואו נתמקד.

מר טל עזגד: יש פה אמירה שניתנו הוראות לא לאכוף את השלטים, מאחר ושירה הייתה בתפקיד, אני הייתי יושב ראש וועדת שילוט, הייתי בתכנון ובנייה, זו האשמה מאוד חמורה. אז אם נתנו לך הוראה לשלט כזה או אחר, אז תזכירי לנו, עכשיו או אחר כך ואני אתנצל. אבל לבוא ולזרוק באוויר האשמות 'ניתנו הוראות', זה קצת מסוכן.

מר עידן למדן: ניתנו הנחיות והיודע יודע. אבל זה לא העניין.

מר אבי גרובר: זה משפט שקשה לך להתמודד איתו, כי הוא אמר היודע יודע, אז אתה לא יודע מי יודע ומי יודע מה הוא יודע והאם הוא יודע את מה שהוא יודע או לא יודע את מה שהוא לא יודע.

גב' שירה אבין: לא, בסדר, לא יודעת ולא היה כלום ועד לפני 3 חודשים שום דבר לא קרה בעיר.

מר עידן למדן: עד לפני 3 חודשים גם לא הייתה שום בעיה בקבוצת הכדורגל, כנראה, לפי הצעת ההחלטה הקודמת. לא הייתה שום בעיה.

גב' שירה אבין: עידן, יש לי הפתעה בשבילך.

(מדברים יחד)

גב' שירה אבין: גם אני יודעת לצעוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא הייתה מוגבלות של בנק ישראל.

(מדברים יחד)

מר עידן למדן: לצערי, שני אלמנטים, אחד, יש שם איזה אלמנט שאתם מדברים על 35% מהחזית. האלמנט הזה נשמע לי גבוה מידי וגדול מידי לפי הדיונים שהיינו מקיימים בוועדות. האופציה היא פשוט גדולה מידי ביחס למה שאתם מציגים בהמשך. הייתה נקודה נוספת שאולי צריך גם כן להדגיש אותה במסגרת ההנחיות. מדברים על שלט בחזית "שטח השלט לא יעלה על 35% משטח החזית". כשאנחנו מדברים על 80, 100 סנטימטר, לא יודע גם למה קפצנו פתאום, זה עלה אצלנו, ארז, בוועדה כמה וכמה פעמים העניין של 80, גג 100, ופתאום אנחנו אומרים גם 120.

דוברת וייזר: 100 זה שליש מ-3 מטר, מה אתה רוצה?

מר ארז טל: ה-35% לא מדבר ספציפית על רחוב סוקולוב, כי רחוב סוקולוב אוסישקין זה אותם 80 עד 100 סנטימטר,

מר עידן למדן: אז על איזה שלט של חזית אתה מדבר 35%?

מר ארז טל: זה מדבר,

(מדברים יחד)

מר עידן למדן: לא שומעים את התשובה.

מר ערן קפלן: כשאתה מצרף את כל ההנחיות הקשורות לפרק שבו, שעליו אתה שואל, שהוא שלט חזית בית העסק, השלט הראשי, כשאתה מחבר את הנושא של גובה מינימום 2.20 מטר לתחתית השלט ולאיסור החריגה מחזית בית העסק, מחזית החנות לשלט, אתה מגיע למסקנה שקשה מאוד להגיע לפרופורציות של 35% משטח החזית בכלל, ולכן היא נכתבת בתור מקרה מקסימאלי שאותו לא ניתן לעבור, למקרה חריג שבו יש, למשל, גובה לא סטנדרטי לחזית בית העסק כולה והיבטים אחרים. הצירוף של ההנחיות כולן מכוונות לשלט סטנדרטי מאוד שרוחבו בערך 80 סנטימטר.

מר עידן למדן: לא הבנתי את הדבר הזה, לכן שאלתי.

מר ארז טל: לצורך העניין,

מר עידן למדן: בכל מקרה, 35% לחזית זה משהו שהוא מאוד מאוד גדול, אתה חוזר על זה בהמשך גם.

מר ארז טל: מה שערן אומר זה תקרה עליונה. ברחוב אוסישקין, למשל, יש לך חלק מהקולונדות שמגיעות לגובה של 4.5, 5 מטר. אם אתה לוקח מגובה של 2.20 מטר ומעלה, אתה מגיע בערך ל-50%. אז פה זה בעצם נותן לך תקרה עליונה. צריך לזכור גם שהדבר הזה מתייחס בכלל לכל סוגי השלטים ולא רק לשילוט של קולונדה. יש לך למשל שילוט של בית עסק על גג וכן הלאה.

מר עידן למדן: יש הנחיות לגג, לכן, היות שזה הודגש על חזית, זה נשמע לי גדול מידי,

מר אבי גרובר: אז הוא הסביר לך.

מר עידן למדן: מהבחינה הזאת, לדעתי,

מר אבי גרובר: הוא הסביר לך, אני חושב שהתשובה הזאת.

מר עידן למדן: אם זה החריג, אז זה בסדר. שיהיה ברור שזה החריג

במדיניות.

מר ערן קפלן: צירוף ההגבלות ביחד מכוון בדיוק לשילוט.

מר עידן למדן: הדבר השני, היה דבר שעלה לנו כמה פעמים בוועדת השילוט והוא לא מופיע פה. שהשלט הוא אך ורק לפרסום העסק. זאת אומרת, שאנחנו לא נותנים לגוף מסחרי זה או אחר להתלבש על השלט של בית העסק. מצאנו לעצמנו מקומות וזה, כי אז זה הופך להיות מקור הכנסה של שלט בשטח פרטי, מאשר שילוט של עסק. דיברנו על זה בכמה וועדות.

דיברנו על זה בכמה וועדות. ולמיטב ידיעתי, בעיריית תל אביב, בעיריות אחרות, זו ההנחיה. ולכן, את הדבר הזה כן הייתי מבקש להכניס פה.

מר גיא קלנר: אם זה שעטנז אבל, בין קוקה קולה לפיצוציית מיקו, זה עובד או לא עובד?

מר עידן למדן: מה?

מר גיא קלנר: אם זה שעטנז בין קוקה קולה ופיצוציית מיקו?

מר עידן למדן: כן, אם הם אומרים את העסק, זה הכל. אחרת זה שלט פרסומי.

מר אבי גרובר: אני, אישית, סבור שאין בעיה עם זה.

מר עידן למדן: אחרת זה שלט פרסומי, ועלינו על זה כמה פעמים שזה נוצל, בעיקר בפינות, לתת את הפיצוי אך ורק המסחרי, ואז למעשה הוא הופך להיות מקור הכנסה לחברה המפרסמת.

גב' רות גרונסקי: אז שהחברה המפרסמת גם תשלם על זה כסף. מה זה מפריע אם קוקה קולה מפרסמת?

מר ערן קפלן: ...על ידי חברות שאיתן בעל העסק מקיים פעילות מסחרית כזאת או אחרת. המקום שבו מוגבל על העניין הוא כפול, אחד זה בוועדת השילוט שבאה

לבחון את השלטים ולאשר אותם. הדבר השני, במנגנון האגרות, כפי שיהיה. הרי חוק העזר עובר, יש טיוטת שינוי שעוד נגיע אליה, האפשרות בידי העירייה היא לגבות אגרה מהמפרסם הגדול יותר. היה ובאמת פיצוציית מיקו בחסות קוקה קולה, תעריף האגרה על השלט הזה יכול להיות תעריף מסחרי של קוקה קולה ולא תעריף של שלט של אותו עסק.

מר עידן למדן: בסדר, אבל זה עדיין לא הוגן, עדיין אין לך חוק עזר של הדבר הזה, זה עלול לקחת זמן רב.

מר אבי גרובר: עידן, שנייה. יש פה עוד הערות?

מר ערן קפלן: עד שהנושא הזה מוסדר, עד שחוק העזר יאושר, זה תהליך מורכב עם משרד הפנים.

מר אבי גרובר: ערן.

מר עידן למדן: צריך לדבר הזה לתת את הגדרת המדיניות.

מר אבי גרובר: לא צריך לתת שום הגדרת מדיניות, אפשר שנייה, ערן?

מר ערן קפלן: אפשר.

מר אבי גרובר: בואו, שנייה, חבר'ה, בואו נסכם את הדיון הזה. מה שהפיצו לנו כאן זה נהלים מאוד,

גב' רות גרונסקי: אני רוצה משהו להגיד.

מר אבי גרובר: בבקשה, כן, רותי.

גב' רות גרונסקי: בשלב של היישום וההטמעה, למה כתוב אופציונאלי דיון עם הסוחרים? מי צריך להחליט אם עושים או לא עושים? אני כן הייתי רוצה, אני חושבת שכן צריך להיות.

מר אבי גרובר: רותי, אפשר שנייה? אז אפשר שנייה?

גב' רות גרונסקי: אני רוצה להגיד עוד משהו?

מר אבי גרובר: בבקשה, כן.

גב' רות גרונסקי: אני חושבת שצריך להיות איזשהו דיון מסוים, לא חייבים לקבל את דעתם לגמרי, אבל אני חושבת שכן יש מקום לדון עם הסוחרים ברחוב. ואני יודעת שיש שם חנויות, חלקן שנאנקות ושמאוד קשה להם לסיים את החודש ולחשוב על היישום של זה אחר כך, באמת באיזשהו, לעשות שלט זה עולה הרבה כסף. לחשוב ברמה של איך אנחנו באים לקראתם, לתת להם זמן, לתת אופציות.

מר ערן קפלן: אנחנו כאן יודעים להמליץ מספר המלצות, בסופו של דיון הנושא הזה הוא החלטה שלכם.

מר אבי גרובר: בסדר, תכף אני אתייחס. ערן, תכף אני אתייחס לזה.

מר טל עזגד: פה כבר נכנס הקוד האתי והמוטיב הניהולי שלכם, כמו לעודד עסקים, שיכניסו כסף לעיר וכולי וכולי, מה שלא קורה.

מר אבי גרובר: זה לא בקוד האתי, בבקשה, שירה.

מר טל עזגד: למה לא?

מר עידן למדן: מה הקשר לקוד האתי?

מר אבי גרובר: שירה, בבקשה.

גב' שירה אבין: אני רוצה להתייחס ככה בקצת בשלמותה, כי אני לא חושבת שזה המקום,

מר טל עזגד: יש קשר, אני אסביר אותו אחר כך, שלא תחשבו שאני סתם זורק דברים לאוויר.

גב' שירה אבין: להתחיל לרדת לפרטי פרטים, אבל אני לא יכולה להישאר חייבת על המשפטים שעידן אמר. חשוב להבין שתוכנית האב לשילוט, זה משהו שאנחנו

רצים איתו כבר הרבה שנים, גם המועצה הזאת וגם במועצה הקודמת התחלנו את התהליך. זה תהליך שבהחלט בא, ורותי, זה דווקא בהתייחס למה שאמרת, זה בא כן להתייחס ולחשוב גם על אותם סוחרים, מצד שני, לבצע איזושהי הסדרה הגיונית של דברים. ואחד התהליכים שהיו גם חלק מהנושא הזה, ודובר על זה גם בהתחלה, זה אותה תוכנית רחבה שהיום אנחנו בעצם מדברים על הפעימה השלישית, שהיא האחרונה. אבל התהליך הזה זה תהליך שישבנו הרבה מאוד ודיברנו והובלנו. לבוא ולהגיד יאני הובלתי, אני עשיתי, עם כל הכבוד, גם לעידן, אני חושבת שזה הזוי לחלוטין. ואני חושבת שגם, לפחות באופן מכובד, כמו שגם אני ידעתי לעשות את זה בדברים אחרים, צריך לשים את הדגש בצורה הנכונה וגם לבוא ולהגיד שיש דברים שנעשו לפני, ויש דברים שהובלו לפני, ומי שלא הוביל, שלא ייקח על עצמו את הכתרים שלא לו.

מר גיא קלנר: כעיקרון את צודקת, לדעתי.

גב' שירה אבין: אז בקטע הזה, אני חושבת שנעשתה כאן באמת עבודה מעולה.

מר עידן למדן: זה לא נדחף בקדנציה הקודמת, אבל בסדר. כעיקרון, את צודקת.

גב' שירה אבין: גם בשנתיים האחרונות, עם כל הכבוד, לא אתה הובלת, אז בוא נירגע. אבל אני רוצה כן להתייחס לעבודה שנעשתה.

מר עידן למדן: מזל שהייתי צריך להתייצב הרבה כדי לדבר על זה. בסדר.

גב' שירה אבין: באת להיות שותף, אף אחד לא אמר שלא.

מר עידן למדן: יפה.

גב' שירה אבין: אבל אמרתי, אל תיקח כתרים שלא לך.

מר עידן למדן: ועובדה שהיינו צריכים להעלות עוד ועוד דברים, אבל בסדר.

גב' שירה אבין: עידן, כשאתה מדבר, אני גם משתדלת לא להפריע לך.

מר עידן למדן: אני שותק, סליחה.

גב' שירה אבין: אני מאוד אשמח. אני חושבת שחשוב להגיד על כל התהליך שנעשה, ואני חושבת שגם ערן, שיושב כאן, ואורנה, שבאמת עשו תהליך וירדנו לפרטי פרטים, כדי באמת לבנות משהו שיהיה מאוד מאוד ממצה ומאוד נכון לגבי העיר. עכשיו, אי אפשר ללכת, וזה בהמשך למה שאמרת, רותי, ולא לשלט את החנויות ואת בתי העסק. יכול להיות שצריך למצוא את הדרך איך אנחנו יכולים לעזור. אבל כן צריכה להיות אחידות וכן צריך להיראות טוב.

גב' רות גרונסקי: אני מסכימה איתך, שיראה יפה.

גב' שירה אבין: והתחלנו עם איזשהו תהליך ובנינו, ויש גם שלטים שמדברים על כל הנושא בכלל של המרחב הציבורי, איך הוא אמור להיראות, עד רמת זה שממש בנינו שילוט תואם, שתהיה שפה אחידה בכל העיר. ואני חושבת שעם זה באמת צריך ללכת, כי זה משהו שהוא נכון לגבי העיר, והוא נבדק הרבה מאוד עם אנשי מקצוע, צריך ללכת עם אנשי המקצוע ולהמשיך ללכת איתם כדי שהדברים יקרו הלכה למעשה.

מר אבי גרובר: אז בואו נסכם שנייה את הדיון. קודם כל, כמו שאמרת, שירה, אני מודה, למשל, אני לא הובלתי את הנושא הזה. אני יורש אותו ולפעמים כשאתה מקבל ירושה טובה אתה אומר תודה ומביא אותה לדיון. אני חושב שהעבודה שהכנתם, עשיתם עבודה מאוד יפה, שבאמת באה ועושה סדר באיזשהו מקום בכל הבלגן הזה ומכניסה את הסוחרים שלנו להבין באיזה מרחב הם נמצאים. אני חושב שסך הכל באמת יש פה הנחיות מאוד מפורטות שרואים שבאמת נעשתה חשיבה מהבחינה הזאת שבאמת החזיתות של החנויות שלנו, של הרחובות המסחריים, תהיה להם צורה אסתטית ויפה. גם בעלי החנויות ידעו באיזה סביבה הם עובדים חוקית ומשפטית. זה חלק, אני לא יודע, אתה יודע מה, באיזשהו מקום אתה צודק, זה חלק מאותו קוד אתי, או איזשהו סט של כללים שאנשים ידעו לעבוד איתם, ייכנסו לאתר האינטרנט, בקטע של שילוט, בתי עסק, זה יהיה בצורה מפורטת בדיוק מה הכללים שהם צריכים לעמוד בהם. הם גם יוכלו לראות, כששאלו פה על בעל חנות שנכנס ורוצה לדעת מה ההוצאות שלו,

אז הוא יכול לבדוק עם החנויות אחרות, אם כבר כולם עשו קו, אז הוא ידע שהוא צריך להשלים, ואם עוד לא עשו את זה והם לפני. אז סך הכל, אני חושב שמבחינת ההנחיות של הגדלים וכל הדברים האלה, לי, אישית, לא הייתה פה הערה למשהו. עידן, לעניין ההערה שלך על הקטע המסחרי, סך הכל, בסופו של דבר שיקול הדעת בכל שלט ושלט ניתנה לוועדת השילוט. תכלס, מה שקורה זה שאלה הנחיות כלליות, זה מציב סט של חוקים. מי שלוקח את סט החוקים הזה, ואני לא חושב שיש משהו עכשיו לפסול את האפשרות בכלל של לשלב את המותג קוקה קולה, או פפסי, או כל מותג אחר בחזית. בשביל זה אתם יושבים בוועדת השילוט, אתה חבר בוועדת השילוט, תבוא, תשכנע את וועדת השילוט שבמקום מסוים, אני לא חושב שזה נכון לפסול את האפשרות.

<u>מר עידן למדן</u>: בהחלט אני מקבל את התשובה לעניין האגרה, אנחנו צריכים,

<u>מר אבי גרובר:</u> יפה, אז יש לך את המפתח בנושא של אגרה ואחר. אני חושב, אבל יש פה עוד שאלה אחת שאני חושב שהיום אנחנו עוד לא נסגור אותה, ברשותכם, וזה, תראו, אני חושב שקביעת התחולה, כמו שאמרת, באמת, זה הגיוני, השנה אי אפשר באמצע השנה לבוא ולשנות את החוקים של המשחק אחרי שהשופט, שכבר יצאנו לדרך עם המשחק. זה נראה לי הגיוני באמת שב-1.1.2017 יחולו הכללים החדשים. ובאמת ישבתי על זה עם ערן. ועכשיו השאלה, למשל, האם ב-2.1.2017 כל בעלי החנויות צריכים לעמוד עם השלט החדש? או שנותנים לזה שנתיים, שלוש, כי למשל, סדר גודל של הפקת שלט חדש עולה 2,500, 3,000 שקל, הבנתי, בממוצע. וחלק מהחנויות באמת נמצאות במצב כזה או אחר, ואגרת השילוט עצמה היא 1,500, 2,000 בשנה. זאת אומרת, אני חושב שמבחינת הנושא של איך בדיוק היישום של הכללים האלה, החדשים, אני אבקש מכם לתת לנו עוד איזה חודש, חודשיים לגבש באמת את הנושא הזה, כשאנחנו עכשיו באותו דיון, זה למעשה עיקר הדיון מול הסוחרים, אני חושב שזה פחות משנה מבחינתם אם זה 80 סנטימטר, או 1.22 מטר. זה אנחנו אומרים איזשהו סט. אנחנו צריכים לשבת איתם ולראות איתם איך הם יכולים, פחות או יותר, לעמוד באותו דבר. האם שנתיים שלוש למהלך זה משהו שהגיוני וסביר? האם אנחנו רוצים להיות נורא קשוחים?

גב' רות גרונסקי: זה יותר מידי זמן, שנה.

מר אבי גרובר: אז בואו, שנייה, אני חושב שעכשיו,

גב' רות גרונסקי: שנה התראה מראש?

מר אבי גרובר: יכול, עוד פעם, אני לא אומר שלא.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: חברי'ה, שנייה. בואו נהיה רציניים גם. אנחנו כרגע, בואו נאשר את הסט של הכללים האלה, מה גודל שלט, כל ההנחיות הטכניות האלה, בוא נאשר אותם כרגע. אני מתחייב לעשות עבודה, גם בדיבור עם הסוחרים ולהביא לפה, רק בנושא הזה של מתי זה בדיוק נכנס לפועל ובמשך כמה זמן. אם תקבלו את ההמלצה שלי נאשר את זה פה, אני אעשה מאמץ להביא את זה כמה שיותר מהר, אפילו לתוך דיון התקציב. אנחנו נעשה את זה, כמה שיותר מהר אני אביא את זה. אבל בואו באמת נעמיד להצבעה, כי עכשיו לפתוח, לקיים את הדיון הזה כפול, זה נראה לי מיותר.

גב' נורית אבנר: הערה קטנה, בבקשה.

מר אבי גרובר: כן.

גב' נורית אבנר: ברחוב שבטי ישראל, שהוגש יחד עם פינת הנביאים, יש שמה קבוצה של בתים שזה מתוכנן לפינוי בינוי, אוקי? אבל עד שזה יקרה וכל הדברים האלה, לידו, איפה שנמצא השיטור הקהילתי, כבר סידרו את זה יפה והכל, אתה יודע למה אני מתכוונת?

מר אבי גרובר: כן.

גב' נורית אבנר: אז זהו, אז אם אפשר גם לתת התייחסות לדבר הזה כשמסתכלים על הכל. זה הבקשה שלי.

ד"ר איריס קלקא: יש לי הערה עקרונית בעניין הזה. אני לגמרי מבינה את כל העניין הזה של ההתדיינות עם הסוחרים וזה מקובל, וזה. כשמדובר בעסק חדש, אני

חושבת שמבחינת,

מר אבי גרובר: עוד פעם, זה חלק מהעניין.

ד"ר איריס קלקא: מבחינת,

מר אבי גרובר: יש לנו עד, בואי, אנחנו מדברים על ה-1.1.17, היום אנחנו ב-3.4.16, זה כמעט תשעה חודשים. אני מתכוון תוך חודש, מקסימום חודשיים, להביא את זה לכאן. אני רוצה לשבת עם הסוחרים, בוא נראה, לא נפיל עליהם גזרה מהיום למחר שהם לא יודעים, שהם צריכים להיערך אליה, ואת זה, נבדוק את זה. אוקי, מי בעד, כמו שאמרתי, התקנות עצמן? פה אחד! תודה רבה.

החלטה מס' 156: הוחלט פה אחד לאשר את החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב לשילוט- "שילוט בתי עסק"

4. עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015. (מצ"ב אישרור פרוטוקול ועדת הכספים מיום 15/12/2015)

מר אבי גרובר: הסעיף הבא, עדכוני תקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015. מי שזוכר, במהלך חודש דצמבר, נכון, שירה? זה היה במהלך דצמבר, התכנסה וועדת הכספים. אני מודה שאז, באותה ישיבה, זה מופיע בחומר, זה קצת הפריע לי שזה פעם שנייה, אני חשבתי שחלק מהדברים עוד היה אפשר לעשות קצת קודם. חלק מהדברים שבאו אלינו רטרואקטיבית, אבל אין מה לעשות, צריך בסופו של דבר,

גב' שירה אבין: אני אתייחס.

מר אבי גרובר: אני אתן לך שנייה להתייחס. אבל בסופו של דבר, באמת מדובר בשורה של, אם את זוכרת, אמרתי שאני לא מתנגד לעצם הסעיפים שמופיעים

שמה, אלא אמרתי שלדעתי, להביא לנו את זה עכשיו, בתוך התקופה של הבחירות, שגם חלק מהדברים כבר קרו בקיץ ולפני, אני חשבתי שזה לא נכון, בשביל זה נמנעתי באותה ישיבה. אבל אין מה לעשות, אנחנו צריכים, תכלס, המועצה צריכה לאשר, כי מבחינת הגזבר כל הסעיפים האלה, זה המקומות שנכון שהם יופיעו בהם.

הראל: החברי'ה שלך התנגדו.

מר אבי גרובר: היו חברי'ה שנמצאים היום בקואליציה והם צריכים להחליט איך הם מצביעים, אנחנו תכף נשמע איך הם מצביעים בעניין הזה.

גב' נורית אבנר: אני רוצה רגע.

מר אבי גרובר: אולי ניתן שנייה לגזבר? אתה רוצה להסביר?

גב' נורית אבנר: כל הכספים כבר הועברו והכל, זה רק חותמת גומי מה שאנחנו עושים.

מר אבי גרובר: למעשה, נכון.

גב' שירה אבין: רגע, אבל איך הכספים הועברו אם זה לא עבר?

מר גידי טביב: הועבר סעיף, זה לא כסף חי.

גב' נורית אבנר: לא הבנתי, אתה יכול להסביר את זה?

גב' דוברת וייזר: אבל גידי, מה זאת אומרת זה עבר מסעיף לסעיף?

(מדברים יחד)

גב' שירה אבין: דוברת, חשוב להבין דבר אחד, היה צריך, לבקשת ולרצון של חברי מועצת העיר, להעביר 1.5 מיליון שקל לאגודת הספורט. היינו צריכים למצוא סעיפים ועבדנו, גידי בכלל, רוב הזמן הוא בכלל עוד לא היה, זה היה רויטל, ישבנו, באמת, ישבנו ימים ולילות כדי למצוא מאיפה אפשר לקחת קצת, ואני מזכירה לכם שוב, שהיו דברים שאנחנו נתנו מעבר לזה בתוך התקציב, אני אתייחס לזה בתקציב, אני לא

רוצה להאריך. אבל, ניסינו באמת לדלות את כל המקומות כדי לעשות העברות פנימיות שנוכל לתת את הכסף לאגודת הספורט, זה היה עניין של חיים ומוות מבחינת אגודת הספורט, וצריך לשים את זה על השולחן. חשבתי והתלבטתי אם להביא את זה בכלל, כי באמת התקופה כבר הייתה תקופה של בחירות והכל היה באמת מאוד לקראת סוף הבחירות, סוף התהליך. אבל לא הייתה שום ברירה, כי לא הייתה שום דרך אחרת להעביר את הכסף לאגודת הספורט, ולכן הכנסתי, ספגתי את כל מה שספגתי, כולם פתאום לא הבינו למה ואיך ולמה, אבל עובדה שזה הדבר היחיד שאפשר לנו לתת לאגודת הספורט את האוויר לנשימה, את החמצן, כדי שהם יוכלו להמשיך להתקדם, זה הכל.

גב' דוברת וייזר: רגע, מה, עדכון וועדת כספים?

מר אבי גרובר: להבנתי, עוד פעם, שירה, אם הבנתי נכון, במסגרת זה גם עשו סדר בין, בכלל, לכל מיני, השינויים שהיו בין הסעיפים, זה תכלס, אנחנו גם עשינו סדר בתוך הדברים, איפה תכלס הוצא הכסף.

גב' שירה אבין: הדברים האלה, אבי, הדברים האלה יכלו רק לקרות,

מר אבי גרובר: שנייה, לדייק את העניין, זה נותן את התמונה היותר מדויקת ונכונה, מה תכלס בוצע במהלך השנה, נכון? זה מדויק להגיד את זה ככה.

גב' שירה אבין: זה נתן, עכשיו, גם אחר כך וגם כשמסתיימת השנה, אנחנו יודעים את זה, שלא יודעים בדיוק כמה גירעון יש, איפה הדברים עומדים, כי הדברים עוד נעים. היו דברים שנכנסו לנו גם מעבר לזה בנושא של הבחירות עצמן, כל מיני כספים, אבטחה שעשינו שלא,

מר יעקב קורצקי: שירה, את לא צריכה להתנצל, זה היה החלטה פה אחד.

גב' שירה אבין: אני ממש לא, יעקב, אני ממש לא מתנצלת, נהפוך הוא.

מר יעקב קורצקי: איך החלטנו על זה?

מר אבי גרובר: בתקציב הרגיל זה לא היה פה אחד? בתקציב הרגיל, לא?

מר יעקב קורצקי: לא, אחר כך, כשהעלינו את זה לוועדת כספים.

גב' דוברת וייזר: לא, זה לא, זה לא עבר לוועדת כספים.

מר אבי גרובר: שנייה, שנייה. דוברת.

מר יעקב קורצקי: אם זה לא עבר פה אחד.

מר אבי גרובר: שנייה, שנייה.

גב' דוברת וייזר: רגע, אני רוצה להבין, זה עבר אלינו,

מר אבי גרובר: שני הנושאים,

גב' דוברת וייזר: זה עבר אלינו, רגע, אבל שנייה רגע,

מר אבי גרובר: אבל לדייק, כי אמרת משהו, שנייה. שני הנושאים, גם התקציב הרגיל, התקציב הרגיל עבר ברוב קולות. התיקונים בתקציב הפיתוח, ודרך אגב, זה קריטי, לדעתי, פה, כי יש פה תב"רים שגם נוגעים, למשל, לבית הספר בנווה גן, ולכן זה קריטי להביא את זה פה בישיבת מועצה. העדכון של תקציב הפיתוח של התב"רים עבר פה אחד.

גב' שירה אבין: נכון.

מר אבי גרובר: העדכונים בתקציב השוטף עברו ברוב קולות, 3 בעד, 2 נגד, אני נמנעתי, אמרתי עוד פעם, למה נמנעתי אז, אני פשוט חשבתי שמבחינת הזה, אבל זה לא משנה, זה לא העניין עכשיו, עכשיו צריך לבוא ולעשות סדר. הפרוטוקול הזה היה לפני הבחירות, בתקופה שלפני הבחירות, לא יכולנו לכנס את המועצה אז, אני חושב שבכל המצב שנוצר, זה רק היה מייצר פה דיון שהיה הופך להיות חלק מהקמפיין ולא היה דיון רציני.

גב' שירה אבין: נו, בקיצור.

מר אבי גרובר: כרגע, צריך לסגור את הפינה הזאת, הנושא של התב"רים הוא קריטי, כי כשאנחנו עכשיו מתחילים ללכת לכל הגופים ורוצים לקבל את אישור, אנחנו קיבלנו לבית ספר נווה גן את כל האישורים, את ההרשאות והכל, רוצים לצאת לדרך, לא רוצים שתהיה בעיה בסוף שיגידו שזה לא אושר בדיעבד.

גב' דוברת וייזר: וזה לא נעשה בדיעבד התב"רים, בואו נשים את הדברים.

מר אבי גרובר: לא, התב"רים לא.

גב' דוברת וייזר: לא, גם הכסף האחר, זה לא עניין שנעשה בדיעבד.

מר אבי גרובר: לא, בתקציב השוטף היו דברים שבוצע, בסדר.

גב' דוברת וייזר: יש לנו אפשרות,

מר אבי גרובר: עברו דברים בין הסעיפים, עברו דברים בין הסעיפים.

גב' דוברת וייזר: בסדר, אבל זה לגיטימי, זה לא לאחר מעשה.

גב' שירה אבין: לא, שנייה, אבל אני לא מבינה משהו.

מר אבי גרובר: שירה, אפשר להתווכח האם כשמקציבים 400,000 שקל לטובת סעיף מסוים, ואני בכוונה עוד פעם, אני לא רוצה לרדת לכל הדיון הפוליטי הזה עכשיו, אם זה היה, ואם נכון להעביר את ה-400,000 האלה לסעיף אחר. כי כשאישרנו את ה-400,000 בתקציב מסוים, חשבנו שהם הולכים לתקציב מסוים, או את ה-100,000 אפילו, אמרנו שאנחנו רוצים שהוא ילך לשם, וזה שאחרי זה השתמשו איתו למשהו אחר, יכול אחד להגיד שזה ראוי לעשות, אחר לא, זה לא, כרגע, בואו. כרגע יש פרוטוקול של וועדת כספים שבא ולמעשה נותן תמונה יותר אמיתית ונכונה מה בוצע עם הכסף. זה הפרוטוקול של וועדת הכספים. בנושא של התב"רים, זה עוד יותר חשוב שבאמת נאשר את התב"רים האלה בפורמט הזה, כי ישיבת מועצה עדיין לא אישרה אותם.

מר יעקב קורצקי: התב"רים היו פה אחד בכספים.

גב' דוברת וייזר: אני לא שואלת על התב"רים, אני אסביר לך למה, שנייה רגע,

התב"רים הם גם לא חדשים וזה דברים שהם כבר, עכשיו, דרך אגב, קודם כל, אני רואה את זה פעם ראשונה, אני לא הייתי חברה בוועדת כספים, אנחנו לא קיבלנו את זה, כי זה לא עבר אחר כך למועצה, אבל אני אומרת שהתב"רים,

גב' שירה אבין: זה לא בוועדות שאת חברה בהם. זה לא דבר חדש.

גב' דוברת וייזר: נכון, לכן זה פעם ראשונה שאני רואה את זה. לגבי התב"רים, זה שום דבר לא חדש, כי זה באמת דברים,

גב' נורית אבנר: שאר הדברים לא חדשים.

גב' שירה אבין: שום דבר לא חדש.

גב' דוברת וייזר: כל הנושא של נווה גן וההשקעות האלה, זה דברים שדובר עליהם עוד באמצע, אני לא זוכרת אם זה היה ביוני, או משהו כזה. אבל כאן, אני לא מדברת על התב"רים, אני מדברת על התקציב השוטף. יש פה, לא רק העברה בין סעיפים. יש כאן הגדלה של הוצאות שוטפות.

גב' שירה אבין: זה כנגד הכנסות, זה הוצאות והכנסות.

גב' דוברת וייזר: לא, אבל יש פה, לא נכון, יש פה 7.923, ומינוס 7.093, אז תסביר.

גב' נורית אבנר: נשאלו שאלות תוך כדי.

מר אבי גרובר: צריך להסתכל על הטבלה בכללותה, זה כולל את שני הסעיפים למטה. תראי. יש לך, מה שחסר למעלה, מה שחסר בטבלה העליונה, נמצא בטבלה השנייה. ביחד זה.

גב' נורית אבנר: חייב להיות איזון, אי אפשר בלי.

מר אבי גרובר: לא המציאו עוד כסף.

גב' דוברת וייזר: אולי היה הגדלה, לא יודעת.

מר אבי גרובר: דוברת,

גב' דוברת וייזר: בסוף שנה, אם פתאום היה עודף.

מר אבי גרובר: דוברת, זה היה באמצע שנה.

גב' דוברת וייזר: אם היה הגדלה, אם פתאום היה תוספת של משהו. רגע, מה אמרת? היית באמצע משהו. גידי, אתה יכול להסביר את זה?

מר גידי טביב: כן.

גב' דוברת וייזר: מה שהתחלת להגיד?

מר גידי טביב: כמו שאבי אמר, אם מסתכלים על הסעיפים, על הטבלה השנייה, שזה שני סעיפים של הכנסות, את יכולה לראות שיש הגדלת הכנסה של 400 בעניין של העברה מהיטלי השבחה לצורך מימון אגף ההנדסה. על פי הנוסחה.

מר אבי גרובר: בסוגריים מינוס זה פלוס.

גב' דוברת וייזר: כן, ברור.

מר גידי טביב: הסעיפים של ההכנסה הם במינוס, לכן אתה יכול להתייחס לכותרת הגדלת הכנסה וגם לעניין של ביטוח תלמידים, אגרת חינוך. ולכן, אם את שני המספרים האלה מוסיפים ל-7.093 את מקבלת 7.923 וכך מושג האיזון שעליו דיברת. אני רק רוצה להגיד שבעקבות הבחירות שהיו בפתח, הגענו לסיכום עם משרד הפנים שאנחנו נעביר את זה בוועדת כספים, כיוון שהיה צורך לעשות את זה, למען הסדר הטוב, ולמליאה זה יובא, לכשזה יובא, והנה זה בא עכשיו, אחרי הבחירות. ולכן,

גב' דוברת וייזר: רגע, יש לי שאלה עכשיו אחרת, כשהקטנת את החוצאות המסוימות, סתם למשל, הקטנה של פעולות איכות הסביבה, נגיד, סתם, במינוס 185, אז הקטנת את זה בגלל שראית ונוכחת שבסוף שנה היה שם עודף תקציבי?

מר גידי טביב: בדיוק.

גב' דוברת וייזר: זאת אומרת שבפועל הם הוציאו פחות? או שהחלטתם,

מר גידי טביב: נכון.

גב' דוברת וייזר: להקטין, ואמרתם לאותה מחלקה 'תעצרו, אנחנו לא מאשרים לכם יותר הוצאות'.

מר גידי טביב: החלק הראשון של הטענה שלך,

גב' דוברת וייזר: החלק הראשון?

מר גידי טביב: כיוון שזה היה ב-15 לדצמבר,

גב' דוברת וייזר: לגבי כל הסעיפים?

מר גידי טביב: 15 לדצמבר, כבר התחלנו לקחת פחות,

גב' דוברת וייזר: בגלל זה אני שואלת.

מר גידי טביב: כן.

גב' דוברת וייזר: והיום, כשאתה מסתכל אחורה ואתה בודק, לצורך העניין, את הגירעון התקציבי,

מר גידי טביב: אין דיוק על ה-0.

גב' דוברת וייזר: לא משנה, אבל בגדול, אני לא מחפשת,

מר גידי טביב: כיוון שבדצמבר, אז,

גב' דוברת וייזר: לא על האפס, השאלה אם בגדול, האם ההערכה הייתה נכונה? או שתיאורטית, ב-15 לדצמבר, בנקודת הזמן ההיא חשבתם שיש איזושהי, שאפשר להקטין הוצאות, תקציב של אותה מחלקה ובדיעבד,

גב' רות גרונסקי: דוברת, חיפשו כסף בשביל להעביר את,

גב' דוברת וייזר: אני רוצה להסביר לך.

גב' רות גרונסקי: את 1.5 מיליון הזה.

גב' דוברת וייזר: לא, זה לא מה ששאלתי. הוא הבין מה ששאלתי.

גב' רות גרונסקי: אבל, כשהיינו, בפרק זמן שהיינו, היינו חייבים להבין ולהסתכל איפה נראה לנו שמשם אנחנו נוכל לקחת כדי לתת את ה-1.5 מיליון לספורט.

גב' דוברת וייזר: אני מבינה, אבל השאלה האם זה באמת היה אמיתי, או פיקטיבי? זאת אומרת,

מר אבי גרובר: מה פיקטיבי?

גב' דוברת וייזר: אמיתי מבחינת, אני שואלת האם בפועל, זה היה באותה נקודת זמן, היום כשכבר יש לו דו"חות כספיים סגורים של סוף דצמבר, האם ההערכות שלו, פחות או יותר, לא על השקל, היו נכונות ובאמת מחלקת, לא יודעת מה, גמלאות לעובדי עירייה, אפשר היה להקטין אותה ב-1.445 מיליון? ופרויקט המרחב הציבורי באמת עלה 150 פחות? או שבפועל היום כל הסעיפים האלה זה היה תיאורטי, והיום כל הסעיפים האלה באמת נוצלו.

גב' רות גרונסקי: את שואלת אם נכון, היום, נכון למה להיום?

גב' דוברת וייזר: היום אני שואלת אותו.

מר גיא קלנר: לא, רוצה לשאול דוברת, אני, רגע, גידי?

גב' דוברת וייזר: אתה הבנת אותי, תאמין לי, אני בטוחה שאתה הבנת אותי.

מר גיא קלנר: גידי, אני רוצה רגע,

מר גידי טביב: מה שהערכנו, פחות או יותר,

גב' דוברת וייזר: הוא הבין, הוא הבין.

מר אבי גרובר: בואו, חברים, יש פה עניין טכני. אנחנו לא דנים פה על התקציב.

גב' דוברת וייזר: אני רוצה תשובה שנייה.

מר גידי טביב: מה שהערכנו פחות או יותר, זה גם מה שבפועל. פחות או יותר, כי שוב, זה,

מר גיא קלנר: שאלה אחרת, שמתווספת לזה. אם לצורך העניין לא היה צריך להביא 1.5 מיליון שקל לאגודת הספורט, היינו מסיימים בעודף של 1.5 מיליון שקל? כי בכל המקומות שחסכנו היה,

מר אבי גרובר: לא סיימת בעודף של 1.5 מיליון שקל.

גב' שירה אבין: לא, היינו יכולים לקחת את זה, אני אגיד לך למה, היה לנו עוד דברים שהוצאנו מעבר, הרי זה היה הנושא של האבטחה של מוסדות חינוך, שלקחנו כסף, שלא ידענו אם אנחנו נקבל אותו בחזרה, אבל היינו חייבים לאבטח את הילדים בתקופה שהמצב הביטחוני היה כזה וכזה. עכשיו, הכסף של הבחירות, חלק מסוים שירד, ירד גם מאותו תקציב, שזה לא משהו שתכננו מראש. כי לא ידענו מתי זה יהיה.

גב' דוברת וייזר: אבל הכסף של הבחירות הוא קטן.

מר אבי גרובר: תראה, היה צריך 1.5 מיליון שקל? שירה באותה נקודת זמן מצאה לנכון, היא הייתה יכולה להביא פה,

גב' שירה אבין: לא, אבל האחזקה זה לא 40,000 שקל.

גב' דוברת וייזר: לא, אבל השילוט של הבחירות עלה כמה?

גב' שירה אבין: הבחירות הרבה יותר מ-40,000 שקל.

מר אבי גרובר: חבר'ה, שנייה, בואו.

מר רפאל בראל: למה את מצטדקת? תני לראש העיר.

גב' שירה אבין: ממש לא מצטדקת, אני מסבירה.

מר רפאל בראל: תני לראש העיר לנהל את העניינים שלו.

גב' נורית אבנר: אני רוצה רק להגיד שאני עד היום לא קיבלתי את מה שביקשתי, את הפירוט של הרשימה של כל עורכי הדין שכלולים בהוצאות המשפטיות, עד היום לא קיבלתי את זה.

גב' שירה אבין: הוא לא שמע, אבי.

גב' נורית אבנר: אני אומרת שאני ביקשתי באותה ישיבה לקבל פירוט של רשימה של כל עורכי הדין שכלולים בהוצאות המשפטיות, ולא קיבלתי תשובה על זה, לא קיבלתי אותם.

גב' שירה אבין: את שואלת אותי? את מדברת איתי?

גב' נורית אבנר: זה מה שביקשתי אז ממך.

גב' שירה אבין: בסדר, יש יועץ משפטי, מה, אני צריכה לתת אותם?

גב' נורית אבנר: לא, אני אומרת, ביקשתי את זה ולא קיבלתי.

מר אבי גרובר: יש פה רשימה, אפשר לתת אותה.

גב' שירה אבין: אבל זה לא רשימה, זה שתי שאלות שהיא שאלה.

מר אבי גרובר: אבל חברי'ה, שנייה עכשיו, אנחנו לא מקיימים עכשיו את הדיון על,

גב' נורית אבנר: נכון, לא, סתם.

גב' שירה אבין: אבל היא אומרת שהיא לא קיבלה.

גב' נורית אבנר: אתה רוצה לאשר את זה?

מר אבי גרובר: אנחנו עכשיו,

גב' נורית אבנר: אתה רוצה לאשר את זה עכשיו? להרים את האצבע?

מר אבי גרובר: ברור.

גב' שירה אבין: זה או שאת יכולה לאשר את זה.

גב' נורית אבנר: אני בישיבה ביקשתי ולא קיבלתי. אוקיי אני התנגדתי בישיבה על הדבר הזה.

מר אבי גרובר: יש פרוטוקול, זה הפרוטוקול.

גב' נורית אבנר: לא, אני רק מציינת את זה.

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים עכשיו, זה הפרוטוקול.

גב' נורית אבנר: אוקי.

מר אבי גרובר: בואו, שנייה, זה הפרוטוקול, זה מה שהתבקש, אתם לא מוצאים לנכון לאשר את הפרוטוקול, זכותך, מה אני אגיד לך? את רוצה לשאול אותי על מה יצא הכסף ליועצים משפטיים? אני אתן לך את הרשימה, הנה, היא קיימת פה, הנה.

גב' נורית אבנר: יפה, לא, אמרתי את זה לשירה,

גב' שירה אבין: אין בעיה, אני אתן לך.

מר אבי גרובר: הרשימה קיימת.

גב' נורית אבנר: אני רק רוצה לציין שלא קיבלתי.

מר אבי גרובר: אני לא יודע למה,

גב' נורית אבנר: היום אני אקבל את זה ממך, תודה רבה.

מר אבי גרובר: אני לא יודע למה הקודמים לא נתנו, אני מאמין בשקיפות, כל אחד פה שמעביר אלי שאלה יקבל עליה תשובה, אין סודות בשום דבר. חברי'ה באילת ביקשו לקבל, מתחם אילת ביקשו לקבל כל מיני הסכמים, כל מיני דברים, זה לא רכוש פרטי שלי, יש פה את המידע, תקבלי את התשובה באופן מלא.

גב' נורית אבנר: מעולה.

מר אבי גרובר: חברי'ה, תקשיבו שנייה, אנחנו עוד פעם מתחילים, שואלים

שאלה אתת ואנחנו עונים על כל השאלות מסביב. הייתה פה,

גב' דוברת וייזר: למה? דווקא הוא ענה בול לשאלה ששאלתי.

מר אבי גרובר: אוקי, סבבה. אז אני מבקש לאשרר את פרוטוקול הכספים מיום 15.12.2015 ולמעשה לאשר את עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015, כפי שמופיע בפרוטוקול וועדת הכספים. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

ד"ר איריס קלקא: אני על רקע מה שקורה עם איכות הסביבה, אני לא יכולה לתמוך.

מר אבי גרובר: מה קורה עם איכות הסביבה?

ד"ר איריס קלקא: עם איכות הסביבה, רק אחרי אותו,

מר אבי גרובר: אבל אנחנו לא מאשרים עכשיו את הקיצוץ באיכות הסביבה. זה נותן לך תמונה מה קרה. אבל זכותך להימנע.

ד"ר איריס קלקא: ובפועל אני מאשרת גם את זה.

מר אבי גרובר: אבל את יודעת משהו? היום נגמרו הבחירות, שינו את הזה, יאללה. הלאה.

גב' שרי חובב: כל הכספים האלה כבר עברו והכל.

גב' דוברת וייזר: אז שיעברו, אז לא צריכים אותי.

גב' שרי חובב: עבר, לא צריך אותך.

מר אבי גרובר: נושא הבא. דרך אגב, אם הייתם בפרוטוקול שמה, אחד הדברים שאישרנו זה משהו שתכף נתייחס אליו, לנושא התקנים של הסייעות של גני הילדים.

מר טל עזגד: אגב, אני מזכיר, אני מתנצל שאני זה, אבל אתה יודע, יש כללים, צריך אולי לעשות ריענון לחברי המועצה בנושא הצבעות, בנושא של כספים,

בנושא של תקציב, קואליציה אופוזיציה, אולי שווה לרענן את השורות בעניין הזה, ככה בהזדמנות. אני נותן לך גם טיפים, אתה רואה? לא שאני נגדך. לא שיש לי שום דבר נגדך, אבל. אני גם נותן טיפים מידי פעם.

מר אבי גרובר: הם יוכלו להגיד שהם מצביעים עכשיו נגד התקציב של העירייה הקודמת, לא של העירייה,

מר טל עזגד: אתה יודע מה קורה? להצביע נגד,

מר אבי גרובר: של המועצה,

מר טל עזגד: להצביע נגד תקציב.

גב' שירה אבין: אבל היא לא הצביעה נגד, היא נמנעה.

מר אבי גרובר: זה לא נגד,

מר טל עזגד: נגד או להימנע, זה אותו דבר.

מר אבי גרובר: זה לא אותו דבר, אבל.

מר טל עזגד: מאחר ואני,

מר אבי גרובר: הגדרתי את זה גם אשרור התקציב אבל זה היה על 2015 וזה לא היה תקציב שאנחנו אישרנו פה. הלאה.

החלטה מס' 157: הוחלט ברוב קולות לאשרר את עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015.

5. אישור מר דביר אבידור רועי ת.ז.040346744 כעוזר מנכ"לית העירייה שירלי פאר יגרמן בשכר של 35% משכר מנכ"ל (11,315.50 ₪)

מר אבי גרובר: הסעיף הבא על סדר היום, אישור מר רועי דביר אבידור כעוזר מנכ"לית העירייה, שירלי פאר, בשכר של 35% משכר מנכ"ל. מפורט פה בדיוק גובה השכר המבוקש. רועי, תרים את היד שידעו במי מדובר. שירלי, את רוצה להגיד מילה בעניין?

גב' שירה אבין: חיי רועי, ברוך הבא. בהצלחה.

מר אבי גרובר: שנייה, שירלי תגיד שנייה מילה. רגע, קודם נאשר, אחרי זה תגידי לו.

גב' שירלי פאר: רועי מגיע אלינו מתואר ראשון בחינוך, גם בוגר הצופים, כל השלבים. בן אדם שהיה מעורה גם ברשת המתנ"סים, בחור נמרץ עם המון המון רצון. אנחנו מאחלים לו בהצלחה.

גב' רות גרונסקי: נעלי התעמלות יש לך?

גב' שירלי פאר: כן, הוא בא איתם.

מר אבי גרובר: שק"ש, יש לך פה שק"ש?

גב' רות גרונסקי: שק"ש ונעלים התעמלות, עם שירלי.

מר אבי גרובר: שאלות, משהו? אוקי. מי בעד? 8. מי נגד? מי נמנע? 4. תודה רבה, אושר. בהצלחה, רועי.

החלטה מס' 158: הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר דביר אבידור רועי ת.ז.040346744 כעוזר מנכ"לית העירייה שירלי פאר יגרמן בשכר של 35% משכר מנכ"ל (11,315.50 ₪)

6. אישור תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 להיקף של 127 משרות

מר אבי גרובר: אישור תוספת משרות, סעיף הבא, אישור תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 משרות להיקף של 127 משרות. מי מסביר את זה, בבקשה?

גב' שירה אבין: אפשר להסביר את זה?

מר אבי גרובר: רגע, רגע, הוא לא שומע אותך מספיק קרוב.

מר פרץ פינקו: שנה שעברה סעיף התקציב של סייעות בגני ילדים היה ל-95 משרות, בינתיים הייתה חקיקה של חוק בנט ותוספת של גני ילדים וכתוצאה מזה,

מר אבי גרובר: אותה סייעת שנייה, אני מבין?

מר פרץ פינקו: סייעת שנייה. כתוצאה מזה נוספו עוד 30 סייעות. אושר בוועדת הכספים בשנה שעברה, בינתיים הגיעו הבחירות והעניין עוכב, לכן זה מובא לאישור עכשיו.

מר אבי גרובר: שאלות?

גב' דוברת וייזר: רגע, כל התוספת נובעת מהרפורמה?

מר גיא קלנר: והרפורמה מגובה תקציבית? יש לנו גיבוי תקציבי לזה?

גב' שירלי פאר: אנחנו רצינו את זה, אני מזכירה לכם, עוד לפני שהייתה רפורמה.

מר אבי גרובר: אמרתי,

גב' שירלי פאר: כל הרפורמה יש לה גיבוי תקציבי.

מר אבי גרובר: ואם אין לה, שנייה, חבר'ה, גיבוי תקציבי יש בטוח.

גב' שירלי פאר: היה תקציב מיוחד.

מר אבי גרובר: עכשיו, זה גם החלטה שלנו, גם אם אנחנו לא מכוסים

מגורמים אחרים, הייתה פה החלטה עוד מהמליאה הקודמת, שאנחנו מבקשים לתת את אותה סייעת שנייה. עכשיו, אנחנו בתוך דיוני התקציב.

גב' רות גרונסקי: אנחנו לוקחים את הסייעת השנייה לכל השנה?

מר אבי גרובר: אז אני אמרתי, אמרתי מקודם. אנחנו במסגרת דיוני התקציב נצטרך להחליט. אני מבין שיש כן איזשהו, אפשר לשחק, זה לא שאנחנו חייבים לתת כל השנה סייעת שנייה בגנים, נכון?

גב' שירלי פאר: אישרנו את זה עד סוף השנה.

גב' דוברת וייזר: מה זאת אומרת?

מר אבי גרובר: נכון? אנחנו לא, חייבים? בטרום טרום.

גב' דוברת וייזר: כן, זה הרפורמה. כן. זה החובה. אבל רגע, סליחה שנייה, עכשיו אני פתאום רואה בדף הבא שרק 16,

גב' שירלי פאר: זה בדיוק האישור. זה הרפורמה.

גב' דוברת וייזר: לא, אבל יש עוד תוספת שהיא לא,

גב' שירלי פאר: אני אסביר.

גב' דוברת וייזר: יש עוד 14, סגל רגיל, 9 רפורמת עירייה, 2 חרדי, 4 סייעות ללא חוזה, 2 מחליפות. זאת אומרת, לא כל התוספת נובעת מבנט.

גב' שירלי פאר: לא כל התוספת, אבל אנחנו היה לנו, אם אתם זוכרים, בתקופתה של שירה, היא אישרה לנו סייעות להורים, עוד לפני שהיה בנט.

גב' שירה אבין: נכון.

גב' שירלי פאר: בגני טרום טרום.

גב' שירה אבין: דרשנו את זה בישיבת מועצה.

גב' דוברת וייזר: אבל לא משנה, השאלה אם עכשיו התוספת מ-95 ל-127?

גב' שירלי פאר: אין תוספת, אני אסביר, בואו, משהו פה לא ברור.

גב' דוברת וייזר: זה 30, יש עוד 30 גני טרום טרום חובה?

גב' שירלי פאר: אני אסביר. אין פיזית, עכשיו את לא מאשרת עכשיו לשכור סייעות חדשות. הסייעות האלה עובדות וקיימות. אין תקנים. האישור הזה הוא בעצם לצורך תקנון בלבד, כי 4 הסייעות האלה כרגע ללא חוזה.

גב' דוברת וייזר: כן, אבל זאת לא השאלה שלי.

גב' שירלי פאר: והן לא עובדות דרך העירייה, למרות שהן עובדות עירייה.

גב' דוברת וייזר: אני הבנתי.

גב' שירלי פאר: כל התקן הזה, זה התקן הנכון.

גב' דוברת וייזר: אז רגע, אני הבנתי, אבל זאת לא השאלה.

גב' שירלי פאר: יש לך 66 גנים.

גב' דוברת וייזר: זאת לא השאלה,

מר אורי ארבל גנץ: זה היה חלק מהפרוטוקול שינוי של וועדת הכספים.

גב' דוברת וייזר: זה למה שאני שאלתי, 95 סייעות, את רושמת תקן קיים, מבוקש לאישור 127, נכון? אבל זה לא משנה אם חלק כבר אושרו כבר לפני הרפורמה, נכון?

גב' שירלי פאר: נכון.

גב' דוברת וייזר: בתקציב הקודם,

גב' שירלי פאר: נכון, זה רק לאשר את התקן.

גב' דוברת וייזר: לא, אבל זה לא משנה אם זה היה לפני ועכשיו, ואחר כך החלטתם לאשר אותן, עדיין הגידול היה צריך להיות אותו גידול, כלומר, אם יש לנו,

גב' שירלי פאר: אין גידול, את כבר שנתיים עם 127 סייעות, פשוט זה לא מתוקנן.

גב' דוברת וייזר: כן, אבל פה, בפירוט לא הסברתם שהכל נובע מרפורמת בנט, השאלה היא האם יש,

גב' שירלי פאר: כתוב לך בדיוק מאיפה זה נובע כל דבר.

גב' דוברת וייזר: זה השאלה שלי.

גב' שירלי פאר: אז כתוב לך.

מר אורי ארבל גנץ: אבל זה בדיון של הוועדה.

גב' שירלי פאר: דיון שלכם היה לכם.

גב' דוברת וייזר: כן, אבל היום, נגיד אז, אנחנו אישרנו לכל הגנים של טרום טרום חובה סייעת שלישית עד סוף שנה. אז היו 10 גנים.

גב' שירלי פאר: מה פתאום?

גב' דוברת וייזר: סתם אני אומרת, 15, לא היו 30, אין היום 30 גני טרום טרום חובה.

גב' שירלי פאר: נכון, יש היום 30 גני טרום טרום חובה, פלוס גני טרום חובה.

גב' דוברת וייזר: אוקי, אז זה השאלה שלי, זה נורא פשוט. אז למה הסיבוד? בין 95 ל-127 זה בדיוק 30 ו-,

גב' שירלי פאר: רגע, לא, תעזבי את המספרים, אבל היה עוד דבר.

גב' דוברת וייזר: יש 30 ומשהו גני טרום טרום חובה? זה נורא פשוט.

גב' שירלי פאר: אישרו לנו מחליפות.

מר אורי ארבל גנץ: רפורמת בנט עשתה לנו סדר, אם אתם זוכרים, היא התקבלה בסוף אוגוסט, באמצע אוגוסט, מה שאנחנו עשינו בקיץ, מהרגע שבנט הכניס את

הרפורמה, אנחנו עשינו Fine tuning אחרון לשיבוצי הגנים כדי להרוויח סייעות שעבדו במערכת, לפי הרפורמה הפנימית של העירייה, להעתיק אותן למקום כזה כדי לקבל עליהן את השיפוי הכספי.

גב' דוברת וייזר: כן, ברור, אבל אני שואלת שאלה, כמה גני טרום טרום חובה, או טרום טרום חובה, עם טרום חובה, לא משנה, יש לנו? כמה גני טרום טרום יש? בקיצור, הנה, זה נורא פשוט, השאלה אם זה 32? אם זה 32 זה בדיוק הגידול, זה לא משנה מה היה לפני, מה היה אחרי, הגידול הוא אותו גידול. זה לא רלוונטי שלפני כן לקחנו החלטה שאנחנו מאשרים ואחר כך הם הפכו להיות תחת אצטלת רפורמת בנט.

גב' שירלי פאר: מה השאלה?

גב' דוברת וייזר: כמה גני טרום טרום חובה יש לנו?

מר אבי גרובר: מה זה רלוונטי עכשיו?

גב' דוברת וייזר: בטח שזה רלוונטי, זה צריך להיות הגידול.

גב' שירלי פאר: אין פה גידול, דוברת, אני עוד פעם אסביר.

גב' דוברת וייזר: את לא מבינה, לא, זה שאלה נורא פשוטה. אם התקן היום הוא 95 סייעות ועכשיו יש תקן מבוקש,

גב' שירלי פאר: שנתיים לא שינו את התקן, זה מה שאתם לא מבינים.

גב' דוברת וייזר: נכון, אבל אם, לא שינו את התקן?

גב' שירלי פאר: לא.

גב' דוברת וייזר: שירלי, נורא פשוט, כמה גני טרום טרום חובה יש לנו?

מר אבי גרובר: שירלי, שנייה, דוברת, נורא פשוט, לפי מספר גני הילדים,

גב' שירלי פאר: כמעט 38.

מר אבי גרובר: שנייה, שירלי.

גב' דוברת וייזר: יפה, זהו, זה התשובה.

מר אבי גרובר: מה?

גב' דוברת וייזר: נגמר הסיפור, אז עכשיו אני מבינה את הגידול.

גב' שירלי פאר: אבל גם יש לך סייעת נוספת בטרום חובה, וטרום טרום חובה.

גב' דוברת וייזר: בסדר, אבל זה ברור לי שיש,

גב' שירלי פאר: ויש לך סייעת נוספת,

גב' דוברת וייזר: אבל זאת הייתה השאלה.

גב' שירלי פאר: בנט נותן מעל,

גב' דוברת וייזר: עניתי לי, תודה.

מר אבי גרובר: אנחנו כרגע מאשרים 127 תקנים לסייעות בגני הילדים? נכון? זה מה שאנחנו מאשרים כרגע. תודה רבה. לא תוספת, מאשרים כרגע שיהיו 127 תקנים לסייעות בגני הילדים. מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 159: הוחלט פה אחד לאשר תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 להיקף של 127 משרות.

7. מינוי עובדי הרשות בוועד המנהל של בית יד לבנים (מצ"ב חברי הועד המנהל): אבי גרובר-יו"ר, שירלי פאר יגרמן-חברה, אלי שגיא-חבר

מר אבי גרובר: ממשיכים. חבר'ה, סעיף הבא. בית יד לבנים, לא יודע אם להגיד עובר מהפכה, אבל הרבה דברים קורים סביב בית יד לבנים. נוסף שם אולם המחתרת, מתקיימים שם המון אירועים ואני חשבתי שזה נכון עכשיו לעשות קצת סדר בהנהלה שלו, בוועד המנהל, כדי באמת שיהיה גוף שמפקח על הפעילות שמה ורואה את

התמונה המלאה של מה שהולך שם. המון גופים עובדים מול בית יד לבנים, בנושא של הגימלאים יש להם המון פעילויות שמה, החבריה הצעירים יש המון פעילויות שמה, אמנים יש שם המון דברים שהם עושים. וגם חשוב להגיד את זה, פה גם היו קצת טענות של, זה בכל זאת בית יד לבנים והיו גם שאלות מהצד שלהם לגבי חלק מהפעולות שקורות בתוך בית יד לבנים, לכן רצינו פה קצת לעשות סדר עם הנהלת הבית ולכן הצענו פה את ההרכב הזה שלי, ראש העיר כיושב ראש, מחבר בין כל הצרכים של כל הגופים והכל, שירלי פאר, המנכ"לית, ואלי שגיא, מנהל המחלקה, יחד עם, כרגע אנחנו משאירים את שאר החברים כמו שזה.

מר גיא קלנר: אתם מתווספים?

מר אבי גרובר: יש את החוק.

מר גיא קלנר: או אתם מחליפים?

מר אבי גרובר: מה החוק קובע מי צריכים להיות החברים, זה 3 נציגי ציבור ועובדי עירייה. לא, 3 עובדי עירייה וחברי מועצה, 3 נציגים של יד לבנים ונציגה של המשפחות השכולות, אם אני זוכר נכון, או פורום האימהות.

גב' נורית אבנר: אתה מדבר עכשיו על הוועד המנהל?

מר אבי גרובר: כן.

גב' שירלי פאר: הוא מדבר על התקנות של הוועד המנהל.

גב' נורית אבנר: אבי, לפני זה, אני רוצה לשאול אותך, הספרייה כפופה ליד לבנים? המנהלת של הספרייה, היא כפופה למי שמנהל את יד לבנים?

מר אבי גרובר: אני חושב שהיא כפופה למנהל מחלקת התרבות.

גב' שירלי פאר: היא במקרה בחופש, אבל.

גב' שירה אבין: לא, למנכ"לית.

מר אבי גרובר: למנכ"לית, נכון, סליחה.

גב' נורית אבנר: למה מוציאים את זה? מה זה?

גב' שירלי פאר: אין לי מושג, זה היה מימיי קדם, נכון? אין לי מושג ממתי.

מר גיא קלנר: זה לא היה מימיי קדם, שינו את זה בשנה, שנתיים האחרונות. זה לא מימיי קדם.

גב' שירלי פאר: אין לי מושג.

מר גיא קלנר: זה היה בתרבות זה זז לתחתיי מנכ"ל.

גב' נורית אבנר: שינו את זה לפני?

מר אבי גרובר: מי כפוף, שנייה,

גב' נורית אבנר: אולי צריך לתת לזה חשיבה מחדש?

מר אבי גרובר: חלק מהחשיבה שנעשית פה,

מר גיא קלנר: מה?

גב' נורית אבנר: אולי צריך לתת לה חשיבה מחדש.

מר אבי גרובר: חברי'ה, שנייה. חלק מהדברים שאנחנו עושים עכשיו, שאמרתי שאנחנו עובדים לא מעט, זה באמת על נושא, כל העץ הארגוני, כל האופן שבו מאורגנת העירייה, אנחנו בודקים את כל הדברים. אבל בואו,

גב' נורית אבנר: אוקי, אז קח את זה לתשומת לב.

גב' שירלי פאר: למען ההגינות, אני עוד לא נפגשתי עם האנשים וגם לא עם מנהלת הספרייה. אני שלושה שבועות בתפקיד ועוד לא הצלחתי.

גב' נורית אבנר: אז היא כפופה אליך ישירות?

מר אבי גרובר: כרגע אני מבקש,

גב' שירלי פאר: כרגע זה מה שנאמר לי.

מר אבי גרובר: יש לכם הערות להרכב, משהו?

מר אהרון אלמוג אסולין: אם אתה עושה סבב חדש, ואתה רוצה לתת ייצוג של המועצה, תן ייצוג של המועצה.

מר אבי גרובר: מאיזה בחינה?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בית התרבות העירוני, פחות או יותר, זה בית ההנצחה היחיד שיש כאן, אני חושב שצריך שיהיה שם ייצוג מאוזן, פחות או יותר.

גב' נורית אבנר: אני לא מכירה פה 3 אנשים.

מר אבי גרובר: כרגע יש חבר מועצה אחד שם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני אומר, אולי, אבי?

מר אבי גרובר: אני חבר המועצה היחיד.

מר יעקב קורצקי: וגם עובד העירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יוצא מנקודת הנחה שקראתי את ההצעה שלך ולכן אני אומר את מה שאני אומר. היות ואתה רוצה לעשות סדר חדש.

מר אבי גרובר: אני בטוח שקראת אותה, לפרוטוקול, אני בטוח שקראת אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש גם מוצג הביטוי 'חשיבה'. אז אם אתה עושה חשיבה, תעשה חשיבה קצת יותר פלורליסטית לייצוג יותר מאוזן של חברי המועצה. אין פה פוליטיקה.

מר אבי גרובר: אז אני אגיד לך את האמת, אני חושב שבית יד לבנים הוא מחוץ לפוליטיקה, בוא לא נעשה מכל דבר פוליטיקה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אני אומר, אין פוליטיקה, אין פוליטיקה.

מר אבי גרובר: יש חבר מועצה אחד בפנים,

מר אהרון אלמוג אסולין: אין פוליטיקה.

מר אבי גרובר: זאת אומרת, יש לקואליציה חבר אחד יותר מלאופוזיציה, כולה חבר אחד יותר.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אני אומר, אם כבר עושים חשיבה, אני לא אומר, יכול להיות ששווה לחשוב על זה. תחשוב על זה.

מר אבי גרובר: חשבתי על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב ששווה לתת ייצוג.

מר אבי גרובר: אהרון, חשבתי על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: של פנים נוספות.

מר אבי גרובר: אני חשבתי על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: למה, בית התרבות הזה, אני חייב להגיד לך שאני מועסק על ידי בית התרבות הזה בתלונות תושבים מפה עד מחרתיים.

מר אבי גרובר: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: ביקשתי, אגב, שיעדכנו אתכם באיזה התפתחות שהייתה ביום חמישי האחרון, או יום שישי האחרון, מול איזה תושב שרוצה לצמצם את פעילות התרבות במקום הזה.

מר אבי גרובר: עודכנתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: עודכנת. אז אני אומר, בסוף,

מר אבי גרובר: חלק מאותו,

מר אהרון אלמוג אסולין: בסוף אפשר לחשוב על איזון יותר רחב ויותר מאוזן.

מר גיא קלנר: אבל לא כל סוגיה בהתנהלות העירונית היא סוגיה קואליציונית אופוזיציונית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא אמרתי,

מר גיא קלנר: הוא פה הרחיב את השורות, הכניס את המנכ"לית, הרחיב את השורות.

מר אבי גרובר: לא, שנייה, זה לא עניין של הרחבת השורות, חבר'ה, שנייה. אני לא יודע מי היה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בית יד לבנים.

מר טל עזגד: שנייה, אני רוצה להעיר הערה.

מר אבי גרובר: בבקשה.

מר טל עזגד: אבי, קודם כל, אם אתה חושב ככה, אתה יכול להשאיר את זה ככה, זה בסדר, זה לא צריך לנהל פה זה. אומר אהרון, ואני מתחבר לדברים שלו. בית יד לבנים זה איזשהו עצב מאוד רגיש בעיר, היה תמיד. אני חושב שמן הראוי היה גם בעבר, וזה לא נעשה, להרחיב את הניהול שלו. צריכים להיות עוד חברי מועצה בתוך העניין הזה, לפחות עוד אחד או שניים, אני חושב שאין שום סיבה שלא יהיה עוד חבר אחד מהקואליציה ועוד אחד אולי מהאופוזיציה, כדי באמת לייצג את כל התושבים ואת כל האנשים שמשתמשים שם. זה כמו שאמרת, מבני נוער וכלה במשפחות השכולות. וזה באמת המקום עם העצב, אחד העצבים הכי רגישים בעיר. ואנחנו מכירים את התופעות, וכולנו, כאחד, היינו שותפים לכל ההתנהלויות, מרמת החנייה והכבישים וכלה בבעיות של הורים שכולים ובית יד לבנים. לכן אני בהחלט מתחבר, אני חושב שזה חיובי, תחשוב על זה, לא חייבים לסגור את זה עכשיו.

מר אבי גרובר: תראה, אנחנו קראנו את החוק, והחוק מהבחינה הזאת הוא מאוד ברור, זה 3, 3 ו-1. זה מה שאמר החוק.

מר טל עזגד: בסדר.

מר אבי גרובר: שנייה, עכשיו, באיזשהו מקום אני חושב פה פונקציונאלית, זאת אומרת, הנוכחות שלי כראש העיר, שעוד פעם, מחבר בין כל המחלקות והאגפים. כי עוד פעם, אין פה איזשהו רק תחום אחד שפועל שם. במקום הזה, אני אמרתי, חשבתי לנכון שאני אשב שם. שירלי, כמי שעובדת בשוטף מול האגפים ומול כולם, מכירה גם את הצרכים, יושבת. אלי שגיא נראה לי האיש הנכון מבין העובדים גם, כי הוא תכלס מפעיל ומנהל וחשוב לי שהוא ישב סביב השולחן. מהמקום הזה שמתי. עכשיו, אני אומר לכם הכי אמיתי,

מר טל עזגד: אבל אבי, תבדיל בין מנהלים לבין וועד מנהל.

מר אבי גרובר: טל, הכי אמיתי.

מר טל עזגד: וועד מנהל זה משהו ערכי.

מר אבי גרובר: לא, וועד מנהל זה מי שמפעיל בפועל את המקום הזה, הוא מקבל את ההחלטות על איך העסק מתנהל ואני חושב שזה ההרכב הנכון כרגע, לא צריך כל דבר לפתוח. אני אומר הכי אמיתי, כמו שאתה אומר, העברת איזושהי תלונה של תושב, זה הגיע אליי שיש תלונה של תושב. זה לא שהייתי צריך את התלונה הזאת בשביל להגיד 'תשמעו, צריך לקחת פה קצת את העניינים לידיים', בשביל זה לקחתי גם את זה עליי. בואו ננסה להתחיל לפעול ובואו ננסה לראות, אם יש לכם הערות! יש לכם השגות! אתם חופשיים לפנות אלי ואני אנסה להטמיע אותם.

מר אהרון אלמוג אסולין: המשמעות של המילה פלורליזם זה ריבוי דעות. בריבוי דעות אתה מצליח לקבל גם החלטות שקולות יותר, גם מאוזנות יותר ומכאן ההצעה הזאת. כאשר אתה הולך לנהל אירוע, סליחה, לא אירוע, גוף כמו יד לבנים, שהוא רב פנים, אני ממליץ לך, אני אהרון עכשיו, אין פה קואליציה ואין פה,

גב' שירלי פאר: רגע, מה היה קודם?

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה, שירלי, לא סיימתי.

גב' שירלי פאר: לא היה. סליחה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מציע לך כאהרון עכשיו, אין פה קואליציה ואין פה אופוזיציה. יש פה גוף רגיש לניהול, אתה בצדק אומר 'בוא נעשה בו סדר', אני אומר לך, תכניס ריבוי דעות שם, זה ייצור לך את האיזון, זה ייצור לך את השקט, זה ייצור לך את הקונצנזוס בכל החלטה שתהיה.

מר אבי גרובר: אהרון, שנייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא תרצה, אנחנו נצביע בעד ההצעה הזאת.

מר אבי גרובר: זה לא עניין של לא רוצה, שנייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: בכל מקרה.

מר אבי גרובר: אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רק מציע לך את זה, תחשוב על זה, לא חייבים לדחות כל דבר.

מר אבי גרובר: שנייה, בוא, זה לא עניין של, עוד פעם, תאמין לי שאין לי שום בעיה להכניס אותך ואת גיא, זה לא, שנייה, יש חוק בתי יד לבנים, התשנ"ז-2007, הוא לא, אתה יודע, כשאתה רואה את פקודת העיריות אז כתוב לפחות 3 חברי מועצה, לפחות 5 וכל מיני כאלה. פה זה חד. "בית יד לבנים מקומי ינוהל בידי וועד מנהל ואלה חבריו: 3 עובדי הרשות המקומית בעלי רקע או ניסיון שימנה ראש הרשות המקומית ואחד מהם יהיה יושב הראש. 3 נציגי ארגון המשפחות השכולות. נציג ארגון האלמנות ויתומי צה"ל." בפורמט הנוכחי, של 3 עובדים, כשאני חשבתי מי האנשים הנכונים, אז אמרתי את ההרכב. אם אני צריך להוציא את שירלי ואת אלי בשביל להכניס שני, סליחה על הביטוי, פוליטיקאים, אני חושב שזה לא נכון, בשביל זה אני מעמיד את זה כמו שזה.

גב' נורית אבנר: ממש צודק.

מר אבי גרובר: וזה הכל, בואו. מי בעד ההרכב כמו שהועבר אליכם? 9 בעד. מי נגד? מי נמנע? 3 נמנעים. תודה רבה. אושר.

החלטה מס' 160: הוחלט פה אחד לאשר מינוי עובדי הרשות בוועד המנהל של בית יד לבנים: אבי גרובר-יו"ר, שירלי פאר יגרמן-חברה, אלי שגיא-חבר.

8. מינוי 2 חברי מועצת עיר כחברים בוועד הנהלת המוזיאון הגיאולוגי: מר עידן למדן-חבר, מר גיא קלנר-חבר

מר אבי גרובר: גם כאן, באיזשהו מקום, אותו כיוון זה מגיע. הנהלת המוזיאון הגיאולוגי. נאמר לי שתמיד היו חברים שם 2 חברי מועצה. המקום הזה, יש שם המון, זה גם מוזיאון שמוצגות שם תערוכות ולכן חשבתי שזה נכון שמחזיק תיק התרבות יהיה חבר, זה וועד מנהל?

גב' נורית אבנר: עמותה זה משהו קבוע, זה לא משהו שמתערבים בו.

מר אבי גרובר: לא, יש להם זה. בוועד הנהלת המוזיאון. גם מתקיימות שם המון פעילויות של נושאי חינוך, מגיעים הרבה בתי ספר ולכן חשבתי שזה נכון שמחזיק תיק החינוך גם יהיה חבר בהנהלה. ולכן אלה שני החברים שאני מציע למנות כנציגים של העירייה. הערות? שאלות? מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 161: הוחלט פה אחד לאשר מינוי 2 חברי מועצת עיר כחברים בוועד הנהלת המוזיאון הגיאולוגי: מר עידן למדן-חבר, מר גיא קלנר-חבר

9. מינוי ממלאי מקום בוועדת מכרזים כוח אדם – כממלא מקום של רפי בראל ישמש אחד מארבעת חברי המועצה מהאופוזיציה (ייקבע ע"י האופוזיציה)

כממלא מקום לנציג הציבור מוטי בר-דגן ישמש אהרל'ה גליל.

<u>מר אבי גרובר:</u> מינוי ממלא מקום בוועדת מכרזי כוח אדם. סעיף הבא. אנחנו יצאנו עכשיו, אחרי חצי שנה שקצת דברים עמדו, בעיקר בגלל הבחירות, וחלק מהמכרזים לא יכלו לצאת לפעולה, וגם מכרזים חדשים, שאני חשבתי שנכון לצאת אליהם, כמו למשל סמנכ"ל תפעול, שהוגשו, באמת, עשרות פניות מאנשים מאוד רציניים, קורות חיים באמת מרשימים הוגשו שמה. הוועדה הזאת הולכת לעבוד מאוד קשה. מטילה על חבריה מטלה לא פשוטה בכלל. אני חייב להגיד, היום בבוקר הלכנו לפגישת היכרות במרכז השלטון המקומי, ובכלל אמרו לנו שהוועדה הזאת לא צריכה לכלול בכלל, שאלו אותי בכלל למה פתאום חברי אופוזיציה יושבים שמה?! וכל הדברים האלה.

<u>גב' נורית אבנר</u>: באיזה וועדה? סליחה.

<u>מר אבי גרובר:</u> אני הייתי במרכז השלטון המקומי הבוקר.

<u>גב' נורית אבנר</u>: אה, בכוח אדם.

<u>מר אבי גרובר:</u> ודרך אגב, אני חייב לציין שאני הייתי בקדנציה הראשונה שלי 2008-2013, הייתי חבר האופוזיציה היחיד ולא זימנו אותי לאף ישיבה של הוועדה הזאת. היא במשך 5 שנים,

<u>גב' נורית אבנר</u>: היא התכנסה באמת? היא התכנסה?

<u>מר רפאל בראל</u>: הגעת יחיד.

<u>מר אבי גרובר:</u> במשך 5 שנים,

<u>מר רפאל בראל</u>: זה רק מפני שהיית יחיד.

<u>מר אבי גרובר:</u> ריחמו עלי, אתה אומר. לא קראו לי לישיבות הוועדה הזאת.

ממה ששמעתי ככה שמועות, התקבלו לעבוד איזה 2, 3 עובדים בעירייה במהלך ה-5 שנים,

גב' שירה אבין: אני זוכרת שכן השתתפת בכמה ישיבות.

מר אבי גרובר: כוח אדם בכירים. לא, לא מדבר, אנחנו לא מדברים עכשיו על וועדת כוח אדם בכירים.

מר טל עזגד: מה, היית חבר בוועדה ולא קראו לך?

גב' שירה אבין: וחוץ מזה, חוץ מזה, רותי, מספר 2 שלך, הייתה בכל הישיבות ובכל הדברים.

מר אבי גרובר: אני מדבר על 2008-2013.

מר רפאל בראל: נו מה, זה,

גב' שירה אבין: מפני שלא היה טעם.

מר רפאל בראל: בואו נתקדם קדימה.

מר אבי גרובר: לא, זה, עכשיו,

גב' נורית אבנר: הייתי חברת מועצה בין 2008 ל-2013?

גב' שירה אבין: לא היית.

מר אבי גרובר: למרות זאת, שנייה, למרות זאת וכדי שבאמת הוועדה הזאת תוכל לעבוד וגם חבריה יוכלו באמת, גם לנהל אורח חיים מסוים, כי אנשים פה עובדים ופועלים. ביקשתי גם מרפי וגם מנציג הציבור, מוטי בר דגן, נכון? אני לא מתבלבל? מוטי בר דגן, להציג מטעמם ממלאי מקום, שכשהם לא יכולים להגיע, אותו ממלא מקום יוכל להגיע. עכשיו, אני מבין שלמנות את כל 4 חברי האופוזיציה כממלאי מקום, אומר, איפה מיכה? הוא לא שרד את המסע!

דובר: זה בלתי אפשרי.

מר אבי גרובר: הבנתי שזה לא אפשרי, צריך למנות ממלא מקום אחד. אתה מעוניין לתת, בבקשה, שם אחד? מישהו מכם מוכן להתנדב לכהן כממלא מקום?

דוברת: שירה.

גב' שירה אבין: לא, לא, לא. לא לנדב אותי, תודה.

מר טל עזגד: יש פה איזה בעיה.

מר אבי גרובר: כן, בבקשה, טל.

מר טל עזגד: יש כאן בעיה קצת יותר מטרידה.

מר אבי גרובר: כן.

מר טל עזגד: בהשתלשלות העניינים, רפי דיבר איתי באותו בוקר שהוא דיבר איתך, כמדומני, והתייעץ איתי, ואני אמרתי לרפי, ככה, כלאחר יד יאוקי, אז תגיד שכל אחד מאיתנו יחליף, כי באמת, אין לנו שום להכביד. אבל אחר כך קצת התחקנו על הדברים וקצת בדקנו אותם, וקצת חווינו על בשרינו את כל ההתנהלות בכלל, שירלי, תהיי קשובה. גם של עובדי העירייה בחלק מהמקרים וגם ראשי וועדות, ואנחנו קוראים קודם כל לשמור על הכללים שהיו נהוגים עד היום והכללים היו שבאמת השתדלנו לעשות ישיבות בערב ולא להפריע לאנשים לעבוד. אני הוזמנתי, לא זוכר לכמה ישיבות, בבוקר. שבין היתר אני גם צריך להתפרנס. ישיבות שהן ישיבות עם נציגי ציבור שאפשר לעשות אותן בערב. ו-1,000 פעם מיילים הלוך חזור, הלוך חזור. ישיבות על ישיבות, שום סינכרון. אם יש לי ישיבת וועדת שילוט, אז אני מוציא לוועדת זה. יש פה בעיה תפעולית שאני מציע שתיקחו אותה קודם כל כמשימה בשביל לעשות סדר. הדבר השני הוא, אנחנו חברי מועצה, אני לא זוכר, אולי יתפסו אותי על מקרה בודד כזה או אחר, שהתעקשתי וגם כן מסיבות שאני יכול להתחקות ולהיזכר בהם, לקיים ישיבה בכוח כשחבר מועצה ביקש ממני בצורה כזו או אחרת לא להשתתף או להיות. נכון, היו ישיבות שלא הייתה ברירה ואי אפשר וזה היה ייהרג ובל יעבור בגלל לוחות זמנים, בגלל

תכנון ובנייה, בגלל וועדות ערר, כל מיני דברים שהיו כאלה שרצו להיות ולא יכלו, היו בחו"ל, היו במילואים, לא זוכר כבר את כל הסיבות, את השמות יש כאלה שאני גם זוכר. ולכן, קודם כל אני חושב שהיה פה, זה אני אומר ככה בין סוגריים, איזה סוג של חוסר התחשבות עד השלב שאתה התערבת, ואז קצת דאגת להוריד להבות. עוד פעם, אנחנו חברי מועצה עם עיסוקים, אני חושב שלבוא ולזרוק לחבר מועצה פעיל מאוד יאוקי, אז לא מסתדר לך, אז נחליף אותך', זה לא ראוי. כל אחד יש לו את הסיבות שלנו, יש לנו עליות וירידות בחיים, לכולנו, לכל 15 האנשים שיושבים פה. לפעמים יש גם בעיות, לפעמים יש גם אילוצים משפחתיים, אישיים, בריאותיים וצריך להבין שאנחנו לא רובוטים. וגם אם יש לחץ גדול, צריך לתאם את הדברים בצורה כמה שיותר לטובת חברי המועצה. מה לעשות, אנחנו עדיין בהתנדבות עד שישלמו לנו על זה כסף. אני אומר עוד פעם,

דוברת: אחרי שדרעי הלך לא יהיה לנו חתן מזה.

מר טל עזגד: אני לא בונה על זה, אני כבר 13 שנים לא בונה על זה.

גב' נורית אבנר: שתי ישיבות.

מר טל עזגד: אבל אני עוד פעם אומר. חברי מועצת העיר צריכים כמה שיותר ישיבות מחוץ לשעות העבודה, כי זה פוגע, לא יעזור שום דבר.

מר אבי גרובר: עד כמה שאני יודע,

מר טל עזגד: כולכם יודעים את זה.

מר אבי גרובר: וועדת כוח אדם הזאת, של המינויים הרגילים, התכנסה תמיד בבוקר.

מר טל עזגד: בסדר, אבל היא הייתה מתואמת עם חברי הוועדה.

מר רפאל בראל: סליחה, אז כאן אני רוצה להתערב. אני לא רוצה, התאספה כל הזמן בבוקר, פתאום רוצים לאסוף אותה גם אחר הצהריים, גם בבוקר וגם אחר

הצהריים. ולא ייתכן שלמשל, אני, ותאמין לי, אני לא חוסך מעצמי, שאני אשב בישיבה מ-09:00 ועד 10:30 ואחר כך אני אלך הביתה ואחזור ב-12:00 לשבת כאן עד 17:00.

גב' רות גרונסקי: לא באותו יום זה היה, רפי.

מר רפאל בראל: סליחה, סליחה.

גב' רות גרונסקי: זה לא היה על אותו יום.

מר רפאל בראל: לא משנה, אנחנו מדברים על עניין עקרוני.

גב' רות גרונסקי: זה היה ביום אחר, על ימים שונים.

מר רפאל בראל: סליחה, אני מפריע לך? אז תתני לי לדבר. תני לי לדבר, את הרי אמרת שאת תפטרי אותי, תחליפי אותי.

גב' רות גרונסקי: אני לא אמרתי שאני אחליף אותך.

מר רפאל בראל: את רצית להחליף אותי, ואפילו אני צעקתי במשטרות ....

מר אבי גרובר: רפי, רפי.

גב' רות גרונסקי: לא, אני מבקשת שלא תצעק עלי, בבקשה.

מר רפאל בראל: לא, אז אני מבקש, תני לי דבר, אל תפריעי לי.

גב' רות גרונסקי: אל תצעק. אני מדברת אליך בכבוד, דבר אלי גם בכבוד.

מר רפאל בראל: אל תפריעי לי, את מפריעה לי.

גב' רות גרונסקי: אל תצעק, אני לא אוהבת שצועקים עלי.

מר רפאל בראל: את מפריעה לי, בטח שאני אצעק.

גב' רות גרונסקי: אפילו בעלי לא צועק עלי.

מר רפאל בראל: טוב, אז אין לי מה להגיד.

גב' רות גרונסקי: אז אל תגיד. יותר טוב.

מר רפאל בראל: בבקשה. אבי,

מר טל עזגד: אז לא נגיד ותתאמו לפי לוחות הזמנים שלו.

מר רפאל בראל: וזהו ותמשיכו עם זה.

גב' רות גרונסקי: טל, מנסים להתחשב בכולם, ותאמין לי, אני ישבתי,

מר רפאל בראל: אף אחד לא מתחשב.

גב' רות גרונסקי: מותר, רפי,

מר אבי גרובר: רפי, שנייה, שנייה, שנייה.

גב' נורית אבנר: טל כתב על יום אחד שרציתי לזמן בבוקר, הוא כתב 'לא, אחרי צהריים', אחרי זה שיניתי את זה לאחר הצהריים, אמרת לי 'למה לא ביום חמישי'?

מר טל עזגד: לא נכון.

גב' נורית אבנר: כדי שתוכל להיות בישיבה, אני שיניתי את זה. פעמיים שיניתי את זה בגלל הבקשה שלך.

מר טל עזגד: פעם אחת עשיתם וועדה בבוקר, שגם עלתה לי על וועדת שילוט.

מר אבי גרובר: חברי'ה, עכשיו אנחנו על תפקוד כל הוועדות!

מר טל עזגד: ואני לא יכול להיות בשני מקומות. אחר כך שאלתי שאלה לגיטימית,

מר אבי גרובר: טל!

מר טל עזגד: למה ביום חמישי?

גב' נורית אבנר: אוקי, אבל שינינו. אי אפשר להגיד אף פעם.

מר אבי גרובר: נורית, אי אפשר עכשיו על כל תפקוד כל הוועדות.

מר טל עזגד: אני לא באתי אליך בטענות.

מר אבי גרובר: טל.

מר טל עזגד: אני אמרתי,

גב' נורית אבנר: אמרתם שאף פעם לא מתחשבים, אז הנה, כן מתחשבים.

מר טל עזגד: אני אמרתי שאף פעם לא מתחשבים?

גב' שירה אבין: אבי, מה הבעיה? אמרת שלא צריך אופוזיציה? שלא תהיה אופוזיציה. אתה אמרת שלא צריך אופוזיציה בישיבה הזאת.

ד"ר איריס קלקא: אוי, נו, באמת, שירה.

גב' שירה אבין: אז עזוב. איריס.

מר טל עזגד: מה, מה הבעיה?

גב' שירה אבין: סליחה, קודם כל, תרשו לי לומר את מה שיש לי לומר. אני ניהלתי את הישיבות האלה הרבה מאוד שנים, והצלחנו עם הרבה מאוד תפקידים לחגיע למקום הנכון ולמקום השווה. לא מתאים לכם? לא צריך.

מר עידן למדן: אפשר להצביע על הסכמה שבשעת הצורך ומצביעים,

גב' שירה אבין: לא, אין הסכמה. אני חייבת להסכים בפרוטוקול?

מר אבי גרובר: אתה לא יכול, אני מביא,

מר רפאל בראל: אז היא אומרת,

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: אני אגיד לך את האמת, אני אמור כרגע לבוא ולהודיע שהרכב וועדת מנהל כוח האדם,

מר רפאל בראל: אז תודיע.

מר אבי גרובר: רותי גרונסקי, נציג ציבור ופרץ פינקו, זה אמור להיות הרכב הוועדה.

מר רפאל בראל: אז תודיע.

מר אבי גרובר: אני רוצה לבוא לקראת.

מר רפאל בראל: תודיע, אתה רוצה להמשיך להתקדם?

מר גיא קלנר: רגע, שנייה רגע, אבל רפי, שנייה. אני לא מבין על מה אנחנו רבים, שנייה.

מר אבי גרובר: אמרו לי פה בנושא של, למשל, יד לבנים לשתף כן.

מר טל עזגד: גיא, אתה הראשון שצריך להבין על מה מדובר.

מר אבי גרובר: שיהיה פלורליזם, שזה יהיה פתוח, שתהיה בקרה על המינויים. זה הכל. לא חייב.

מר גיא קלנר: רגע, שנייה רגע, עידן.

מר אבי גרובר: לא רוצים, לא צריך.

מר גיא קלנר: רגע, רגע, עידן, אפשר? אבי?

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: רפי רצה להגיד משהו, בוא ניתן לרפי שנייה רגע להגיד משפט. חבר'ה, תודה רבה. כן, רפי.

מר רפאל בראל: ממני ביקשו 3 תאריכים בחודש אפריל, נתתי 3 תאריכים בחודש אפריל לעוזרת של,

מר אבי גרובר: רפי, אתה לא בשימוע פה. עצוב לי,

מר רפאל בראל: של פינקו, סליחה.

מר אבי גרובר: רפי, אתה לא צריך לקחת את זה למקום של השימוע.

מר רפאל בראל: סליחה, לעוזרת של פינקו.

מר אבי גרובר: זה לא שימוע כנגדך.

מר רפאל בראל: בסוף אישרו רק תאריך אחד, 20.4 מ-10:30 עד 14:30 כאשר לפני כן יש ישיבת וועדת מכרזים רגילה. אז בוא,

מר אבי גרובר: רפי.

מר רפאל בראל: אז בוא אני אמשיך, לא, אני רוצה להמשיך.

מר אבי גרובר: רפי, אבל שנייה, אתה לוקח את זה למקום הלא נכון.

מר רפאל בראל: אני רוצה להמשיך, סליחה, לפרוטוקול אני רוצה להמשיך.

מר אבי גרובר: רפי, אני אמרתי שיש לי תלונות אליך עכשיו? לא, אמיתי.

מר רפאל בראל: 6 ישיבות בחודש אחד.

מר אבי גרובר: רפי, רפי?

מר רפאל בראל: באותו נושא.

מר אבי גרובר: רפי, אתה לוקח את זה למקום הלא נכון. אני הצגתי את הנושא ואני באתי ואמרתי שהוועדה הזאת,

מר רפאל בראל: אז בבקשה.

מר אבי גרובר: כדי שהוועדה הזאת תמלא את תפקידה כמו שצריך, למשל, 2 פקחים על הבנייה, נושא הבנייה, במערכת החינוך, שורה של תקנים.

גב' שירלי פאר: מזכירות.

מר אבי גרובר: מזכירות בבתי ספר. יש 20, כמה? 25 מכרזים בחוץ!

גב' שירלי פאר: 25 מכרזים.

מר אבי גרובר: לחלק מהמכרזים ניגשו 60 ו70 מועמדים. אני אומר לך שהוועדה הזאת, אני מתכוון לדרוש מהוועדה הזאת לשבת פה כמעט יום אחרי יום כדי לראיין. אני יודע שאתה לא תוכל לעמוד בזה לבד.

מר גיא קלנר: רפי, בשם חבריי, שנייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני ביקשתי רשות דיבור.

מר גיא קלנר: אני גם ביקשתי זכות דיבור.

מר אבי גרובר: תקבל.

מר גיא קלנר: לא בשם חבריי, בשמי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה להגיד משהו, גיא, אם עקפתי אותך, אני אוותר, כמובן.

מר גיא קלנר: סע, ידידי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, דבר, דבר.

מר אבי גרובר: אהרון, התחלת, בוא, הכל בסדר, הוא ידבר, ידע לדבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש פה סימפטום, ויכול להיות שהוא קשור לקשיים של ההתחלה, של קושי בתיאום לוחות זמנים, אבל לי נראה שקצת טיפסנו גבוה מידי שבגלל קושי בתיאום לוח זמנים הולכים לאיזשהו פתרון דרסטי של למנות ממלא מקום. זה פשוט נראה הזוי. ברקע של זה, אני אתן שתי דוגמאות, בלי להיכנס יותר מידי לפרטים קשים. מתקשרים אלי כדי לתאם פגישת וועדת מקלטים. כמו שוודאי ידוע לך, אבי, אני מדבר אליך.

מר אבי גרובר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אדם פנוי, אין לי אילוצי לו"ז בכלל. אילוצי הלו"ז שלי

קשורים פה בעיקר. אני מסביר פעמיים, בשתי נסיבות, בהפרש של שבוע שאין שום בעיה שיקבעו איזה יום שהם רוצים, ימי חמישי רצוי שלא, כי אף אחד לא רוצה לבוא לפה בימי חמישי בערב, ובימי שלישי אחר הצהריים, יש באופן כמעט קבוע, וועדת היתרים. טלפון של,

מר אבי גרובר: או התנגדויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, היתרים. אתה לא חבר בוועדת התנגדויות. אז מתי קובעים את הדיון הזה? ביום שלישי.

מר אבי גרובר: של מה זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כשאני מסתכל על,

מר אבי גרובר: על מקלטים הוא מדבר?

מר אהרון אלמוג אסולין: כשאני מסתכל, עכשיו, אפשר לקבוע את זה מ-08:00 ועד מתי שרק רוצים.

מר אבי גרובר: אנחנו לא פה במקלטים.

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה רגע,

מר אבי גרובר: בוא, אנחנו בוועדת מכרזים כוח אדם, איך אנחנו מתפזרים על כל תפקוד העירייה עכשיו בוועדות? נו.

גב' נורית אבנר: זה הנושא האחרון?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מדבר על הסימפטום, אבי. כאשר סביב תיאום הזמנים של הלו"ז הזה של רפי מבקשים חוות דעת מהיועמ"ש. חוות הדעת של היועמ"ש מדברת בעד עצמה, אבי, ובאותו נייר, כי מגלגלים לנו אותו, מן הסתם, אומרת הרל"שית שלך, ראש הלשכה, לא יודע איך לקרוא לה, למה אנחנו שואלים שאלות בפורים? קושיות בפורים ולא בפסח? תראה את ה-State of mind. ה-State of mind הוא אנטי.

מר אבי גרובר: על מה אתה מדבר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עדיין מדבר על.

מר טל עזגד: על המייל שדגנית כותבת.

גב' שירלי פאר: עבר מייל בטעות,

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מוכן להעביר לך את המייל הזה.

מר טל עזגד: לא, היא לא כתבה בטעות, היא כתבה את מה שהיא חשבה, המייל יצא בטעות.

גב' שירלי פאר: היא כתבה את המייל הזה בתפוצה כללית, וזה יצא לכל חברי המליאה.

דוברת: זה היה בכלל על מכרזים ולא על מכרזים כוח אדם.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מראה על State of mind.

גב' שירלי פאר: אני לא אמרתי ימין או שמאל, אני רק מעדכנת את העובדות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עדכנתי עכשיו את העובדות.

דוברת: היא כתבה בינינו מה עושים מבחינה חוקית אם יש בעיה ולא ניתן לכנס את הוועדה.

מר טל עזגד: רבותיי, אבי, אתה פתרת את הבעיה, אם מבחינה חוקית באת ואמרת 'אני צריך להכריז ואני הייתי בשלטון המקומי', אז תעשה מה שאתה מבין. אם לא מספיק חשוב שרפי ישב בישיבות האלה, אז.

מר אהרון אלמוג אסולין: היות ואתה חרטת על דגלך,

גב' שירלי פאר: אני חייבת רגע להגיד פת,

מר אהרון אלמוג אסולין: עוד שנייה, אני רוצה לשמוע אותך. שקיפות והמסקנה שאתה

מביא זה מהשלטון המקומי, לא צריך להיות איש אופוזיציה, לך על זה.

מר אבי גרובר: בסדר, מיכה, מקובל גם עליך?

עו"ד מיכה בלום: אני הבעתי את עמדתי וכתבתי.

מר אבי גרובר: על מה? על הוועדה? על הוועדה? צריך אופוזיציה או לא?

עו"ד מיכה בלום: פרץ אומר שלא צריך.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא יודע, אם פרץ,

גב' שירלי פאר: אני רוצה להגיד, אם יורשה לי, אני התנצלתי גם בפני רפי, כי אני קיבלתי מידע שגוי. למה אתה עושה ככה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כי ההתנצלות לא מוחקת את ה-State of mind.

גב' שירלי פאר: אני לא כתבתי את זה, רגע, רגע, רגע.

מר אבי גרובר: לא, היא מדברת על משהו אחר.

מר אהרון אלמוג אסולין: ה-State of mind הוא למה אנחנו מקשים עלינו? בוא נעשה מה שאנחנו רוצים. שירלי, נו, באמת. את אמנם בחורה צעירה, אבל את עדיין מספיק מנוסה להבין שזה בדיוק ה-State of mind.

מר יעקב קורצקי: סך הכל יש פה עניין, שמה, מה?

מר טל עזגד: עידן רצה לעדכן אותה.

גב' שירלי פאר: זו לא דרכי, אבל בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הנה היא כאן, דרכך. בין אם זו לא דרכך,

מר אבי גרובר: אתה ... איזה אמירה, בסדר, בבקשה. אם זה עושה לך טוב, אז לך על זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה לא עושה לי טוב.

גב' רות גרונסקי: אהרון, זה לא,

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: אין לזה שום קשר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה עושה לי רע מאוד שאחד בפה ואחד בלבד.

מר אבי גרובר: אמרת שיש פה איזשהו State of mind, מה State of mind.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר אבי גרובר: ה-State of mind שאני קצת נחמד אליכם מידי.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן?

מר אבי גרובר: אם אתה רוצה לדעת.

מר טל עזגד: ה-State of mind שאנחנו עוד לא התחלנו בכלל, בוא.

מר אבי גרובר: אוקי, סבבה. לא חייב שאתם תהיו בוועדה, אבל אין לי מה להחביא בה כלום. אני רוצה לבוא לקראת, זה ה-State of mind.

(מדברים יחד)

מר יעקב קורצקי: רפי, עובדה אחת קיימת, סליחה לך, רפי, סליחה לך, לא כל אחד צריך לשמוע אותך כל הזמן. עובדה מוכחת ששמו אותך בוועדה.

(מדברים יחד)

מר יעקב קורצקי: צריך להחליף את המערכת, צריך להחליף את המערכת. תפסיק כל הזמן לצעוק ולהתלהם, אתה כל הזמן מתלהם.

מר אבי גרובר: יעקב, יאללה. עידן.

מר יעקב קורצקי: די כבר.

מר אבי גרובר: אני אוציא אותך החוצה, בלי ה-ימי אתה בכללי הזה. די, בלי ימי אתה בכללי הזה. הוא חבר מועצה כמו שאתה חבר מועצה.

מר רפאל בראל: אז בסדר, אז מה יש לו נגדי?

מר אבי גרובר: אני בכוונה מגדיר את זה ככה.

מר רפאל בראל: מה יש לו נגדי?

מר אבי גרובר: מה זה נגדי? מה נגדי? די להיות גן ילדים לפעמים.

מר יעקב קורצקי: אני עשיתי לך משהו?

מר אבי גרובר: די, יעקב. עידן.

מר יעקב קורצקי: אני רק אמרתי עובדה אחת, לבוא, אני חייב להגיד,

מר אבי גרובר: לא, לא, אתה לא תגיד.

מר יעקב קורצקי: אני לא אומר הרבה, אבי.

מר אבי גרובר: לא תגיד, לא, אני מבקש שלא. בבקשה, עידן. עידן, בבקשה.

מר עידן למדן: איריס?

מר אבי גרובר: איריס, מה זה?

גב' רות גרונסקי: רצתה לשאול שאלה, מה?

מר אבי גרובר: אז תכתבי SMS. בבקשה.

מר עידן למדן: יש פה, אפשר לומר שבאמת ייתכן שהיה פה צורך לצמצם פערים, אהרון, או רפי. ואין ספק, היינו שמה ולמרות הפתיחה הנורא יפה, אתה ואני היינו שותפים לניסיון לדחות דיון אחד שלקח לנו, שאף אחד לא הסכים, רק אתה ואני. אבל לכן, וגם אני והרבה מאוד חברים היו פה בדיונים בבוקר ובדיונים בערב. לצערנו, באמת לצערנו, וכולנו פה מסביב לשולחן יודעים, נוצרו לנו הרבה מאוד עיכובים ודברים

ב-3 חודשים האחרונים ואנחנו באמת מנסים לצמצם אותם כמה שיותר לטובת התושבים, ואני באמת מעריך את כל העבודה שגם האופוזיציה היום עושה ובאה ונותנת את הדברים וזה בסדר. כל הבקשה פה הייתה, ולא צריך לנצל דברים, או לעשות דברים. יש רצון כן שיהיה שותף, ולכן דובר על כך שבאמת יהיה איזשהו ממלא מקום למקרה שאין יכולת. זה כל הדברים שאפשר לעשות את הדברים. אני חושב,

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה באמת לא מבין את ההחרגה הזאת?

מר עידן למדן: ואני חושב שהרעיון הזה,

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא מבין שיש פה החרגה מיותרת?

מר עידן למדן: שמה יש?

גב' רות גרונסקי: איזה החרגה?

מר אהרון אלמוג אסולין: החרגה, שהיא הופכת להיות פרסונאלית.

גב' רות גרונסקי: לא, היא ממש לא, סליחה, רפי, כי ששירה הייתה, בתקופה של שירה, סליחה, רפי עשה לה עניינים, אז היא ישבה, או שישב זה. סליחה, זה עניין טכני של קיום ישיבות ורצון לקדם את העירייה, זה הכל. כשיושבים בבתי ספר בלי מזכירות בבתי ספר, חסרים 2 פקחים ושירלי רוצה סמנכ"ל תפעול, שאני לא חושבת שזה מוגזם בעירייה שיהיה,

מר אבי גרובר: לא, זה 25 תקנים, זה לא רק איזה סמנכ"ל תפעול או 2 פקחים.

גב' רות גרונסקי: ועוד חובש ועוד זה, מה לעשות? מה? אתה חושב שאני נהנית לשבת פה מהבוקר עד הערב? אני גם לא נהנית, יש לי עוד,

מר עידן למדן: כל הרצון הוא כן שתהיה השותפות.

גב' רות גרונסקי: זה הכל, מה, אבל אי אפשר כשהוא מתחיל,

מר אבי גרובר: חבריה,

מר עידן למדן: וניתנה נציגות, בצדק, לטעמי, בצדק, נמצאה נציגות וכל מה שצריך היום זה באמת לתת עוד אדם למקרה שאחד לא יכול. ונכון, עכשיו אנחנו באיזושהי תקופה שיש קצת יותר עומס, אני מעריך שבטווח יותר קצר, יותר מהיר, נחזור כל העירייה והמעוצה והוועדות לסדרים נורמאליים. אז ניתנה לכם האופציה לתת פה מחליף, תנו מחליף ובואו תתחילו להתקדם. נתחיל לחלץ את הדברים האלה. זה הכל.

מר אבי גרובר: כן, גיא.

מר אהרון אלמוג אסולין: לוי"זים, זה כל הסיפור. זה תיאום לוי"ז. תשאירו את זה שם.

מר עידן למדן: זה לא קשור לתיאום לוי"ז.

מר אבי גרובר: אהרון, אם אתם משאירים את זה בפורמט הנוכחי, זה יבוא בזה. או שאתם שמים ממלא מקום כדי שאפשר יהיה לקיים פה שורה של דיונים כדי לאייש את המשרות, או שלא. זה בחירה שלכם, תגידו לי כן או לא ולפי זה אני אעמיד את הנוסח להצבעה. כן, גיא.

מר גיא קלנר: תסלחו לי, אבל הדיון הזה לא פוליטיקלי קורקט, אני אבחר את המילים, הוא חרטא ברטא. ממש. תפסיקו כולם להתפלפל פה ולהתפלצף פה סביב הזנב של עצמנו. יש גם לאופוזיציה מטלות ציבוריות שהיא צריכה לעמוד בהם, לכולנו יש לוי"ז קשה, כולנו לעיתים לא יכולים,

מר טל עזגד: אבל הוא אמר, אבל הוא אמר ... שזה לא מטלה.

מר גיא קלנר: טל, תן לי, טל, טל.

מר עידן למדן: בואו נעמיד להצבעה את זה. בוועדה הזאת אין צורך בנציג אופוזיציה.

מר גיא קלנר: עידן, למה אתה מפריע לי? עידן?

מר טל עזגד: בדיוק, זהו, תרדו מזה, אנחנו חוסכים לכם את החרטא ברטא, חוסכים את זה.

מר גיא קלנר: טל, אני לא מפריע כמעט 50 דקות, בשונה ממה שאני עושה בדרך כלל, אז תנו לי בחזרה את אותו מטבע. הדיון הזה הוא חרטא, ואתם יודעים שהוא חרטא. ענייני לו"ז זו טענה, אגב, שירלי, שכמנכ"לית, אני חושב כדאי לקבל אותה, שהדברים יהיו מנוהלים בצורה יותר מסודרת בין וועדה לוועדה, בין,

גב' שירלי פאר: זה לא ה-Issue.

מר גיא קלנר: אנשים יודעים, לא, טוען, רפי נדמה לי טען שהוא זומן מנקודה לנקודה והייתה איזושהי חפיפה בלו"ז, וגם אהרון אמר משהו לגבי זימון, אפשר לשמוע את זה, זה לא דבר רע.

גב' שירלי פאר: ואני אקח את זה לתשומת ליבי, ככל שזה תלוי בי.

מר גיא קלנר: בסדר, סבבה. זה אני אומר בהקשר הזה, אבל, בשביל לקדם את הדברים, וגם אופוזיציה בסוף היא חלק מתוך תהליך ציבורי שמניע את העיר הזו קדימה, ואם הייתה עכשיו בקיאות ומבקשים עוד אופציה לזמן עוד בן אדם, על מה מלחמת היהודים הזו? על מה?

מר טל עזגד: ומה היה קודם? בדיון הקודם?

מר גיא קלנר: על מה?

מר טל עזגד: אמרו לנו, יש חוק, זה מה יש בחוק, זה מה יש.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל אנחנו אנשים, טל,

מר טל עזגד: אז פה יש חוק, אז בסדר, אז אבי הפתיע אותנו,

מר גיא קלנר: ואם מישהו לא יכול,

מר טל עזגד: אבי הפתיע אותנו, החוק אומר שלא צריך חברי אופוזיציה,

סבבה.

מר גיא קלנר: תעשו מה שאתם מבינים, אם על זה אתם עולים על ראש התורן, תעשו מה שאתם מבינים.

מר עידן למדן: זאת אומרת, אתם לא רוצים להיות בוועדה.

מר טל עזגד: אנחנו מאוד רוצים.

מר עידן למדן: לא רוצה, זה בסדר, אתה אומר ילא רוצהי.

מר גיא קלנר: אנחנו רוצים, אנחנו רוצים שיהיה מתואם עם נציג האופוזיציה.

גב' שירה אבין: גיא, אפרופו, אנחנו נותנים מעצמנו באמת מעל ומעבר.

מר גיא קלנר: נו, אז יתאמו, אז תשאירו את זה ככה.

גב' שירה אבין: ואם אנחנו מדברים על וועדות, אז שבכל הוועדות יהיו ממלאי מקום, מה קרה?

מר גיא קלנר: כי פה ספציפית נוצר הצורך, יש שמה,

(מדברים יחד)

מר גיא קלנר: יכול להיות שיהיה בעוד מקומות.

מר אבי גרובר: חבריה.

גב' שירה אבין: אני גם לא מסכימה לזה.

דוברת: כן אפשר.

מר גיא קלנר: לא, היא אומרת שלא.

גב' שירה אבין: את שמעת מה שאמרתי? את לא שומעת בכלל.

מר אבי גרובר: גיא, גיא, חבריה, אני מבקש לסכם.

גב' שירה אבין: אמרתי שאם מדברים ועושים, לא עושים בוועדה אחת. אני לא אמרתי שאני,

מר אבי גרובר: לא מדובר פה,

(מדברים יחד)

מר רפאל בראל: רבותיי, 7 זה לא מספיק?

מר אבי גרובר: חברי'ה, כנראה שלא. נקודה. אפשר, בבקשה? עידן? חברי'ה?

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: חברי'ה, שקט בבקשה. חברי'ה, שקט בבקשה. לא מדובר פה על המינויים, חברי'ה, לא מדובר פה על המינויים שקובעים אסטרטגיה של העירייה. עם כל הכבוד, מדינת ישראל עשתה פיצול בין שני סוגים של משרות בשירות הציבורי, יש את אותה וועדה שעל אותם 7 תפקידים בכירים, שזה גזבר ויועץ משפטי ומבקר עירייה, למשל, אלה 7 תפקידים ומנכ"ל. ויש את כל שאר התפקידים שלמעשה זה יישום המדיניות. אני מבקש להעמיד בבקשה את ההרכב הבא, יושבת ראש הוועדה רותי גרונסקי, חברים, מוטי בר דגן, וכשהוא לא יוכל לבוא ימלא את מקומות כנציג ציבור אהרי'לה גליל ופרץ פינקו. מי בעד? הוא היה בתנועה לאיכות השלטון, הוא היה חבר מועצה מטעם שינוי, אם אני זוכר נכון. איש שמכיר את המערכת וזה. מי נגד? 4. תודה רבה. עבר.

החלטה מס' 162: הוחלט ברוב קולות לאשר את הרכב ועדת מכרזים כח אדם – יושבת ראש הוועדה רותי גרונסקי, חברים, מוטי בר דגן, וכשהוא לא יוכל לבוא ימלא את מקומות כנציג ציבור אהרי'לה גליל ופרץ פינקו.

10. אישור פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל בע"מ לכל פרויקט שימומן על ידי

מפעל הפיס בשנים 2016 – 2018 כולל, יובהר כי לכל פרויקט כאמור ייפתח חשבון בנק נפרד בבנק דקסיה ישראל בע"מ."

הפרוייקט שעל הפרק: קבלת כספי מפעל הפיס להשקעה במיחשוב בתי ספר (כ-200 אש"ח).

<u>מר אבי גרובר:</u> נושא הבא, אישור פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס בשנים 2016-2018. מי מסביר את זה? בבקשה, גידי, תסביר בבקשה.

<u>מר גידי טביב</u>: מדובר בסך הכל בדרישה ארצית ולכן מבחינה טכנית אנחנו מבקשים אישור פתיחת חשבון בבנק דקסיה לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס 2016-2018 כולל. ולצורך פתיחת החשבון יפעלו ראש העירייה והגזבר בהתאם לנהלים הקבועים בבנק דקסיה ויחתמו על כל המסמכים הדרושים לפתיחת החשבון, ככל שיידרש.

<u>מר גיא קלנר</u>: מה זה אומר בעברית? שכסף שיגיע ממפעל הפיס יגיע לחשבון הזה?

<u>מר גידי טביב</u>: כן. לפתוח חשבון בנק, משק סגור.

<u>גב' דוברת וייזר</u>: איזה בנק זה?

<u>מר גידי טביב</u>: בנק אוצר השלטון המקומי.

<u>גב' שירלי פאר</u>: זה בנק השלטון המקומי.

<u>גב' שירה אבין</u>: למה דווקא בבנק הזה, גידי?

<u>גב' דוברת וייזר:</u> זה חובה שזה יהיה בבנק הזה?

<u>מר גידי טביב</u>: הבנק הזה מתמחה,

גב' דוברת וייזר: רגע, רגע, הוא עונה על השאלה. שנייה. שאלנו למה דווקא הבנק הזה, שנייה תנו לו לענות.

מר גידי טביב: עיקר פעילות חשבונות מפעל הפיס מתנהלת מזה שנים בבנק דקסיה ישראל. הבנק מתמחה בניהול חשבונות הפיס לפרויקטים השונים, מחשבים, אולמות ספורט, בנייה ציבורית וכולי. הממשלה גם משתמשת בבנק הזה כצינור שדרכו מעבירים כספים לרשויות המקומיות. בהתאם לזה עבר תיקון מספר 50 לחוק יסודות התקציב בנוגע לפתיחת חשבונות פיתוח להקצבות פיס, שנכנס לתוקף ב-1.12.2015 "מחויבות הרשויות המקומיות לנהל את הקצבות הפיתוח שמועברות אליהן על ידי מפעל הפיס בחשבון בנק נפרד." זה בין היתר הם רוצים לראות שכסף שנכנס יוצא לשימושים המדוברים. לאישורכם.

מר אבי גרובר: כן, עוד משהו? כן, בבקשה? אוקי. מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 163: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל בע"מ לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס בשנים 2016 – 2018 כולל, יובהר כי לכל פרויקט כאמור ייפתח חשבון בנק נפרד בבנק דקסיה ישראל בע"מ."

לצורך פתיחת החשבון יפעלו ראש העירייה והגזבר בהתאם לנהלים הקבועים בבנק דקסיה ויחתמו על כל המסמכים הדרושים לפתיחת החשבון, ככל שיידרש."

11. שונות

מר אבי גרובר: סעיף שונות. יש 2 סעיפים בסעיף שונות. עמית.

מר עמית סבן: כן.

מר אבי גרובר: אתה רוצה להציג לנו שנייה משהו?

מר עמית סבן: כן.

מר אבי גרובר: אתם מכירים את עמית? תציג את עצמך בשתי מילים.

מר עמית סבן: שמי עמית סבן, אני כיום תושב רמת השרון. מייסד הסטארט אפ דיסקית חכמה למניעת חטיפות חיילים ואזרחים במדינה. יושב ראש סניף נוער עבודה, שבקרוב הולך להיות פה ברמת השרון. בנוסף, פעילות מועצת הנוער, חבר וועדת אתיקה ומשפט, חבר וועדת דוברות.

מר אבי גרובר: אתה רואה איזה פתוח אני לכל הזרמים וכל השאר?

מר עמית סבן: חבר וועדת נוער וקהילה ובעצם ציינו שבוע שעבר את שבוע הבריונות בוועדות מועצת הנוער הפזורות בכל רחבי הארץ. ואנחנו, כמועצת הנוער ברמת השרון, הגענו לבית אריאלה בתל אביב ושם הצגתי סרטון, שגם דוברת ראתה אותו, סרטון שהמטרה שלו להגיד באופן חד וברור שמועצת הנוער ברמת השרון נגד כל בריונות שהיא ברשת ובכלל. וכנער שחווה בריונות כזאת או אחרת בפייסבוק, אני רוצה להגיד לכם, אני ערכתי והפקתי את הסרטון הזה, זה סרטון מרגש, ואני אשמח, אם יש אפשרות להקרין אותו? זה סרטון של 2 דקות.

מר אבי גרובר: אני לא יודע אם אפשר להקרין אותו, אם פיזית יש לנו את היכולת.

מר עמית סבן: דוברת, אפשר דרך המחשב שלך?

גב' דוברת וייזר: אני יכולה דרך המחשב שלי.

מר עמית סבן: אז הנה, דוברת התנדבה. אפשר?

מר אבי גרובר: לא, זה לא רציני, אנחנו, אי אפשר ככה להקרין, אם היינו יכולים על הלוח.

גב' נורית אבנר: מה המטרה?

מר אבי גרובר: אפשר אולי לשתף את זה. אנחנו נשתף את זה בעמוד הפייסבוק שלנו, באתר של העירייה. אנחנו נשתף בהתאם לזה,

מר עמית סבן: מאוד הייתי רוצה שיראו פה,

מר אבי גרובר: ניתן לזה את הבמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ישלחו לנו גם כן.

מר עמית סבן: טוב, אז ישלחו לכם.

מר אבי גרובר: ונשלח את זה.

מר עמית סבן: וגם דיברתי, אני יכול לציין שדיברתי עם דוקטור ימית אלפסי, שהיא ראש עיר תחום ללא אלימות שברמת השרון, אין עיר ללא אלימות, אבל,

גב' דוברת וייזר: זה נושא שלא לדיון עכשיו.

מר עמית סבן: נכון, אבל זה יהיה, זה יהיה. אני מקווה שזה יהיה, כי אני שוחחתי איתך, נורית.

גב' נורית אבנר: לא רצו לתת לנו.

מר עמית סבן: לא רצו? טוב, אז אני אדבר בחזרה עם,

גב' דוברת וייזר: זה לא לדיון עכשיו.

מר עמית סבן: זה לא לדיון, בסדר. בקצרה, אני מקווה שברמת השרון יתייחסו גם לעיר ללא אלימות, שיהיה יותר.

גב' נורית אבנר: עיריית רמת השרון מתייחסת מאוד לנושא אלימות. זה שעיריית רמת השרון לא נמצאת בתוכנית של עיר ללא אלימות, לא אומר שעיריית רמת השרון לא מתייחסת לנושא הזה.

מר עמית סבן: אוקי, בסדר גמור.

גב' נורית אבנר: אז להרגיע, בבקשה.

מר עמית סבן: בסדר, סליחה.

מר אבי גרובר: תודה רבה, עמית, אנחנו ניתן לזה את החשיפה ואת הבמה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר שתי מילים?

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, הנושא הבא.

גב' נורית אבנר: אני חושבת שמה שחגית עושה, זה לא פחות טוב ממה שעיר ללא אלימות עושה ואולי אפילו יותר.

מר אבי גרובר: הנושא הבא, שהוא גם נושא חשוב. יש את הנושא של ההליכים שמתקיימים בנושא של מתחם השתיל. כמו שאתם יודעים, התקבלה החלטה בוועדה המחוזית, אחרי הדיון בהתנגדויות ואנחנו נערכים כרגע להגשת ערר למועצה הארצית לתכנון ובנייה. מה שמבוקש, אני גם אביא את זה פה בתור מליאת המועצה, ואני גם אביא את זה לישיבה של הוועדה המקומית, לאשר לנו, למעשה, להגיש את אותו ערר. הערר יוגש באמצעות הלשכה המשפטית, או מי מטעמה. אנחנו עובדים כרגע להכין את אותו ערר והייתי שמח לקבל פה את הגב שלכם להגשת הערר הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר להבין את המשמעויות של הערר הזה, מיכה?

עו"ד מיכה בלום: יש החלטה שם לגבי כמות,

מר אבי גרובר: האופי של, זה יותר, יש את האופי שיהיה למתחם הזה. אנחנו מבקשים שהמתחם, אני אומר לך במילה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מנסה להבין בהיבט המשפטי, כאשר מועצה מגישה ערר, מה המשמעות של זה? זה הכל. בהיבט המשפטי רק.

מר אבי גרובר: יש פה איזושהי החלטה אסטרטגית האם נכון או לא נכון להגיש את הערר הזה? ולכן אמרו לי שזה יהיה נכון שגם המועצה, בשבתה כמועצה, וגם הוועדה המקומית, כמי שאחראית על התכנון, תבוא ותגיד את האמירה מהבחינה הזאת.

ולכן, אני מביא את זה גם פה וגם בוועדה המקומית.

<u>מר גיא קלנר</u>: יש פה כמה משמעויות, לא רק משפטיות.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אני אבל ביקשתי רק את המשפטית. את הציבוריות אני מכיר, אני חושב שאני מכיר.

<u>מר אבי גרובר:</u> זה הליך, זה מהלך שאנחנו מלווים אותו כבר תקופה לא קצרה, כמו שאמרת, באמת, שירה, נכון, היו לא מעט דברים שאין מה לעשות, שהם יהיו עכשיו. העירייה לא קמה, לא התחילה לעבוד ב-17.2, רמת השרון מתנהלת כבר יותר מ-90 שנה, בהרבה דברים מתנהלת יפה מאוד. הבחירות נגמרו, אז לא נכנס לכל הדבר הזה. ההליך הזה של ההתנגדות לשינוי שביצעה הוועדה המחוזית בפרויקט שאנחנו הגשנו, ההתנגדות כל הדרך פה הייתה פה אחד, התנגדנו למהלך הזה. אנחנו סבורים, מאמינים ונעשה כל מה שאפשר כדי שזה יהיה חלק מהמרקם באזור ההוא. יש לנו גם השגות על אזורים אחרים בעיר, מה שנבנה שמה ואנחנו בודקים את זה כרגע. אבל לגבי העניין הספציפי הזה, יש לנו עד, אם אני זוכר נכון, עד ה-20.4 להגיש את הערר למועצה הארצית. יש וועדה מקומית ב-17, גם לשם אני אביא את זה כדי לאשרר את הדבר הזה. אבל אני מבקש פה לתת אישור, למעשה, להגשת אותו ערר.

<u>גב' דוברת וייזר:</u> אני רוצה רק להגיד עוד משפט,

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אם אפשר לקבל תשובה לשאלה שלי.

<u>גב' דוברת וייזר</u>: אני יכולה להגיד רק עוד משפט, ממש. יש גם חשיבות, בעצם, שאנחנו מגישים את הבקשה לערר, כי,

<u>עו"ד מיכה בלום</u>: הוועדה המחוזית דנה.

<u>מר אבי גרובר:</u> הוועדה המקומית, זה יגיע להחלטת הוועדה המקומית, אמרתי. בגלל שאמרתי, זה מגיע לוועדה המקומית.

<u>גב' דוברת וייזר</u>: החשיבות היא גם בעצם שברגע שאנחנו, כעירייה, כוועדה

מקומית מגישים את הערר, חייבים לקבל אותו. אם רק נציגי התושבים, או צוות המאבק יגישו, אין חובה לקבל את הבקשה שלהם בכלל לדון בדבר הזה.

עו"ד מיכה בלום: אז על אחת כמה וכמה.

גב' שירה אבין: אני חושבת שזה לא מה שצריך להניע, בנושא הזה, אם אנחנו הולכים לקראת הקטע, אם אנחנו לא נהיה שם, אז אולי כן יקבלו או לא יקבלו. אם זה משהו שאנחנו מאמינים בו והוא עקרוני לנו, אנחנו צריכים ללכת עליו. אני חושבת שפשוט, זה לא צריך להיות בגלל, זה צריך להיות כי זה מה שאנחנו מאמינים.

מר אבי גרובר: זה עודך נדבך.

גב' דוברת וייזר: זה עוד נדבך, בעצם, שאנחנו לא יכולים להישען ולומר 'אוקיי, הם גם ככה מגישים את הערר, שהם יתמודדו עם זה'.

מר גיא קלנר: גם וגם נכון. זה גם נכון ואין ספק שקבענו פה עמדה, הדיון הזה הוא די בקונצזוס, כבר עברנו עם זה כמה גלים, לדעתי אין פה, זה קונצנזוס מלא הדבר הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מסכים שיש קונצנזוס, אני מבקש לקבל תשובה.

מר גיא קלנר: בבקשה, אני לא מנהל את הישיבה.

עו"ד מיכה בלום: מבחינה פורמאלית מה קורה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

עו"ד מיכה בלום: וועדה מחוזית קבעה את החלטתה, שהיא קיבלה מין החלטת ביניים, בין המתנגדים לבין מבקשי ההיתר, מבחינת כמות היחידות והאופן שבו יציבו את היחידות ויש החלטה של ראש העירייה וחברי מועצת העיר וכנראה הוועדה המקומית, שרוצים לערער על ההחלטה של הוועדה המחוזית. הדרך לערער על הוועדה המחוזית, היא להגיש את הערר לוועדה ארצית.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה שונה מהערר הקודם שהצטרפנו?

עו"ד מיכה בלום: נו, הצטרפנו גם שמה.

מר עידן למדן: קודם זה היה בוועדה המחוזית.

מר אבי גרובר: זה ערעור נוסף.

מר רפאל בראל: אינסטנציה יותר גבוהה.

מר אבי גרובר: המועצה הארצית לתכנון ובנייה, זה לא נקרא הוועדה הארצית, זה נקרא המועצה הארצית. אוקי? עוד שאלות? אין? מי בעד? פה אחד.

החלטה מס' 164: הוחלט פה אחד להגיש ערר למועצה הארצית כנגד החלטת הוועדה המחוזית בנוגע למתחם שתיל.

מר אבי גרובר: אני גם אציין שאנחנו הגשנו בקשה להארכת מועד להגיש, גם בנושא של פרויקט אילת התנגדות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מתי זה מסתיים?

מר אבי גרובר: מה?

מר אהרון אלמוג אסולין: המועד?

מר אבי גרובר: לגבי אילת?

מר עידן למדן: יום שלישי הקרוב.

מר אבי גרובר: לדעתי זה היה אמור להסתיים ביום שלישי הקרוב ואנחנו ביקשנו לדחות את זה בחודש כדי להתארגן עם הגשת התנגדות.

גב' נורית אבנר: הגישו התנגדויות?

מר אבי גרובר: אני יודע שהתושבים נמצאים,

מר עידן למדן: הגשנו בקשה להארכת מועד להגשת התנגדות.

מר אבי גרובר: אנחנו נערכים לזה.

גב' נורית אבנר: ואנשים כבר הגישו התנגדויות? תושבים?

מר אבי גרובר: הגישו, אני יודע שהוגשו התנגדויות. תודה רבה. לילה טוב.

קובץ החלטות

- אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מספר 23

החלטה מס' 154: הוחלט פה אחד לאשר את פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 23.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר מר אהרון אלמוג

החלטה מס' 155: הוחלט ברוב קולות להוריד מסדר היום את הצעתו של מר אהרון אלמוג אסולין.

3. אישור החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב לשילוט- "שילוט בתי עסק" יוצג על ידי ערן קפלן חברת א.צ.י.כ.

החלטה מס' 156: הוחלט פה אחד לאשר את החלק השלישי והאחרון לתוכנית אב לשילוט- "שילוט בתי עסק"

4. עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015. (מצ"ב אישרור פרוטוקול ועדת הכספים מיום 15/12/2015)

החלטה מס' 157: הוחלט ברוב קולות לאשרר את עדכוני התקציב הרגיל ותקציב הפיתוח של העירייה לשנת 2015.

5. אישור מר דביר אבידור רועי ת.ז.040346744 כעוזר מנכ"לית העירייה שירלי פאר יגרמן בשכר של 35% משכר מנכ"ל (11,315.50 ₪)

החלטה מס' 158: הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר דביר אבידור רועי ת.ז.040346744 כעוזר מנכ"לית העירייה שירלי פאר יגרמן בשכר של 35% משכר מנכ"ל (11,315.50 ₪)

6. אישור תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 להיקף של 127 משרות

החלטה מס' 159: הוחלט פה אחד לאשר תוספת משרות של סייעות בגני הילדים, מהיקף של 95 להיקף של 127 משרות.

7. מינוי עובדי הרשות בוועד המנהל של בית יד לבנים (מצ"ב חברי הועד המנהל): אבי גרובר-יו"ר, שירלי פאר יגרמן-חברה, אלי שגיא-חבר

החלטה מס' 160: הוחלט פה אחד לאשר מינוי עובדי הרשות בוועד המנהל של בית יד לבנים: אבי גרובר-יו"ר, שירלי פאר יגרמן-חברה, אלי שגיא-חבר.

8. מינוי 2 חברי מועצת עיר כחברים בועד הנהלת המוזיאון הגיאולוגי: מר עידן למדן-חבר, מר גיא קלנר-חבר

החלטה מס' 161: הוחלט פה אחד לאשר מינוי 2 חברי מועצת עיר כחברים בועד הנהלת המוזיאון הגיאולוגי: מר עידן למדן-חבר, מר גיא קלנר-חבר

9. מינוי ממלאי מקום בועדת מכרזים כח אדם – כממלא מקום של רפי בראל ישמש אחד מארבעת חברי המועצה מהאופוזיציה (ייקבע ע"י האופוזיציה) כממלא מקום לנציג הציבור מוטי בר-דגן ישמש אהרל'ה גליל.

החלטה מס' 162: הוחלט ברוב קולות לאשר את הרכב ועדת מכרזים כח אדם – יושבת ראש הוועדה רותי גרונסקי, חברים, מוטי בר דגן, וכשהוא לא יוכל לבוא ימלא את מקומות כנציג ציבור אהר'לה גליל ופרץ פינקו.

10. אישור פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל בע"מ לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס בשנים 2016 – 2018 כולל, יובהר כי לכל פרויקט כאמור ייפתח חשבון בנק נפרד בבנק דקסיה ישראל בע"מ."
הפרוייקט שעל הפרק: קבלת כספי מפעל הפיס להשקעה במיחשוב בתי ספר (כ-200 אש"ח).

החלטה מס' 163: הוחלט פה אחד לאשר פתיחת חשבון בבנק דקסיה ישראל בע"מ לכל פרויקט שימומן על ידי מפעל הפיס בשנים 2016 – 2018 כולל, יובהר כי לכל פרויקט כאמור ייפתח חשבון בנק נפרד בבנק דקסיה ישראל בע"מ."
לצורך פתיחת החשבון יפעלו ראש העירייה והגזבר בהתאם לנהלים הקבועים בבנק דקסיה ויחתמו על כל המסמכים הדרושים לפתיחת החשבון, ככל שיידרש."

11. שונות

החלטה מס' 164: אושרה פה אחד ההחלטה להגיש ערר נגד החלטת הוועדה המחוזית בנוגע למתחם שתיל.

אבי גרובר
ראש העירייה

שירלי פאר יגרמן
מנכ"לית העירייה